

7.11 Per raons dels ingredients addicionals, a més de la seva forma externa o el procediment de la seva elaboració també són pans especials els següents: "pa de pessic", "pa de sucre", "pa de fruites", "bastonets", "bastons", "pa àzim" i altres.»

Tres. A l'article 12 es modifica l'apartat 12.3, i se substitueix l'últim paràgraf pel següent:

«Queda prohibida la congelació de pa i pans especials pels distribuïdors o expenedors.»

Quatre. L'article 15 queda redactat de la manera següent:

«Article 15. *Altres ingredients.*

Totes les matèries primeres que s'utilitzin com a ingredients del pa i dels pans especials han de complir les disposicions que els siguin aplicables.

En l'elaboració dels pans especials es permet la incorporació a la massa de pa dels ingredients següents que s'enuncien a efectes indicatius en aquesta llista no limitadora:

15.1 Gluten de blat sec o humit, segó o granyons.

15.2 Llet sencera, concentrada, condensada, en pols, totalment o parcialment desnatada, o sèrum en pols.

15.3 Ous frescos, refrigerats, conservats i ovo-productes.

15.4 Farines de lleguminoses (soia, faves, pèsols, llenties i mongetes) en una quantitat inferior al 3 per 100 en massa de farina utilitzada, sola o barrejada.

15.5 Farines de malt o extracte de malt, sucres comestibles i mel.

15.6 Greixos comestibles.

15.7 Cacao, espècies i condiments.

15.8 Panses, fruites o altres vegetals naturals, preparats o condimentats.»

Cinc. L'article 17 es modifica de la manera següent:

1. Se suprimeix l'apartat 2.
2. L'apartat 4 queda redactat de la manera següent:

«4. El pa bregat, de molla dura, espanyol o canclial, en qualsevol de les seves modalitats o característiques, ha de tenir una humitat màxima del 30 per 100.

Per al pa de flama, la humitat màxima està en relació amb el pes de les peces:

a) Peces superiors a 501 grams, 39 per 100.

b) Peces de 401 a 500 grams, 37 per 100.

c) Peces de pesos inferiors a 400 grams, 35 per 100.»

3. L'apartat 5 queda redactat de la manera següent:

«5. El pa especial pot tenir una humitat màxima del 40 per 100.

Tot i això, el pa especial integral pot tenir una humitat màxima del 42 per 100 i el pa especial que per les seves característiques de procés, disseny o d'ingredients justifiqui una absorció superior d'aigua o modifiqui la relació crosta/estructura pot tenir una humitat màxima del 45 per 100.»

Sis. L'article 19 queda redactat de la manera següent:

«Article 19. *Etiquetatge.*

L'etiquetatge dels productes a què es refereix aquesta reglamentació tecnicosanitària ha de com-

plir el que disposa el Reial decret 1334/1999, de 31 de juliol, pel qual s'aprova la norma general d'etiquetatge, presentació i publicitat dels productes alimentaris, sense perjudici que la denominació de venda dels productes que s'inclouen en l'àmbit d'aplicació d'aquesta reglamentació tecnicosanitària sigui la que preveuen els articles 6 i 7 de la mateixa reglamentació.»

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.13a i 16a de la Constitució, pel qual s'atribueix a l'Estat, respectivament, la competència exclusiva en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, i les bases i la coordinació general de la sanitat, així com en virtut del que disposa l'article 40.2 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 20 de novembre de 2002.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident primer del Govern
i ministre de la Presidència,

MARIANO RAJOY BREY

CAP DE L'ESTAT

22807 *LLEI 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer.* («BOE» 281, de 23-11-2002.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

El sistema financer a Espanya s'ha configurat com un dels sectors amb més pes i projecció internacional en l'actual economia espanyola. D'altra banda, és una peça essencial en el desenvolupament econòmic del país, i la seva modernització i permanent actualització són una condició necessària per al desenvolupament de l'economia real, vertadera impulsora del creixement i la creació d'ocupació.

Des de l'entrada d'Espanya a la Comunitat Europea el 1986, no és possible analitzar el desenvolupament de la indústria financera espanyola al marge del procés d'integració comunitària. La Unió Econòmica i Monetària, de la qual és part fundadora el nostre país, i els grans avenços en la integració dels mercats financers comunitaris estan provocant un augment significatiu de la competència a què s'han d'enfrontar els nostres intermediaris financers.

En aquest entorn i davant la varietat i la sofisticació dels instruments financers utilitzats, s'observa que un factor competitiu d'una gran importància està format per l'ordenament jurídic al qual se subjecten els intermediaris. Efectivament, la competència entre legislacions adquireix una força creixent i és una pràctica habitual que els grans intermediaris estableixin filials en els països amb normatives més permissives a fi d'ubicar-hi una part de la seva operativa.

Aquestes consideracions no fan sinó subratllar la realitat que la competitivitat d'un sistema financer a la Unió Econòmica i Monetària no depèn només dels esforços de les indústries nacionals, sinó que està en gran part condicionada pels ordenaments nacionals. Un país que opti per una normativa excessivament rígida veu que el negoci financer s'escapa de les seves fronteres, cosa que comporta conseqüències molt negatives: a) sobre el creixement i la creació d'ocupació, perquè una gran part d'activitats d'alt valor afegit es desplacen a altres economies; b) sobre els recursos públics, per idèntiques raons, i c) sobre la protecció dels consumidors, perquè els supervisors nacionals tenen dificultats per controlar que els serveis prestats a inversors espanyols des d'altres jurisdiccions compleixin la normativa espanyola de transparència i les nostres normes de conducta.

Cal destacar que el factor de competitivitat que aporta la normativa nacional encara ha d'adquirir més pes, en la mesura que s'aprofundeixi en el procés d'integració dels mercats financers de la Unió Europea, cosa que obliga a avançar en el procés liberalitzador del sistema financer que el legislador espanyol ha impulsat des de l'entrada del nostre país a la Comunitat Europea el 1986. Tot això a fi de dotar aquest sistema d'una regulació prou àgil i competitiva.

En definitiva, l'acceleració en el procés d'integració financera, així com la necessitat d'augmentar l'eficiència i la competitivitat del sistema financer espanyol, responen al repte exterior i afavorint la canalització de l'estalvi cap a l'economia real, tot això sense originar una desprotecció dels clients dels serveis financers, explica gran part dels objectius i els continguts d'aquesta Llei. Aquests objectius, des d'un punt de vista material, són bàsicament tres:

a) Assegurar que l'ordenament jurídic no imposi traves innecessàries que situïn les entitats financeres en desavantatge respecte als seus homòlegs comunitaris. Amb aquesta finalitat, s'adopten mesures i es creen instruments encaminats a augmentar l'eficiència i a millorar la competitivitat de la indústria financera espanyola.

b) Assegurar que l'increment de la competència i la utilització de les noves tecnologies no donin lloc a una desprotecció dels clients de serveis financers. Per a això es milloren les condicions de protecció dels usuaris de serveis financers.

c) Afavorir la canalització de l'estalvi cap a l'economia real, vertadera impulsora del creixement i la creació d'ocupació. En aquest sentit, es milloren les condicions de finançament de les petites i mitjanes empreses (pimes), tenint en compte la seva importància en el teixit empresarial espanyol.

D'altra banda, des d'un punt de vista formal, la Llei transposa a l'ordenament jurídic espanyol aplicable en l'àmbit financer diverses directives comunitàries, com són: a) la Directiva 2000/26/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de maig de 2000, relativa a l'aproximació de les legislacions dels estats membres sobre l'assegurança de responsabilitat civil de la circulació de vehicles automòbils (Quarta Directiva sobre l'assegurança de vehicles automòbils); b) la Directiva 2000/64/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de novembre de 2000, que modifica les directives 85/611/CEE, 92/49/CEE,

92/96/CEE i 93/22/CEE del Consell, pel que fa a l'intercanvi d'informació amb països tercers; c) la Directiva 2000/46/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 18 de setembre de 2000, sobre l'accés a l'activitat de les entitats de diner electrònic i el seu exercici, així com la supervisió cautelar d'aquestes entitats; d) la Directiva 2000/28/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de març de 2000, per la qual es modifica la Directiva 2000/12/CE relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i al seu exercici.

II

El capítol I estableix determinades mesures per fomentar l'eficiència del sistema financer, tant en el mercat de valors com en el de crèdit i en el d'assegurances.

Entre aquestes mesures es poden destacar les encaminades a integrar els sistemes de compensació i liquidació de valors, pilar bàsic per al funcionament correcte dels mercats de valors. En efecte, una gran part del cost total i del temps necessari per completar la contractació de valors és imputable a aquests sistemes; d'altra banda, la seva regulació és fonamental per a la seguretat jurídica de les operacions.

En el mercat espanyol els principals processos de compensació i liquidació els ha efectuat la Central d'Anotacions de Deute Espanyol (d'ara endavant, CADE) per a la negociació de deute públic, i el Servei de Compensació i Liquidació de Valors (d'ara endavant, SCLV) per als valors admesos a negociació en borsa i a AIAF Mercat de Renda Fixa, SA (mercat secundari oficial de renda fixa privada). A més, a l'empara de l'article 54 de la Llei del mercat de valors, les comunitats autònomes amb competències en la matèria han creat els seus propis serveis de compensació i liquidació per als valors admesos a negociació en les seves respectives borses de valors.

Aquesta multiplicitat de sistemes de compensació i liquidació que hi ha a Espanya ha dificultat el procés d'integració dels mercats de valors espanyols amb els dels seus homòlegs europeus. En efecte, la introducció de l'euro ha donat lloc a un notable moviment de fusió i coordinació dels mercats de valors comunitaris, tant en l'àrea de la negociació, com en la de la compensació i liquidació. Per això, és necessari donar l'oportunitat als sistemes espanyols de negociar des d'una posició única, alhora que l'aprofitament de les economies d'escala resultants del procés de consolidació ha de permetre oferir un millor servei a un cost inferior i sobretot facilitar l'operativa des de l'exterior.

Per solucionar aquesta situació, la Llei estableix en l'articulat les modificacions legals per dur a terme un procés d'integració dels sistemes de compensació i liquidació existents. Per a això, ha de dissenyar un règim jurídic flexible i obert en què s'ha de crear la Societat de Gestió dels Sistemes de Registre, Compensació i Liquidació de Valors (Societat de Sistemes), mitjançant un procés de fusió de l'SCLV i la CADE. A aquesta societat s'hi poden integrar altres sistemes existents a Espanya, com ara el de derivats financers o els gestionats per les borses de Barcelona, Bilbao i València, i pot gestionar interconnexions i aliances amb els d'altres països.

Una altra novetat de la Llei és la previsió de la creació d'una o diverses entitats de contrapartida central. L'objecte d'aquesta figura és eliminar el risc de contrapart en les operacions, perquè s'interposa entre el comprador i el venedor, de manera que aquests sempre es beneficien de la garantia de la bona finalitat de l'operació que concedeix aquesta entitat.

Per facilitar tot aquest procés d'integració es procedeix a la desmutualització dels sistemes de compensació i liquidació, en paral·lel amb l'efectuada per les societats

rectores de borses de valors mitjançant l'article 69 de la Llei 14/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social. Això significa que es pot donar entrada en el capital d'aquestes entitats a socis que no intervinguen com a participants en el mercat.

També es modifica el règim de control sobre les participacions encreuades de societats que administrin mercats secundaris amb les seves homòlogues fora d'Espanya i s'estableix un règim més àgil que faciliti la integració dels mercats transfronterers, però alhora s'assegura un cert control sobre l'adequació de l'accionariat dels mercats espanyols. Entre les operacions d'integració de mercats que s'impulsen, destaquen les que afecten els mercats de derivats, en els quals és corrent que les diferents fases de l'operativa (negociació, compensació i liquidació) es portin a terme fins i tot en països diferents.

La Llei trasllada a la regulació del mercat de valors la Directiva 2000/64/CE, que modifica una sèrie de directives relacionades amb l'intercanvi d'informació en l'àmbit de les assegurances, els valors i les institucions d'inversió col·lectiva, en el sentit de facilitar l'intercanvi d'informació entre els supervisors comunitaris i els de països tercers, amb les degudes garanties de confidencialitat. Aquesta mesura ja s'aplica en el mercat de crèdit en virtut de l'article 6 del Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les comunitats europees. Així mateix, s'introdueix una àmplia regulació dels sistemes organitzats de negociació, referent, entre altres aspectes, al règim d'autorització, l'obligació de constituir societats rectores amb forma de societat anònima, o el règim de supervisió i sanció.

Ja dins de les mesures per fomentar l'eficiència en el mercat del crèdit, es flexibilitza el règim d'inversions de les cooperatives de crèdit i se l'aproxima al dels bancs i caixes d'estalvi, amb un doble objectiu: en primer lloc, permetre a aquestes entitats adquirir una dimensió més gran i facilitar l'increment de les seves carteres industrials. En segon lloc, facilitar la gestió del seu passiu per mitjà del recurs al finançament subordinat.

Es preveu la gestió de tresoreria de l'Estat per mitjà d'operacions d'adquisició temporal de valors de renda fixa, amb la qual cosa el Tresor pot obtenir un rendiment superior del saldo disponible al Banc d'Espanya.

D'altra banda, se sistematitza i es complementa la regulació específica existent fins avui en relació amb les garanties constituïdes a favor del Banc d'Espanya, del Banc Central Europeu o dels restants bancs centrals nacionals de la Unió Europea, per assegurar que es compleixen les obligacions derivades de les seves operacions de política monetària i crèdit intradia. A més, es preveu que aquestes garanties es puguin aplicar temporalment a favor de les operacions de gestió del Tresor Públic.

Dins de les mesures per fomentar l'eficiència al mercat d'assegurances, s'introdueixen determinades modificacions a la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades. Aquestes modificacions estan encaminades bàsicament a transposar a la regulació del mercat d'assegurances la comentada Directiva 2000/64/CE, referent a l'intercanvi d'informació entre supervisors.

Dins de les funcions del Consorci de Compensació d'Assegurances s'inclouen les que exercia la Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores, que desapareix a l'entrada en vigor de la Llei. Aquesta fusió permet de reduir costos de gestió per mitjà de l'aprofitament de les sinergies entre ambdós organismes.

Com a mesura addicional per fomentar l'eficiència del sistema financer, s'ha d'incloure el reforç del paper de la Central d'Informació de Riscos del Banc d'Espanya (CIR) que es porta a terme al capítol VI de la Llei. La CIR té un paper fonamental tant en el control del risc

per les entitats de crèdit, com en la supervisió que porta a terme el Banc d'Espanya. La Llei li confereix la naturalesa jurídica d'un servei públic, en la mesura que facilita l'exercici de les competències del Banc d'Espanya i dota de més estabilitat el sistema creditici espanyol.

III

El capítol II crea i regula determinats instruments per impulsar la competitivitat de la indústria financer.

S'ha de destacar la nova figura financer de les cèdules territorials. Aquest nou valor, a imatge i semblança de la cèdula hipotecària, permet que les nostres entitats de crèdit disposin d'una via de finançament dels seus crèdits davant les administracions públiques, semblant a les disponibles en altres països comunitaris. Es tracta de títols de renda fixa que poden emetre les entitats de crèdit i que gaudeixen d'una garantia especial sobre els préstecs i els crèdits concedits per l'entitat a una sèrie de subjectes públics, principalment administracions públiques locals i autonòmiques. Aquests valors gaudeixen del mateix règim fiscal i financer aplicable a les cèdules hipotecàries.

S'amplia l'operativa de les institucions d'inversió col·lectiva, que poden portar a terme operacions de préstec de valors sobre les seves carteres, tant com a operacions de mercat, com fora de mercat (operacions «over the counter» o OTC). Tot això amb l'objectiu de poder oferir rendibilitats més grans als inversors, sense detriment de la seguretat de la seva inversió.

La Llei dota de seguretat els anomenats «acords de compensació contractual» davant les eventuais situacions de fallida de les parts. En efecte, és pràctica comuna que les entitats financeres operin entre si per mitjà de contractes marc en què s'estableixen unes garanties que cobreixen, dia a dia, la posició neta resultant de totes les operacions de finançament, préstec de valors, derivats financers, etc., que porten a terme les parts. La Llei estén als esmentats acords el règim que preveu la disposició addicional desena de la Llei 37/1998, de 16 de novembre, de reforma de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, que s'aplica per tant també a operacions fora de mercat (OTC). No obstant això, es mantenen determinades limitacions per raó dels subjectes intervingents (com a mínim una part ha de ser una entitat de crèdit o empresa de serveis d'inversió) i contingut de l'acord (ha d'incloure el mecanisme de càlcul del saldo net exigible) per restringir els efectes d'aquest règim de garanties a l'àmbit estrictament necessari.

El capítol III pretén millorar les condicions de finançament de les pimes. Per a això amplia la possibilitat que aquestes es financin per mitjà del facturatge, ja que permet la cessió en massa de les seves carteres davant les administracions públiques. D'altra banda, es permet a les entitats (generalment de crèdit) augmentar la proporció de les carteres hipotecàries que poden cedir a fons de titulització d'actius per mitjà de la figura de la participació hipotecària, la qual, en aquest cas, s'ha de emetre i comercialitzar amb la denominació de «certificat de participació hipotecària». Amb això es milloren les condicions de finançament de les pimes que han de recórrer a la garantia hipotecària per obtenir finançament bancari.

Dins les mesures destinades a millorar el finançament a la petita i mitjana empresa innovadora, mereix una menció a part la reforma de la regulació de les entitats de capital risc, que regula la Llei 1/1999, de 5 de gener. L'experiència acumulada després d'aquesta norma recomana introduir les modificacions següents: en primer lloc, facilitar que aquests vehicles d'inversió mantinguin en el seu actiu accions d'empreses que no cotitzaven

en el moment de la seva adquisició i que posteriorment han passat a negociar-se en alguna borsa. Així mateix, aquesta Llei facilita que les entitats de capital risc intervinguin en empreses del seu grup, si compleixen requisits de transparència. En tercer lloc, s'agilita l'operativa d'aquestes entitats ja que es permet fer aportacions en espècie al seu capital després de la seva constitució. Finalment, s'assegura que les operacions societàries d'una societat de capital risc o que donin lloc a una societat de capital risc, queden subjectes al control degut.

El capítol IV regula els efectes jurídics de la contractació electrònica i transposa a l'ordenament jurídic espanyol les directives relacionades amb el diner electrònic. Tot això, a fi d'impulsar la competència, l'eficàcia i la seguretat jurídica en l'àmbit financer mitjançant l'impuls de la utilització de tècniques electròniques. Per a això, i amb l'objectiu d'aclarir normativament l'equiparació entre la contractació a distància i la contractació amb presència física, s'habilita el ministre d'Economia per regular les especialitats respecte a les normes generals que regeixen la contractació electrònica.

IV

El capítol V estableix una sèrie de mesures protectores dels clients de serveis financers.

En primer lloc, es regulen uns òrgans administratius específics de nova creació, els comissionats per a la defensa dels clients de serveis financers. Es tracta d'òrgans adscrits al Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, amb la finalitat expressa de protegir els drets de l'usuari de serveis financers en l'àmbit respectiu.

En segon lloc, la Llei estableix l'obligació per a totes les entitats de crèdit, empreses de serveis d'inversió i entitats asseguradores, d'atendre i resoldre les queixes i les reclamacions que els seus clients puguin presentar, relacionades amb els seus interessos i drets legalment reconeguts. A aquests efectes, les entitats financeres han de disposar d'un departament o servei d'atenció al client. A més, poden designar un defensor del client, al qual correspon atendre i resoldre els tipus de reclamacions que determini, en cada cas, el seu reglament de funcionament, i que ha de ser una entitat o un expert independent. Les decisions del defensor del client que siguin favorables a la reclamació vinculen l'entitat. La Llei habilita el ministre d'Economia perquè estableixi uns requisits mínims que han de respectar el departament o servei d'atenció al client i el defensor del client.

En tercer lloc, es transposa a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2000/26/CE (Quarta Directiva sobre l'assegurança de vehicles automòbils), que regula els drets del perjudicat en accidents de circulació que han tingut lloc fora del seu país de residència dins de la Unió Europea. Per a aquesta transposició s'exigeix la modificació de determinades normes de rang legal:

a) La Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, que regula les condicions d'accés i exercici de l'activitat asseguradora. Aquesta modificació és necessària perquè la introducció, que exigeix la Directiva, del representant per a la tramitació i liquidació de sinistres, significa una modificació dels requisits per a l'accés i l'exercici de l'activitat asseguradora.

b) La Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, text refós aprovat pel Decret 632/1968, que regula amb caràcter específic l'assegurança de responsabilitat civil de vehicles automòbils. En aquesta Llei s'introdueix un nou títol, el títol III, que recull la major part de la normativa necessària per a la incorporació de la Quarta Directiva.

c) L'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, contingut a l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per adaptar el dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE, sobre llibertat de serveis en assegurances diferents de la de vida i d'actualització de la legislació d'assegurances privades, que, entre altres aspectes, regula les funcions de l'organisme esmentat.

La Llei permet a les entitats asseguradores autoritzades a Espanya escollir lliurement el representant per a la tramitació i la liquidació de sinistres, però ha de residir o estar establert en l'Estat membre per al qual ha estat designat, i aquelles han de comunicar als organismes d'informació de tots els estats membres el nom i l'adreça d'aquest. D'altra banda, el perjudicat espanyol per accidents ocasionats en un altre Estat membre pot reclamar la indemnització davant l'entitat asseguradora en l'Estat esmentat o davant el seu representant a Espanya.

Dins del reforç de les potestats dels supervisors amb vista a la protecció dels usuaris financers, també s'ha d'encaixar l'ampliació del règim sancionador a les deficiències d'organització administrativa i control intern de les entitats de crèdit, les empreses de serveis d'inversió i les empreses d'assegurances, i la disciplina més forta a què queden subjectes els establiments oberts al públic per al canvi de moneda estrangera («cases de canvi»).

En els mercats de capitals es reforça la protecció de l'inversor impulsant normes de transparència i reconeixent que la informació és un bé d'un gran valor. En primer lloc, s'imposen normes de transparència en les operacions vinculades, de manera que s'evitin abusos per part de directius i consellers en contra dels interessos dels accionistes. A la pràctica això significa que els inversors tenen informació sobre les operacions entre la mateixa entitat cotitzada, els seus directius i els seus accionistes significatius. Així mateix, es reforça la regulació de la informació rellevant i de la informació privilegiada, a fi d'evitar la pèrdua d'integritat dels mercats i, en darrera instància, l'encariment en el finançament empresarial que provoca la falta de confiança entre els inversors. Per a això, s'estén el concepte d'informació privilegiada a altres instruments diferents dels mateixos valors negociables i es desenvolupa de forma molt detallada la informació rellevant que és de comunicació obligatòria en el mercat, de manera universal i sense concedir prioritats. A més, s'especifiquen mesures preventives d'organització de les entitats que prestin serveis en els mercats de valors, de manera que s'impedeixi la filtració d'informació entre les diferents àrees d'una entitat o entre entitats d'un mateix grup («muralls xineses»). Aquestes obligacions d'actuació amb transparència s'estenen als directius, administradors i empleats. A tots ells també se'ls prohibeix l'exercici de pràctiques dirigides a falsejar la lliure formació dels preus en el mercat de valors, és a dir, la manipulació de cotitzacions. Finalment, amb vista al compliment efectiu de les obligacions de transparència, es reforcen les facultats de la Comissió Nacional del Mercat de Valors amb la finalitat última de protegir l'inversor.

La Llei també inclou la modificació del règim d'autoritzacions per a institucions d'inversió col·lectiva i s'estableix el principi més racional que sigui l'òrgan regulador qui autoritzi el prestador del servei (la societat gestora) i l'òrgan supervisor el producte (la institució d'inversió col·lectiva). Es modifica la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, per estendre als apoderats amb facultats generals de representació el règim d'honorabilitat empresarial i professional dels administradors i els directors generals i assimilats d'empreses de serveis d'inversió. S'actualitza el règim sancionador aplicable tant a entitats de crèdit com a empreses de serveis d'inversió i entitats asseguradores; s'estableix el règim d'a-

provació del Reglament intern de la Comissió Nacional del Mercat de Valors i, finalment, es regulen les condicions d'accés pels organismes supervisors als papers de treball dels auditors d'entitats subjectes al seu control.

Es tracta, en definitiva, d'un text ampli que col·loca la nostra indústria financera en una situació competitiva i que reforça alhora la protecció dels seus clients.

CAPÍTOL I

Foment de l'eficiència del sistema financer

SECCIÓ 1a FOMENT DE L'EFICIÈNCIA EN EL MERCAT DE VALORS

Article 1. *Integració dels sistemes de compensació i liquidació de valors.*

Primer. Es modifica l'article 7 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, que queda redactat de la manera següent:

«Article 7.

1. L'administració del registre comptable dels valors representats per mitjà d'anotacions en compte corresponents a una emissió ha de ser atribuïda a una única entitat.

2. Quan es tracti de valors no admesos a negociació en mercats secundaris oficials, aquesta entitat ha de ser lliurement designada per l'emissora entre les empreses de serveis d'inversió i entitats de crèdit autoritzades per portar a terme l'activitat que preveu el paràgraf a) de l'apartat 2 de l'article 63. La designació ha de ser inscrita en el Registre de la Comissió Nacional del Mercat de Valors que preveu l'article 92 d'aquesta Llei, com a requisit previ al començament de l'administració del registre comptable. La Societat de Sistemes a què es refereix l'article 44 bis també pot assumir aquesta funció segons els requisits que, si s'escau, s'estableixin al Reglament a què es refereix l'article 44 bis esmentat, a l'apartat 4.

3. Sense perjudici de les competències assumides per les comunitats autònomes respecte als valors admesos a negociació exclusivament en una borsa de valors que radiqui en el seu territori, quan es tracti de valors admesos a negociació a les borses de valors o al mercat de deute públic en anotacions, l'administració del registre comptable correspon a la Societat de Sistemes, com a registre central, i a les entitats participants autoritzades per fer-ho, o a aquella en exclusiva, si així s'estableix, si s'escau, per reglament. No obstant això, l'administració correspon, si s'escau, a la societat rectora de la borsa corresponent, si així es determina, de conformitat amb el que preveu l'apartat segon de l'article 44 bis.

Quan es tracti de valors admesos a negociació en altres mercats secundaris, l'administració del registre correspon a l'organisme o entitat, inclosa la Societat de Sistemes, que es determini per reglament o que expressament designin els òrgans rectors d'aquests mercats o els sistemes organitzats de negociació.

4. El Govern ha d'establir, en relació amb les diferents entitats a les quals s'encomana l'administració dels registres comptables i els diferents tipus de valors, les normes d'organització i funcionament dels registres corresponents, les fiances i altres requisits que els siguin exigibles, els sistemes d'identificació i control dels valors representats mitjançant anotacions en compte, així com les relacions d'aquelles entitats amb els emissors i la seva

intervenció en l'administració de valors. Aquesta regulació correspon a les comunitats autònomes competents quan facin ús de la facultat que preveu l'apartat segon de l'article 44 bis i en relació amb els serveis que s'hi preveuen.

5. La falta de pràctica de les inscripcions corresponents, les inexactituds i els endarreriments d'aquestes i, en general, la infracció de les regles establertes per a l'administració dels registres donen lloc a la responsabilitat de l'entitat incomplidora, llevat que la culpa sigui exclusiva del perjudicat, davant els qui en resultin perjudicats. Aquesta responsabilitat, en la mesura que sigui possible, s'ha de fer efectiva en espècie.

6. El que assenyalava aquest article respecte a la Societat de Sistemes és aplicable als serveis similars creats per les societats rectores de les borses, a l'empara del que disposa l'apartat segon de l'article 44 bis, quan així ho autoritzi la comunitat autònoma corresponent, amb l'audiència prèvia de l'emissor i del servei.»

Segon. S'introdueix un nou article 44 bis a la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, amb la redacció següent:

«Article 44 bis.

1. Es constitueix una societat anònima que, amb la denominació de "Societat de Gestió dels Sistemes de Registre, Compensació i Liquidació de Valors" (d'ara endavant, la Societat de Sistemes), té com a funcions:

a) Portar, en els termes que preveu el capítol II del títol I d'aquesta Llei, el registre comptable corresponent a valors representats per mitjà d'anotacions en compte, admesos a negociació a les borses de valors o al mercat de deute públic en anotacions, com també als valors admesos a negociació en altres mercats secundaris, quan els seus òrgans rectors ho sol·licitin.

b) Gestionar la liquidació i, si s'escau, la compensació de valors i efectiu derivada de les operacions ordinàries efectuades a les borses de valors, de les operacions efectuades en el mercat de deute públic en anotacions i, si s'escau, en altres mercats secundaris.

c) Prestar serveis tècnics i operatius directament relacionats amb els de registre, compensació i liquidació de valors, i qualsevol altre requerit perquè la Societat de Sistemes col·labori i coordini les seves actuacions amb altres àmbits i sistemes de registre, compensació i liquidació de valors i pugui participar en aquests últims.

d) Les altres que li encomani el Govern, amb l'informe previ de la Comissió Nacional del Mercat de Valors i, si s'escau, del Banc d'Espanya.

2. El que disposa l'apartat anterior s'entén sense perjudici que, respecte als valors admesos a negociació en una única borsa de valors, les comunitats autònomes amb competència en la matèria disposin la creació per la societat rectora d'aquella d'un servei propi d'administració del registre comptable de valors representats per mitjà d'anotacions en compte i de compensació i liquidació, que ha de tenir, respecte als valors esmentats, les facultats que aquesta Llei atribueix a la Societat de Sistemes. No són aplicables, únicament a aquest efecte, les restriccions d'objecte social i d'activitat que contenen el paràgraf primer de l'article 46 i el paràgraf primer de l'article 48. És aplicable a aquests serveis el que disposen l'article 7 i aquest article, llevat de les referències a òrgans o entitats estatals, que

s'entenen efectuades als òrgans autonòmics corresponents.

3. El Govern ha d'establir els criteris per determinar les condicions d'accés i permanència en el capital de la Societat de Sistemes i per distribuir el capital d'aquesta entre els seus accionistes. Entre aquests accionistes hi poden figurar les institucions no residents que exerceixin a l'estranger activitats anàlogues a les de la Societat de Sistemes, sempre que estiguin subjectes en l'Estat d'origen a un règim de supervisió de les seves activitats de registre, compensació i liquidació de valors com a mínim equivalent al de la Societat de Sistemes, i aquesta última, al seu torn, pot participar en el capital d'aquelles, en tots dos casos, amb l'autorització prèvia de la Comissió Nacional del Mercat de Valors. Les condicions de les adquisicions de participacions i els drets a què aquestes donin lloc s'han de concretar en els acords societaris corresponents, que han d'estar subjectes a l'aprovació prèvia de la Comissió Nacional del Mercat de Valors. Sempre que la junta general ho hagi autoritzat així, per als augments, les reduccions i les alienacions de participacions accionaries que siguin necessaris a aquests efectes n'hi ha prou amb l'acord del Consell d'Administració, i no els és aplicable el que disposen els articles 75 a 79, 158 i 164 a 166 de la Llei de societats anònimes. Els estatuts socials i les seves modificacions, així com la subscripció i la transmissió de les accions requereixen l'aprovació prèvia de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

4. La Societat de Sistemes es regeix per aquesta Llei i la seva normativa de desplegament, així com per un reglament l'aprovació del qual correspon al ministre d'Economia, amb l'informe previ de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, del Banc d'Espanya i de les comunitats autònomes els estatuts d'autonomia de les quals els reconeguin competències en matèria de regulació de centres de contractació de valors. Aquest reglament ha de regular el règim de funcionament de la Societat de Sistemes, els serveis que presta, i també el seu règim econòmic, els procediments de fixació i comunicació de tarifes i les condicions i els principis sota els quals la Societat presta els serveis esmentats, i el règim jurídic de les entitats que participen en els sistemes gestionats per la societat esmentada. En particular, ha d'establir el règim jurídic de les entitats participants que portin comptes individualitzats corresponents als valors dels qui no tinguin aquesta condició. Així mateix, el reglament ha de regular els procediments per assegurar el lliurament de valors i el seu pagament, així com les garanties de tota mena que hagin de constituir les entitats participants en els sistemes gestionats per la Societat de Sistemes.

5. Si una entitat participant deixa d'atendre, en tot o en part, l'obligació de pagament en efectiu derivada de la liquidació, la Societat de Sistemes pot disposar dels valors no pagats, i adoptar les mesures necessàries per alienar-los per mitjà d'un membre del mercat.

6. Sense perjudici de les obligacions d'informació a què es refereix el número 4 de l'article 55 d'aquesta Llei, la Societat de Sistemes ha de facilitar al ministre d'Economia i als diferents organismes supervisors en l'àmbit de les seves competències respectives, la informació sobre les activitats de registre, compensació i liquidació en els sistemes gestionats per aquesta que aquells li sol·licitin, sempre que aquesta informació estigui a la seva dis-

posició d'acord amb la normativa que li és aplicable i amb subjecció al que preveuen aquesta llei i d'altres.

7. La Societat de Sistemes pot establir convenis amb entitats residents i no residents que exerceixin funcions anàlogues, entitats de contrapartida central o altres, amb subjecció al que disposen aquesta Llei, la seva normativa de desplegament i el reglament a què es refereix l'apartat 4 anterior, per a l'obertura i l'administració de comptes o per a altres activitats de la Societat de Sistemes.

8. En cas de declaració judicial de fallida o admissió a tràmit de la sol·licitud de suspensió de pagaments d'una entitat participant en els sistemes gestionats per la Societat de Sistemes, aquesta última gaudeix de dret absolut de separació respecte als béns o els drets en què es materialitzin les garanties constituïdes per les esmentades entitats participants en els sistemes gestionats per aquella. Sense perjudici d'això, el sobrant que resti després de la liquidació de les operacions garantides s'ha d'incorporar a la massa patrimonial concursal del participant.

9. Declarada judicialment la fallida o admesa a tràmit la sol·licitud de suspensió de pagaments d'una entitat participant en els sistemes a què es refereix aquest article, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, sense perjudici de les competències del Banc d'Espanya, pot disposar, de manera immediata i sense cost per a l'inversor, el trasllat dels seus registres comptables de valors a una altra entitat habilitada per exercir aquesta activitat. De la mateixa forma, els titulars d'aquests valors poden sol·licitar el seu trasllat a una altra entitat. Si cap entitat no està en condicions de fer-se càrrec dels registres assenyalats, aquesta activitat ha de ser assumida per la Societat de Sistemes de manera provisional, fins que els titulars sol·licitin el trasllat del registre dels seus valors. A aquests efectes, tant el jutge competent com els òrgans del procediment concursal han de facilitar l'accés de l'entitat a la qual s'hagin de traspassar els valors a la documentació i els registres comptables i informàtics necessaris per fer efectiu el traspàs. L'existència del procediment concursal no impedeix que es faci arribar als titulars dels valors l'efectiu procedent de l'exercici dels seus drets econòmics o de la seva venda.

10. La Societat de Sistemes té la consideració d'ens gestor i agent de liquidació dels sistemes de pagaments i de compensació i liquidació de valors a què es refereix l'article 8 de la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors, en els paràgrafs c), g) i, si s'escau, i), com també, amb subjecció a la legislació estatal o de la comunitat autònoma amb competències en la matèria que sigui aplicable, dels sistemes a què es refereixen els paràgrafs d), e), f) i h) a tots els efectes que preveu la Llei esmentada i, en particular, als efectes que preveuen els articles 11, 13 i 14 de la mateixa Llei.

11. El Govern, amb l'informe previ de la Comissió Nacional del Mercat de Valors i del Banc d'Espanya, pot autoritzar a altres entitats financeres que duguin a terme totes o algunes de les funcions a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article. Les entitats esmentades s'han de sotmetre al que disposen els apartats 8 i 9 d'aquest article i han de complir, en tot cas, els requisits mínims que s'estableixin per reglament, els quals han d'incloure necessàriament el règim de supervisió a què hagin d'estar subjectes a l'Estat d'origen, si s'escau, tant les enti-

tats sol·licitants com les que n'exerceixin el control efectiu, accés a la condició de participants en els sistemes, els recursos propis mínims, l'honorabilitat i la professionalitat dels directius responsables de l'entitat, l'estructura organitzativa i operativa, els procediments operatius i comptables, l'establiment de mesures de limitació i control de riscos i la connexió als sistemes de pagaments. Així mateix, els és aplicable el mateix règim de supervisió i disciplina que a la Societat de Sistemes, amb les especificacions que s'estableixin per reglament.»

Tercer. S'introdueix un nou article 44 ter a la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, amb la redacció següent:

«Article 44 ter.

1. El ministre d'Economia, a proposta de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, amb l'informe previ del Banc d'Espanya, pot autoritzar que una o diverses entitats de contrapartida central exerceixin funcions d'interposició per compte propi, respecte als processos de compensació i liquidació de les obligacions derivades de la participació de les entitats membres en els sistemes de compensació i liquidació de valors o instruments financers reconeguts de conformitat amb la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors, com també respecte a operacions no efectuades en mercats oficials. L'entitat o entitats així autoritzades han d'exercir les seves activitats amb subjecció al que estableixi sobre això el reglament corresponent, que ha de ser aprovat pel ministre d'Economia amb l'informe previ de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, del Banc d'Espanya i de les comunitats autònomes els Estatuts d'autonomia de les quals els reconeguin competències en matèria de regulació de centres de contractació de valors.

Aquest reglament ha de determinar, com a mínim, els requisits d'accés a la condició de participant en aquesta i ha d'establir les condicions tècniques, operatives i normatives d'accés als serveis prestats, les garanties exigides a les entitats membres i la informació que han de facilitar aquestes en relació amb les operacions que comuniquin a aquella, així com el règim econòmic de l'entitat de contrapartida central.

2. L'entitat de contrapartida central pot executar, en nom i per compte de les entitats contractants, les obligacions derivades de contractes marc d'operacions efectuades sobre valors negociables o instruments financers derivats, amb subjecció al que disposen aquesta o altres lleis aplicables, així com la normativa de desplegament.

3. L'entitat de contrapartida central està subjecta a la supervisió de la Comissió Nacional del Mercat de Valors i del Banc d'Espanya, en els seus àmbits de competència respectius, i en els termes que estableix l'article 88 d'aquesta Llei.

4. Així mateix, a aquesta entitat de contrapartida central li és aplicable el que preveuen per a la Societat de Sistemes els apartats 8 i 9 de l'article 44 bis d'aquesta Llei, així com el que disposa la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors, per als sistemes que regula.

5. Amb subjecció al que disposen aquesta i altres lleis, així com al que estableixin les disposicions de desplegament d'aquesta Llei, l'entitat de contrapartida central pot establir acords amb altres entitats residents i no residents, les funcions de les quals siguin anàlogues o que gestionin sistemes

de compensació i liquidació de valors, participar en l'accionariat d'aquestes entitats o admetre-les com a accionistes. Aquests acords requereixen l'aprovació de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.»

Quart. Es fa una nova redacció dels preceptes següents de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, que queden redactats segons s'indica a continuació:

U. L'article 31, apartat 2, paràgraf b), de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, queda redactat en els termes següents:

«b) El mercat de deute públic en anotacions.»

Dos. L'article 36, apartat 7, paràgraf b), de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, queda redactat en els termes següents:

«b) Els valors lliurats en préstec han de pertànyer al prestador i estar en poder seu en virtut d'operacions liquidades en la data de perfecció del contracte. A aquest efecte, el prestador, o bé el prestatari, ha de ser una entitat participant o un membre del sistema corresponent de compensació i liquidació del mercat on es negocia el valor.»

Tres. L'article 38, paràgraf e), de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, queda redactat de la manera següent:

«e) Establir les normes a què s'han d'ajustar els sistemes de compensació i liquidació relacionats amb la negociació de valors i l'actuació de les entitats financeres que hi intervinguin.»

Quatre. L'article 44, paràgraf d), de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, queda redactat de la manera següent:

«d) Determinar la forma i el contingut dels documents que, en les relacions entre membres d'un mercat secundari oficial i entre aquests i els organismes rectors o els sistemes de compensació i liquidació del mercat corresponent, han d'acreditar les diverses fases de la negociació de valors.»

Cinc. L'últim paràgraf de l'article 46 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, queda redactat de la manera següent:

«En ambdós casos s'ha de preveure, si s'escau, la coordinació necessària entre els sistemes de liquidació respectius.»

Sis. L'article 55, apartat 2, de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, queda redactat de la manera següent:

«2. El Banc d'Espanya té la consideració d'organisme rector del mercat de deute públic en anotacions. El Banc d'Espanya porta el servei financer dels valors anotats quan així ho concerta amb els emissors i per compte d'aquests, en els termes que s'estableixin per reglament.»

Set. L'article 55, apartat 4, segon paràgraf, de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, queda redactat en els termes següents:

«El Reglament ha de regular, d'acord amb aquesta Llei i el seu desplegament reglamentari, en tot cas, les normes relatives a cotització, contractació, obligacions d'informació al Banc d'Espanya i publicitat de les operacions, incloent-hi els drets i les

obligacions dels membres del mercat. De la mateixa manera, ha de regular els drets i les obligacions dels titulars de compte a nom propi i de les entitats gestores en la seva condició de membres del mercat. El Reglament pot ser desplegat, quan així es prevegi expressament, mitjançant circulars del Banc d'Espanya.»

Vuit. Es modifica l'article 57 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, que queda redactat de la manera següent:

«Article 57.

1. El registre dels valors negociats en el mercat de deute públic en anotacions correspon a la Societat de Sistemes a què es refereix l'apartat 1 de l'article 44 bis d'aquesta Llei i a les seves entitats participants autoritzades per fer-ho en virtut de la seva condició d'entitats gestores del mercat de deute públic.

2. La Societat de Sistemes porta els comptes de valors corresponents a tots els valors admesos a negociació en el mercat, de manera individualitzada, en el cas dels comptes a nom propi de les entitats participants que siguin titulars de compte en el mercat de deute públic, o bé de manera global, en el cas dels comptes de clients de les entitats participants autoritzades per fer-ho en virtut de la seva condició d'entitats gestores en el mercat esmentat.

3. Poden ser titulars de compte a nom propi en el mercat de deute públic en anotacions i mantenir compte com a entitats participants a nom propi en el sistema de registre de la Societat de Sistemes, a més del Banc d'Espanya, els sistemes i organismes compensadors i liquidadors dels mercats secundaris oficials i els sistemes de compensació interbancària a fi de gestionar el sistema de garanties, així com els que compleixin els requisits que estableixi, a aquest efecte, el reglament del mercat. L'autorització de la condició de titular de compte a nom propi, així com la revocació, correspon al ministre d'Economia, a proposta del Banc d'Espanya, amb l'informe previ de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.»

Nou. Es fa una nova redacció dels apartats 3 i 4 de l'article 58 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, que queden redactats en els termes següents:

«3. Les entitats gestores, en la seva condició de participants en el sistema de registre a càrrec de la Societat de Sistemes, han de portar el registre dels valors dels que no siguin titulars de compte a nom propi en el mercat de deute públic en anotacions, i mantenir en la Societat de Sistemes un compte global que ha de constituir en tot moment la contrapartida exacta d'aquells.

4. Quan les entitats gestores esmentades tinguin la condició addicional de titular de compte a nom propi en el mercat de deute públic, aquests últims comptes s'han de portar a la Societat de Sistemes amb completa separació dels comptes globals esmentats a l'apartat anterior.»

Deu. Es fa una nova redacció de l'article 84, apartat 1, paràgraf b), de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, que queda redactat en els termes següents:

«b) La Societat de Sistemes, les entitats de contrapartida central, la Societat de Borses i les socie-

tats que tinguin la titularitat de totes les accions d'organismes que preveu el paràgraf a), així com altres sistemes de compensació i liquidació dels mercats que es creïn a l'empara del que preveu aquesta Llei.»

Onze. Es fa una nova redacció dels dos primers paràgrafs de l'article 88 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors:

«Sense perjudici del que disposa aquesta Llei, el Banc d'Espanya exerceix les facultats de supervisió i inspecció sobre els membres del mercat de deute públic en anotacions, els titulars de compte a nom propi i sobre les entitats gestores, així com sobre les activitats relacionades amb el mercat de valors dutes a terme per entitats inscrites als registres a càrrec seu a què es refereix l'article 65.

En tots els casos de confluència de competències de supervisió i inspecció entre la Comissió Nacional del Mercat de Valors i el Banc d'Espanya, ambdues institucions han de coordinar les seves actuacions sota el principi que la tutela de la solvència de les entitats financeres afectades recau sobre la institució que mantingui el registre corresponent i la del funcionament dels mercats de valors correspon a la Comissió Nacional del Mercat de Valors. A fi de coordinar les respectives competències de supervisió i inspecció, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i el Banc d'Espanya han de subscriure convenis en què es concretin les seves responsabilitats corresponents.»

Dotze. Es fa una nova redacció de l'article 90, apartat 4, paràgraf i), de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, que queda redactat en els termes següents:

«i) Les informacions que la Comissió Nacional del Mercat de Valors decideixi facilitar a un sistema o canvia de compensació i liquidació d'un mercat de valors espanyol, quan consideri que són necessàries per garantir el funcionament correcte dels sistemes esmentats davant de qualsevol incompliment, o possible incompliment, que es produeixi en el mercat.»

Tretze. Es fa una nova redacció dels paràgrafs a), c) i g) de l'article 99 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors:

«a) L'exercici, no merament ocasional o aïllat, per les societats rectores de les borses de valors, els organismes rectors dels altres mercats oficials o no, la Societat de Borses, la Societat de Sistemes, les entitats de contrapartida central, els sistemes de compensació i liquidació dels mercats secundaris oficials o no, les societats gestores dels fons de garantia d'inversions, o les societats rectores dels sistemes organitzats de negociació, d'activitats d'intermediació financera o, en general, alienes al seu objecte social exclusiu.»

«c) L'incompliment, no merament ocasional o aïllat, pels organismes rectors dels mercats secundaris, oficials o no, amb exclusió del Banc d'Espanya, la Societat de Sistemes, les entitats de contrapartida central, els sistemes de compensació i liquidació dels mercats secundaris, oficials o no, o les societats rectores dels sistemes organitzats de negociació, de les normes reguladores dels mercats esmentats o de les seves pròpies actuacions, desatentent els requeriments, que, a aquest efecte, els hagin estat formulats per la Comissió Nacional del Mercat de Valors.»

«g) L'incompliment per part de les entitats participants en els sistemes gestionats per la Societat de Sistemes o dels sistemes de compensació i liquidació dels mercats secundaris, oficials o no, de les normes que regulin les seves relacions amb els corresponents registres comptables de caràcter central.»

Catorze. Es modifica l'article 100, paràgraf a), de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, que passa a tenir la redacció següent:

«a) El nomenament, per les societats rectores de les borses de valors, els organismes rectors dels altres mercats, oficials o no, la Societat de Borses, la Societat de Sistemes, els sistemes de liquidació i compensació, o les societats gestores dels fons de garantia d'inversions, de membres del seu Consell d'Administració i, si s'escau, de directors generals sense l'aprovació prèvia de la Comissió Nacional del Mercat de Valors o, quan escaigui, de la comunitat autònoma amb competències en matèria de mercats d'àmbit autonòmic.»

Cinquè. S'incorpora una nova disposició addicional dissetena a la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, del tenor literal següent:

«Disposició addicional dissetena.

Les mencions específiques al "Servei de Compensació i Liquidació de Valors" i a la Central d'Anotacions del Banc d'Espanya, efectuades en l'articulat d'aquesta o d'altres disposicions normatives s'entenen fetes a la "Societat de Gestió dels Sistemes de Registre, Compensació i Liquidació de Valors".

Les mencions genèriques efectuades en aquesta Llei als serveis, els processos o els organismes de compensació i liquidació, s'entenen referides als sistemes de compensació i liquidació.»

Sisè. Es fa una nova redacció dels paràgrafs c) i g) de l'article 8 de la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors, que queden redactats de la manera següent:

«c) Els sistemes de compensació i liquidació de valors negociats a les borses de valors i gestionats per la Societat de Sistemes, de conformitat amb el que disposa l'article 44 bis de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, la regulació dels quals es conté en l'esmentada Llei i en la seva normativa de desplegament.»

«g) El sistema de compensació i liquidació relatiu a les operacions efectuades en el mercat de deute públic en anotacions gestionat per la Societat de Sistemes a què es refereix el número 1 de l'article 44 bis de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.»

Article 2. Foment de l'obertura dels mercats de valors espanyols.

Primer. Es modifica la redacció de l'apartat 5 i es crea un nou apartat 6 a l'article 31 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors:

«5. La participació directa o indirecta de societats que administrin mercats secundaris oficials espanyols en altres societats que gestionin mercats secundaris fora d'Espanya requereix l'autorització prèvia de la Comissió Nacional del Mercat de

Valors, que disposa del termini de dos mesos a comptar de la data en què hagi estat informada per oposar-se, si s'escau, a la participació. Si la Comissió no es pronuncia en el termini esmentat s'entén que accepta la sol·licitud.

6. La participació en el capital de les societats que administrin mercats secundaris espanyols queda subjecta al règim de participacions significatives que preveu l'article 69 d'aquesta Llei per a les empreses de serveis d'inversió, en els termes que es determinin per reglament. Sense perjudici del que disposa l'apartat 6 de l'esmentat article, el ministre d'Economia, a proposta de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, es pot oposar a l'adquisició d'una participació significativa en aquelles societats quan consideri que això és necessari per assegurar el bon funcionament dels mercats o per evitar-hi distorsions, així com perquè no es doni un tracte equivalent a les entitats espanyoles en el seu país d'origen.»

Segon. S'introdueixen les modificacions següents a la redacció de l'article 59 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors:

U. L'apartat 2 de l'article 59 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, passa a tenir la redacció següent:

«2. En aquests mercats es poden negociar, compensar i liquidar, ja sigui duent a terme totes aquestes actuacions o només algunes, contractes de futurs, d'opcions i d'altres instruments financers derivats, sigui quin sigui l'actiu subjacent. La societat rectora del mercat ha de donar per si mateixa o assegurar per mitjà d'una altra entitat, amb l'aprovació prèvia en aquest cas del ministre d'Economia, la contrapartida en tots els contractes que emeti. A més, la societat rectora pot exercir l'activitat de contrapartida central a què es refereix l'article 44 ter, cas en què li és aplicable el que disposa aquest article, amb les particularitats que, si s'escau, s'estableixin en el seu reglament corresponent.»

Dos. L'apartat 3 de l'article 59 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, passa a tenir el tenor literal següent:

«3. Poden ser membres d'aquests mercats les entitats a què es refereix l'article 37 d'aquesta Llei. També poden accedir a la condició de membre, amb capacitat restringida exclusivament a la negociació, o bé per compte propi o per compte d'entitats del seu grup, aquelles entitats el principal objecte social de les quals consisteixi en la inversió en mercats organitzats i reuneixin les condicions de mitjans i solvència que estableixi el reglament del mercat a què es refereix l'apartat 7 d'aquest article. En els mercats de futurs i opcions amb subjacent no financer, per reglament es pot determinar l'adquisició d'aquesta condició per altres entitats diferents de les abans assenyalades, sempre que reuneixin els requisits d'especialitat, professionalitat i solvència.»

Tres. L'apartat 4 de l'article 59 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, passa a tenir el tenor literal següent:

«4. En els mercats secundaris oficials de futurs i opcions hi ha d'haver una societat rectora, amb forma de societat anònima, les funcions bàsiques

de la qual són les d'organitzar, dirigir i supervisar l'activitat del mercat. Aquestes societats no poden fer cap activitat d'intermediació financera, ni les activitats esmentades a l'article 63, llevat del que disposa aquesta Llei. No obstant això, i a fi de gestionar el sistema de garanties, poden ser titulars de comptes al mercat de deute públic o tenir una posició equivalent en mercats o sistemes estrangers que exerceixin funcions similars.»

Quatre. L'apartat 8 de l'article 59 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, queda de la manera següent:

«8. Les garanties, sigui quina sigui la forma en la qual estiguin establertes, que es constitueixin en relació amb qualsevol operació efectuada en l'àmbit d'activitat dels mercats de futurs i opcions a què fa referència l'apartat 2 d'aquest article, no responen per obligacions diferents de les derivades de les operacions esmentades, ni davant persones o entitats diferents d'aquelles en favor de les quals es van constituir.»

Cinc. L'apartat 9 de l'article 59 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, passa a tenir la redacció següent:

«9. Les societats rectores dels mercats secundaris oficials de futurs i opcions tenen dret absolut de separació, respecte als valors i l'efectiu en què estiguin materialitzades les garanties que els membres i els clients hagin constituït o acceptat a favor d'aquelles, per raó de les operacions negociades, compensades, liquidades o respecte de les quals les societats rectores facin la funció de contrapartida, en cas que aquests membres o clients es vegin sotmesos a un procediment concursal. Sense perjudici d'això, el sobrant que resti després de la liquidació de les operacions garantides s'ha d'incorporar a la massa patrimonial concursal del client o membre en qüestió.»

Article 3. *Règim de l'intercanvi d'informació amb països tercers per la Comissió Nacional del Mercat de Valors.*

Es modifica l'apartat 1 de l'article 90 i s'introdueix un nou apartat 2 en el mateix article 90 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors:

«1. En l'exercici de les seves funcions de supervisió i inspecció que preveuen aquesta Llei i altres, la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de col·laborar amb les autoritats competents d'estats estrangers, i a aquest efecte pot subscriure acords de col·laboració. En particular, pot comunicar informacions relatives a la direcció, gestió, solvència i propietat de les empreses de serveis d'inversió i altres entitats registrades, així com les que contribueixin a supervisar millor els mercats de valors o serveixin per evitar, perseguir o sancionar conductes irregulars.

Els acords de cooperació en què es prevegi l'intercanvi d'informació amb les autoritats o els organismes de països tercers en els quals recaigui la funció pública de supervisió de les entitats de crèdit, de les empreses d'assegurances, d'altres institucions financeres i dels mercats financers, o la gestió dels sistemes de garantia de dipòsits o indemnització dels inversors, requereixen que l'intercanvi d'informació tingui per objecte el compliment de

la tasca de supervisió de les autoritats o òrgans en qüestió. Quan la informació tingui l'origen en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu, no pot ser revelada sense la conformitat expressa de les autoritats competents que l'hagin facilitat i, si s'escau, únicament amb la finalitat per a la qual aquestes autoritats hagin donat la seva conformitat.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors es pot negar a donar curs a una sol·licitud d'informació quan:

La comunicació de la informació pugui anar en perjudici de la sobirania, la seguretat o l'ordre públic.

S'hagi incoat un procediment judicial pels mateixos fets i contra les mateixes persones davant les autoritats espanyoles.

S'hagi dictat sentència ferma sobre els mateixos fets i respecte de les mateixes persones a què es refereix la sol·licitud.

En aquests casos s'ha de notificar a l'autoritat requeridora i facilitar-li la informació més detallada possible sobre el procediment o la resolució judicial de què es tracti.

2. Quan la Comissió Nacional del Mercat de Valors tingui coneixement que en el territori d'un altre Estat membre de la Unió Europea s'estan duent a terme o s'han dut a terme actes contraris al que disposen els articles 81, 82 i 83 ter o la seva normativa de desplegament, ho ha de notificar detalladament a l'autoritat competent de l'Estat esmentat, a fi que es prenguin les mesures oportunes. Quan la sol·licitud l'efectuï a la Comissió Nacional del Mercat de Valors l'autoritat competent d'un altre Estat membre, la Comissió Nacional ha de comunicar a l'autoritat competent notificadora el resultat i, en la mesura que sigui possible, els progressos significatius intermedis. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de consultar amb les autoritats competents dels estats membres implicats les mesures de seguiment en aquestes actuacions.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors, en relació amb les matèries regulades en els articles 81, 82 i 83 ter o la seva normativa de desplegament, pot demanar a les autoritats competents d'altres estats membres que duguin a terme una investigació en el territori d'aquests. També pot sol·licitar que es permeti que membres del seu personal acompanyin el personal de l'autoritat competent d'aquest altre Estat membre en el transcurs de la investigació.

Les autoritats competents d'altres estats membres també poden sol·licitar a la Comissió Nacional del Mercat de Valors que s'efectuïn investigacions en relació amb les matèries assenyalades anteriorment i en les mateixes condicions.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors es pot negar a donar curs a les sol·licituds d'investigació a què es refereix aquest apartat, o que el seu personal estigui acompanyat del personal de l'autoritat competent d'un altre Estat membre, quan això pugui anar en perjudici de la sobirania, la seguretat o l'ordre públic, o quan s'hagi incoat un procediment judicial pels mateixos fets i contra les mateixes persones davant les autoritats espanyoles, o quan sobre aquells s'hagi dictat una sentència ferma d'un jutge o tribunal espanyol pels mateixos fets. En aquest cas, s'ha de notificar degudament a l'autoritat competent que va formular el requere-

riment i facilitar-li informació el més detallada possible sobre el procediment o la sentència.

Totes les sol·licituds d'informació i d'assistència que duguin a terme o rebïn a l'empara del que disposa aquest número les comunitats autònomes amb competència en la matèria es tramiten per mitjà de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

Tot això s'entén sense perjudici del deure general de col·laboració amb altres organismes i autoritats estrangeres en relació amb la resta de matèries que regula aquesta Llei.

3. L'accés de les Corts Generals a la informació sotmesa al deure de secret s'ha de fer per mitjà del president de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, de conformitat amb el que preveuen els reglaments parlamentaris. A aquest efecte, el president de la Comissió Nacional del Mercat de Valors pot sol·licitar motivadament als òrgans competents de la Cambra que se celebri una sessió secreta o s'apliqui el procediment establert per accedir a les matèries classificades.»

Article 4. *Creació i règim de funcionament de sistemes organitzats de negociació.*

Es modifica l'apartat 4 de l'article 31 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, que passa a tenir el contingut següent:

«4. Sense perjudici del que puguin establir les lleis especials, la creació de qualsevol mercat o sistema organitzat de negociació de valors i altres instruments financers que no tinguin la consideració de mercat oficial, ha de ser autoritzada, amb l'informe previ de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, pel Govern o, en el cas de mercats d'àmbit autonòmic, per la comunitat autònoma amb competències en la matèria. És causa de revocació de l'autorització l'incompliment de les condicions que, si s'escau, s'imposin en l'autorització.

En aquests mercats i sistemes hi ha d'haver una societat rectora que tingui la forma de societat anònima les funcions bàsiques de la qual siguin organitzar, supervisar i subministrar la informació del mercat o sistema de negociació, així com aprovar el reglament de funcionament del mercat o sistema de negociació corresponent. Aquestes societats rectores no poden comprar ni vendre per a elles mateixes els valors oferts o demanats en el mercat o sistema de negociació, excepte en els casos que aquestes societats s'organitzin i actuïn com a contrapartida central.

El reglament de funcionament del mercat o sistema de negociació i els estatuts socials de la societat rectora, així com la seva modificació, requereixen l'aprovació de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

El règim de supervisió i sanció aplicable a aquestes institucions i els seus responsables és el que estableix el títol VIII d'aquesta Llei.

El Govern, mitjançant un reial decret, pot desplegar les normes necessàries per a l'aplicació d'aquest precepte i, si s'escau, ha de determinar el procediment i els requisits d'autorització dels mercats i sistemes de negociació; les funcions i l'organització mínima de què han de disposar les societats rectores; les condicions generals d'honorabilitat i solvència tècnica i econòmica que han d'acreditar els qui pretenguin ser membres de les societats rectores; els valors objecte de negociació; el règim de publicitat dels preus i volums oferts

o contractats; el règim de garanties i el contingut mínim del reglament de funcionament del mercat o sistema de negociació.»

SECCIÓ 2a FOMENT DE L'EFICIÈNCIA EN EL MERCAT DEL CRÈDIT

Article 5. *Flexibilització del règim aplicable a les cooperatives de crèdit.*

Primer. Es fa una nova redacció de l'apartat 2 de l'article 39 de la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre règim fiscal de les cooperatives, que queda de la manera següent:

«2. No es consideren com a tals, encara que facin servir aquesta denominació i no hagin estat desqualificades prèviament, les cooperatives de crèdit que hagin estat sancionades per la comissió d'infraccions qualificades de greus o molt greus a la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, o incorrin en alguna de les circumstàncies que preveu l'article 13 d'aquesta Llei, llevat de les que preveuen els apartats 6, 9, 10 i 13 que, a efectes de la seva aplicació a les cooperatives de crèdit, queden substituïdes per les següents:

a) Quan els retorns siguin acreditats als socis en una proporció diferent de les operacions dutes a terme amb la cooperativa o siguin distribuïts a tercers no socis. Si hi ha socis de treball no es perd la condició de protegida quan els retorns que se'ls acreditin siguin proporcionals als avançaments laborals percebuts durant l'exercici econòmic.

b) La participació de la cooperativa, en una quantia superior al 25 per cent, en el capital social d'entitats no cooperatives. No obstant això, aquesta participació pot ser superior, quan es tracti d'entitats que duguin a terme activitats preparatòries, complementàries o subordinades a les de la pròpia cooperativa.

El conjunt d'aquestes participacions no pot superar el 50 per cent dels recursos propis de la cooperativa.

El ministre d'Economia pot autoritzar participacions superiors, sense perdre la condició de cooperativa fiscalment protegida, en els casos en què es justifiqui que aquesta participació coadjuva a complir millor les finalitats cooperatives i no suposa una vulneració dels principis fonamentals d'actuació d'aquestes entitats.

c) La realització d'operacions actives amb tercers no socis en una quantia superior en l'exercici econòmic al 50 per cent dels recursos totals de la cooperativa.

En aquest percentatge no s'han de computar les operacions efectuades per les cooperatives de crèdit amb els socis de les cooperatives associades, les de col·locació dels excessos de tresoreria al mercat interbancari, ni l'adquisició de valors i actius financers de renda fixa per a la cobertura dels coeficients legals o per a la col·locació dels excessos de tresoreria.

d) La reducció del capital social en una quantitat inferior al mínim obligatori que el Govern determini sense que es restableixi en el termini reglamentari o la realització per la cooperativa d'operacions o serveis fora del seu àmbit estatutari sense haver dut a terme prèviament l'ampliació de capital necessària i la reforma preceptiva de l'Estatut.»

Segon. Es fa una nova redacció de l'apartat 3 de l'article 53 de la Llei 27/1999, de 16 de juliol, de cooperatives, del tenor següent:

«3. Per a les cooperatives de crèdit i assegurances el que estableix aquest article només és aplicable quan la normativa reguladora així ho estableixi expressament, i poden captar recursos amb el caràcter de subordinats amb l'acord previ del consell rector, sigui quina sigui la seva instrumentació i sempre que aquesta possibilitat estigui expressament prevista en els Estatuts.»

Article 6. *Gestió de la Tresoreria de l'Estat.*

Primer. S'introdueix un article 118 bis al text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, del tenor literal següent:

«Article 118 bis.

Per tal de facilitar la gestió de la Tresoreria de l'Estat, el ministre d'Economia pot autoritzar la Direcció General del Tresor i Política Financera a dur a terme operacions d'adquisició temporal d'actius o de préstec. En aquesta autorització s'han de concretar les condicions en les quals es poden efectuar aquestes operacions.

Les operacions d'adquisició temporal d'actius poden tenir com a objecte valors de deute públic de qualsevol Estat membre de la Unió Europea, així com d'altres entitats públiques o institucions supranacionals o altres valors de renda fixa de qualitat creditícia semblant, negociats en mercats regulats.»

Segon. S'incorpora un article 118 ter al text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, amb el contingut següent:

«Article 118 ter.

Els actius a què es refereix l'article anterior, que hagin estat objecte de garantia a favor del Banc d'Espanya, segons el que preveu la disposició addicional sisena de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya, poden ser aplicats temporalment pels seus titulars en cobertura de les operacions de gestió de tresoreria de la Direcció General del Tresor i Política Financera de l'Estat, instrumentades per mitjà del Banc d'Espanya en els termes que el ministre d'Economia estableixi i sempre que es compleixin les condicions següents:

a) Que el titular dels actius hi atorgui el seu consentiment, el qual es pot prestar al contracte o document de garantia subscrit amb el Banc d'Espanya.

b) Que hi hagi actius de garantia disponibles, una vegada garantides adequadament les obligacions davant el Banc d'Espanya i a satisfacció d'aquest.

Els actius esmentats queden subjectes al compliment de les obligacions davant el Tresor, garantia que té plens efectes davant tercers, sense cap altra formalitat que el fet que el Banc d'Espanya identifiqui adequadament els actius de garantia afectes al compliment de cada una de les esmentades obligacions, amb el desglossament corresponent. Aquest desglossament ha de ser mantingut mentre l'operació de què es tracti no hagi arribat al seu terme. Una vegada satisfetes aquestes obligacions,

els actius tornen a quedar afectes com a garantia davant el Banc d'Espanya.

En cas d'incompliment de les obligacions concretes davant el Tresor Públic, l'execució de les garanties aplicades temporalment l'ha de fer el Banc d'Espanya actuant per compte del primer, per mitjà dels procediments que preveu l'apartat 2 b) de la disposició addicional sisena de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya. A aquests efectes, la certificació que preveu el primer paràgraf de la lletra esmentada l'ha d'expedir el Tresor, i també s'hi ha d'adjuntar una certificació del Banc d'Espanya que acrediti l'afecció temporal dels actius de garantia que siguin objecte d'execució.»

Article 7. *Règim jurídic de les garanties constituïdes a favor del Banc Central Europeu, el Banc d'Espanya o altres bancs centrals nacionals de la Unió Europea.*

S'incorpora la següent disposició addicional sisena a la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya:

«Disposició addicional sisena. *Règim jurídic aplicable a les garanties constituïdes a favor del Banc d'Espanya, del Banc Central Europeu o altres bancs centrals nacionals de la Unió Europea, en l'exercici de les seves funcions.*

1. Als efectes del que preveu aquesta disposició s'entén per garantia qualsevol dipòsit, penyor, operació simultània, compravenda amb pacte de recompra, afecció, dret de retenció o qualsevol altre negoci jurídic, que recaigui sobre qualsevol actiu realitzable, inclosos els diners en efectiu, i que tingui com a finalitat assegurar els drets i les obligacions derivats de qualsevol operació present o futura, conclosa amb el Banc d'Espanya, el Banc Central Europeu o un altre banc central nacional de la Unió Europea.

2. A aquestes garanties els és aplicable el règim jurídic següent:

a) La seva constitució no requereix, per a la seva plena validesa i eficàcia davant tercers, la intervenció d'un notari ni cap altre requisit formal, llevat que la constitució ha de constar per escrit i ser inscrita en el registre corresponent per l'entitat encarregada. En el cas de valors representats mitjançant títols físics, és necessari, a més, que es lliuri al beneficiari la garantia o a un tercer establert de comú acord entre les parts.

La formalització de l'obligació principal corresponent tampoc no requereix, per a la seva plena validesa i eficàcia davant tercers, la intervenció d'un notari ni el compliment de cap altre requisit formal.

La formalització de les operacions simultànies o de compravenda amb pacte de recompra es regeix per la seva normativa específica.

b) Per a la seva execució n'hi ha prou amb la certificació expedida pel Banc d'Espanya, el Banc Central Europeu o el banc central nacional de la Unió Europea que correspongui, acreditativa de la quantia dels imports vençuts, líquids i exigibles que s'executen, juntament amb una còpia del document de constitució de la garantia.

En aquesta certificació s'hi ha de fer constar que la liquidació s'ha efectuat de conformitat amb l'acord, el pacte o la norma de què deriva l'obligació de què es tracti.

Quan l'objecte de la garantia estigui constituït per actius negociables en un mercat organitzat, la seva execució s'ha de fer per mitjà de l'organisme

rector corresponent. En els altres casos, s'ha de fer mitjançant una subhasta organitzada pel Banc d'Espanya. En tot cas, el sobrant que resulti una vegada satisfet el deute corresponent s'ha de reintegrar a l'entitat que hagi aportat els actius de garantia.

En les operacions simultànies o de compravenda amb pacte de recompra, en cas d'incompliment de qualsevol de les parts de l'operació, s'ha d'aplicar el que estableix la disposició addicional dotzena de la Llei 37/1998, de 16 de novembre, de reforma de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, i la seva normativa de desplegament.

c) Quan l'objecte de la garantia consisteixi en una penyora sobre dipòsits dineraris, l'entitat dipositora de l'efectiu ha d'anotar en el compte corresponent el saldo pignorat, una vegada tingui constància del consentiment del titular del compte esmentat i de l'entitat a favor de la qual es constitueix.

La penyora constituïda d'acord amb el que disposa aquest apartat és plenament vàlida i té plens efectes contra tercers des de la data de l'anotació a què es refereix el paràgraf anterior, sense necessitat de cap altra formalitat. La penyora s'executa per compensació i queden a disposició del titular del compte els fons sobrants, si n'hi ha, una vegada satisfet el deute.

A partir de l'anotació que preveu el primer paràgraf d'aquest paràgraf c), les quantitats ingressades en el compte el saldo del qual roman pignorat, queden pel mer fet del seu ingrés afectes de manera irrevocable i sense cap limitació al compliment íntegre de les obligacions garantides. Igualment, a partir del moment de l'anotació de la penyora, el titular del compte no en pot retirar fons dipositats, sense el consentiment previ del beneficiari de la garantia.

d) En cas de fallida o suspensió de pagaments, les operacions garantides d'acord amb el que disposa aquesta disposició tenen els mateixos privilegis que l'article 1.926 del Codi civil confereix als crèdits pignoratius.

Les garanties constituïdes d'acord amb les normes d'aquesta disposició no són susceptibles d'embargament, trava, gravamen ni de cap altra restricció o retenció de qualsevol naturalesa tant legal com convencional, des del moment de la seva constitució.

Ni la constitució, l'acceptació o l'execució de les garanties a què es refereix aquesta disposició, ni el saldo dels comptes o registres en què es materialitzin, ni la formalització de les obligacions garantides són impugnables en el cas de mesures de caràcter retroactiu, vinculades a aquests procediments concursals.

3. Les parts poden pactar que en el cas de variacions en el preu dels actius objecte de la garantia, s'han d'aportar nous actius, inclòs l'efectiu, per restablir l'equilibri entre el valor de l'obligació garantida i el valor de les garanties constituïdes per assegurar-la. En aquest cas, aquests actius tenen la consideració de part integrant de la garantia, i els és aplicable tot el que disposa aquesta disposició.

4. L'afecció de préstecs o crèdits no hipotecaris com a garantia a favor del Banc d'Espanya, del Banc Central Europeu o d'altres bancs centrals nacionals de la Unió Europea, per assegurar el compliment de les obligacions presents o futures, concretes davant d'aquests per operacions concluses en l'exercici de les seves funcions es regeix, a més de fer-ho pel que disposen l'apartat u, els paràgrafs

a), b) i d) de l'apartat dos i l'apartat tres d'aquesta disposició, per les normes següents:

a) Els préstecs i els crèdits són susceptibles d'afecció siguin quins siguin els requisits formals o materials que les parts hagin pactat respecte a la seva cessió o gravamen. L'afecció es refereix únicament, llevat que hi hagi un pacte en contra, al dret de crèdit provinent del contracte corresponent. En cap cas el beneficiari de la garantia no ha d'assumir l'obligació de posar fons a disposició dels acreditats.

b) Aquesta afecció es pot formalitzar en el model oficial aprovat a aquest efecte pel Banc d'Espanya, que produeix tots els efectes davant tercers des de la seva inscripció en el registre que amb aquesta finalitat estableixi el Banc d'Espanya. El document també s'ha d'inscriure en el Registre de béns mobles, que regula l'article 15 de la Llei 28/1998, de 13 de juliol, de venda a terminis de béns mobles. Els documents inscrits així són títol suficient per a la seva execució. Si no es lliura al beneficiari de la garantia el document original del préstec o el crèdit afecte, s'hi ha de fer constar la referència de la inscripció.

c) Els fruits dels préstecs o crèdits afectes corresponen, llevat que hi hagi un pacte en contra, a l'entitat de crèdit que aporta la garantia.

d) En cas d'incompliment de les obligacions garantides, el beneficiari de la garantia adquireix la plena titularitat del dret al cobrament de la part del préstec o el crèdit afecte. No obstant això, també es pot executar la garantia mitjançant una subhasta organitzada pel Banc d'Espanya, segons el procediment que aquest estableixi.»

Article 8. *Reforma del règim jurídic de les caixes d'estalvis.*

Primer. Es modifica el segon paràgraf de l'article 1 de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis, amb el contingut següent:

«Els components d'aquests òrgans han d'exercir les seves funcions en benefici exclusiu dels interessos de la caixa a la qual pertanyin i del compliment de la seva funció social, i han de complir, sense perjudici del que disposa l'article 8, els requisits d'honorabilitat comercial i professional que determinin les normes de desplegament d'aquesta Llei. En qualsevol cas, s'entén que hi concorre honorabilitat comercial i professional en els qui hagin observat una trajectòria personal de respecte a les lleis mercantils o altres que regulen l'activitat econòmica i la vida dels negocis, així com les bones pràctiques comercials i financeres.»

Segon. Es modifica la redacció dels apartats 1, paràgrafs a), b), c) i d), i 3 de l'article 2 de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis, amb el contingut següent:

«1. La representació dels interessos col·lectius a l'Assemblea General s'ha de portar a efecte mitjançant la participació, com a mínim, dels grups següents:

- a) Les corporacions municipals en el terme de les quals l'entitat tingui oberta una oficina.
- b) Els impositors de la caixa d'estalvis.

c) Les persones o entitats fundadores de les caixes. Les persones o entitats fundadores de les caixes poden assignar una part de la seva representació a corporacions locals que, al seu torn, no siguin fundadores d'altres caixes d'estalvis dins el seu àmbit d'actuació.

d) Els empleats de les caixes d'estalvis.»

«3. La representació de les administracions públiques i entitats i corporacions de dret públic als seus òrgans de govern, inclosa la que correspongui a l'entitat fundadora quan aquesta tingui la mateixa naturalesa, no pot superar en conjunt el 50 per cent del total dels drets de vot en cada un d'aquests òrgans, i hi han d'estar representades totes les entitats i corporacions.

Als efectes de la seva representació en els òrgans rectors de les caixes d'estalvi, el percentatge de representació assignat al grup d'impositors oscil·la entre un mínim del 25 per cent i un màxim del 50 per cent del total dels drets de vot a cada un dels òrgans de govern.

El percentatge de representació del grup d'empleats oscil·la entre un mínim d'un 5 per cent i un màxim d'un 15 per cent dels drets de vot a cada òrgan.»

Tercer. Es modifica l'article 4 de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis, que passa a tenir el tenor literal següent:

«Article 4.

Els consellers generals, en representació del grup dels impositors de la caixa d'estalvis, són elegits per compromissaris d'entre ells.

Per elegir compromissaris, els qui s'integrin en el grup dels impositors han de figurar en una llista única o en llistes úniques per circumscripcions, províncies, comarques o districtes de grans capitals, i només hi poden figurar una sola vegada, amb independència del nombre de comptes de què puguin ser titulars. En el cas que elaborin llistes úniques per circumscripcions, províncies, comarques o districtes de grans capitals, s'ha de respectar la proporcionalitat estricta entre el nombre d'impositors i el de compromissaris. L'elecció s'ha de fer davant notari, mitjançant un sorteig públic.»

Quart. Es modifica l'article 7 de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 7.

Els consellers generals han de complir els requisits següents:

a) Ser persona física, amb residència habitual a la regió o zona d'activitat de la caixa.

b) Ser major d'edat i no estar incapacitat.

c) Tenir la condició d'impositor de la caixa d'estalvis a què es refereixi la designació, amb una antiguitat superior a dos anys en el moment de l'elecció, així com, indistintament, un moviment o un saldo mitjà en comptes no inferior al que determinin les normes que desplegui aquesta Llei, en el moment de formular l'acceptació del càrrec, en cas que sigui elegit en representació del grup dels impositors.

d) Estar al corrent en el compliment de les obligacions que hagin contret amb la caixa d'estalvis

per si mateixos o en representació d'altres persones o entitats.

e) No estar incurs en les incompatibilitats que regula l'article 8.»

Cinquè. Es modifica l'apartat u de l'article 9 de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis, que passa a tenir el tenor literal següent:

«Article 9.

U. Els consellers generals són nomenats pel període que assenyalin els estatuts, que no pot ser inferior a quatre anys ni superior a sis. No obstant això, els estatuts, de conformitat amb el que disposa la normativa de desplegament d'aquesta Llei, poden preveure la possibilitat de reelecció per un altre període igual, si continuen complint els requisits que estableix l'article 7 i d'acord amb el que assenyalava l'apartat tres. El còmput del període de reelecció s'aplica encara que entre el cessament i el nou nomenament hagin transcorregut diversos anys.

La durada del mandat no pot superar els dotze anys, sigui quina sigui la representació que tingui. Acomplert el mandat de dotze anys de forma continuada o interrompuda, i transcorreguts vuit anys des de la data esmentada, pot tornar a ser elegit en les condicions que estableix aquesta Llei.»

Sisè. Es modifica el primer paràgraf de l'article 10 de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis, que passa a tenir el tenor literal següent:

«Mentre no s'hagi complert el termini per al qual van ser designats, i llevat dels casos de renúncia, defunció o declaració de mort o absència legal, el nomenament dels consellers és irrevocable llevat, exclusivament, dels casos d'incompatibilitat sobrevinguda, pèrdua de qualsevol dels requisits exigits per a la designació i acord de separació adoptat per l'Assemblea General si s'hi aprecia una causa justa.

S'entén que hi ha causa justa quan el conseller general incompleix els deures inherents al seu càrrec, o perjudica, amb la seva actuació, pública o privada, el prestigi, el bon nom o l'activitat de la caixa.»

Setè. Es modifica l'apartat u de l'article 11 de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis, que passa a tenir la redacció següent:

«U. El nomenament dels vocals del Consell d'Administració i dels membres de la Comissió de Control de la seva competència, així com l'adopció dels acords de separació del càrrec que corresponguin de conformitat amb el que estableix l'article 18.»

Vuitè. Es modifica el paràgraf b) de l'article 14 de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis, que passa a tenir el tenor literal següent:

«b) El nomenament dels membres representants dels impositors l'efectua l'Assemblea General i d'entre ells mateixos.

No obstant això, es pot designar fins a un màxim de dues persones que compleixin els requisits adequats de professionalitat i no siguin consellers generals.»

Novè. Es modifica l'article 15 de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 15.

Els vocals del Consell d'Administració han de complir els mateixos requisits que estableix l'article 7 respecte als consellers generals, i ser menors de setanta anys en el moment de prendre possessió, llevat que la legislació de desplegament d'aquesta Llei estableixi un límit d'edat diferent.

Els vocals del Consell d'Administració amb funcions executives han de tenir, a més, els coneixements i l'experiència suficients per exercir les seves funcions.»

Desè. Es modifica l'apartat 1 de l'article 17 de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis, que passa a tenir el tenor literal següent:

«1. La durada de l'exercici del càrrec de vocal del Consell d'Administració és la que assenyalin els estatuts, sense que pugui ser inferior a quatre anys ni superior a sis. No obstant això, els estatuts poden preveure la possibilitat de reelecció, de conformitat amb el que disposi la normativa de desplegament d'aquesta Llei, sempre que es compleixin les mateixes condicions, requisits i tràmits que en el nomenament.

El còmput d'aquest període de reelecció s'ha d'aplicar encara que entre el cessament i el nou nomenament hagin transcorregut diversos anys.

La durada del mandat no pot superar els dotze anys, sigui quina sigui la representació que tingui.

Complert el mandat de dotze anys de manera continuada o interrompuda, i transcorreguts vuit anys des de l'esmentada data, pot tornar a ser elegit en les condicions que estableix aquesta Llei.»

Onzè. Es modifica l'article 18 de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 18.

El nomenament dels vocals del Consell d'Administració és irrevocable, i hi són aplicables les mateixes excepcions que les previstes per als consellers generals a l'article 10 d'aquesta Llei.»

Dotzè. Es modifica l'article 19 de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis, que, amb el caràcter de disposició bàsica, passa a tenir la redacció següent:

«Article 19.

1. El Consell d'Administració és el representant de l'entitat per a tots els assumptes pertanyents al gir i al tràfic de l'entitat, així com per als litigiosos.

L'exercici de les seves facultats es regeix pel que estableixen els estatuts i els acords de l'Assemblea General.

2. El Consell d'Administració pot delegar alguna o algunes de les seves facultats de gestió als òrgans de govern de les entitats que constitueixin i articulin aliances entre caixes d'estalvis o els creats a aquest efecte al si de la Confederació Espanyola de Caixes d'Estalvis, amb la finalitat de reduir els costos operatius de les entitats que la integren, per

augmentar la seva eficiència sense posar en perill la competència en els mercats nacionals o per participar amb volum suficient en els mercats internacionals de capital. Aquesta delegació es manté en vigor durant el període de l'aliança o mentre les entitats no n'acordin la modificació mitjançant el procediment que prèviament hagin establert a aquest efecte. Aquesta delegació no s'estén al deure de vigilància de les activitats delegades ni a les facultats que respecte a aquestes tingui la Comissió de Control.»

Tretzè. L'apartat 1 de l'article 22 de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis, passa a tenir el contingut següent:

«1. Els membres de la Comissió de Control són elegits per l'Assemblea General entre els consellers generals que no tinguin la condició de vocals del Consell d'Administració, i hi ha d'haver representants dels mateixos grups o sectors que componguin l'Assemblea General, en idèntica proporció.

La presentació de candidatures s'ha de fer de conformitat amb el que es disposa per als vocals del Consell d'Administració.»

Catorzè. S'afegeix un nou apartat cinc a l'article 31 de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis, que passa a tenir la redacció següent:

«Cinc. Sense perjudici del que estableix aquest títol, les caixes d'estalvis, mitjançant una resolució del Consell d'Administració, poden establir acords de col·laboració o cooperació i aliances amb altres caixes d'estalvis.»

Quinzè. Es modifica la disposició addicional segona de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis, que passa a tenir la redacció següent:

«Segona. En el cas de caixes d'estalvis els estatuts de les quals recullin com a entitat fundadora l'Església catòlica, el nomenament, la idoneïtat i la durada del mandat dels representants dels diferents grups als òrgans de govern es regeix pels estatuts vigents l'1 de novembre de 2002, i s'ha de respectar el principi de representativitat de tots els grups.

En tot cas, considerant l'àmbit de l'Acord internacional de 3 de gener de 1979 sobre afers jurídics i els principis que recull l'article cinquè del mateix Acord, i sense perjudici de les relacions que corresponguin amb les comunitats autònomes respecte a les activitats exercides en els seus territoris, l'aprovació d'estatuts, dels reglaments que regulin la designació de membres dels òrgans de govern i del pressupost anual de l'obra social de les caixes d'estalvis que tinguin com a entitat fundadora directa, segons els estatuts esmentats, l'Església catòlica o les seves entitats de dret públic, és competència del Ministeri d'Economia, quan ho acrediti la caixa interessada davant aquest Ministeri.»

Setzè. S'afegeix la següent disposició addicional cinquena a la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis:

«Cinquena. Quan es produeixi una fusió entre caixes d'estalvis que tinguin les seves socials situades

en diferents comunitats autònomes, l'autorització per a la fusió l'han d'acordar conjuntament els governs de les comunitats autònomes afectades.

En l'acte que autoritzi la fusió s'ha de determinar la proporció que correspon a les administracions públiques i les entitats i corporacions de dret públic de cada comunitat en els òrgans de govern de la caixa d'estalvis resultant.»

Dissetè. Es modifica l'apartat 3 de la disposició final quarta de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectoris de les caixes d'estalvis, que passa a tenir el contingut següent:

«3. No tenen el caràcter de norma bàsica els preceptes d'aquesta Llei que s'esmenten a continuació:

L'article 2.2, paràgraf 1;

L'article 4;

L'article 6.1;

L'article 9.2, pel que fa a la imposició de la renovació per meitats de l'Assemblea General;

L'article 12.1, excepte els paràgrafs 1 i 4;

L'article 13.2, referent al nombre mínim i màxim de vocals del Consell d'Administració, i el 13.3;

L'article 14, pel que fa a l'establiment del mecanisme relatiu a la forma i els requisits de provisió de vocals del Consell d'Administració;

L'últim paràgraf de l'article 20.2;

El paràgraf segon de l'article 26, referent a l'edat de jubilació del director general;

Els articles 31.3 i 31.4;

La disposició transitòria quarta;

La disposició transitòria cinquena.»

SECCIÓ 3a FOMENT DE L'EFICIÈNCIA EN EL MERCAT D'ASSEGURANCES

Article 9. Règim de l'intercanvi d'informació amb països tercers per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

S'afegeix un nou apartat 5 a l'article 75 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, amb el contingut següent:

«5. Els acords de cooperació en què es prevegi l'intercanvi d'informació amb les autoritats competents per a l'ordenació i la supervisió de les entitats asseguradores i altres entitats financeres o amb altres autoritats o òrgans de països tercers, requereixen que la informació subministrada quedi protegida per garanties de secret professional almenys equivalents a les previstes en el número 1 d'aquest article, i que l'intercanvi d'informació tingui per objecte el compliment de les tasques d'ordenació i supervisió de les autoritats esmentades.

Quan la informació tingui l'origen en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu, no pot ser revelada sense la conformitat expressa de les autoritats competents que l'hagin facilitat i, si s'escau, únicament amb la finalitat per a la qual les autoritats esmentades hi hagin donat la conformitat.»

Article 10. Supressió de l'organisme autònom «Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores».

Primer. Se suprimeix l'organisme autònom «Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores», les funcions, el patrimoni i el personal del qual els assumeix a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei l'entitat pública

empresarial «Consorti de Compensació d'Assegurances».

Segon. Totes les referències a la Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores que conté la legislació vigent s'entenen fetes al Consorti de Compensació d'Assegurances.

Article 11. Reforma del règim jurídic del Consorti de Compensació d'Assegurances.

Primer. S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades:

U. El paràgraf b) de l'article 27.2 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, passa a tenir la redacció següent:

«b) Designar liquidadors o encomanar la liquidació al Consorti de Compensació d'Assegurances en els casos esmentats a l'article 13 bis del seu Estatut legal, contingut a l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per adaptar el dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE, sobre llibertat de serveis en assegurances diferents de la de vida i d'actualització de la legislació d'assegurances privades.»

Dos. El paràgraf b) de l'article 27.3 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, passa a tenir la redacció següent:

«b) Quan l'entitat no hagi nomenat liquidadors abans dels quinze dies següents a la dissolució, o quan el nomenament dins d'aquest termini ho sigui sense complir els requisits legals i estatutaris, el ministre d'Economia pot designar liquidadors o encomanar la liquidació al Consorti de Compensació d'Assegurances.»

Tres. El paràgraf e) de l'article 27.3 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, passa a tenir la redacció següent:

«e) Quan els liquidadors incompleixin les normes que per a la protecció dels assegurats estableix aquesta Llei o les que regeixen la liquidació, la dificultat, o aquesta es retardi, el ministre d'Economia pot acordar-ne el cessament i designar nous liquidadors o encomanar la liquidació al Consorti de Compensació d'Assegurances.»

Quatre. L'article 28.1 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, queda redactat de la manera següent:

«1. En els casos de declaració judicial de fallida o suspensió de pagaments d'entitats asseguradores, el Consorti de Compensació d'Assegurances, a més d'assumir les funcions que li atribueixen els apartats 2 i 3 de l'article 13 bis del seu Estatut legal, contingut a l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per adaptar el dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE, sobre llibertat de serveis en assegurances diferents de la de vida i d'actualització de la legislació d'assegurances privades, ha de liquidar, si s'escau, l'import dels béns a què es refereix l'article 59 de la Llei, únicament a l'efecte de distribuir-lo entre els assegurats, beneficiaris i tercers perjudicats; tot això sense perjudici del dret de tots ells en el procediment de fallida o suspensió de pagaments.»

Cinc. L'apartat 5 de l'article 36 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, passa a tenir la redacció següent:

«5. En els casos en què correspongui al Consorci de Compensació d'Assegurances indemnitzar d'acord amb els paràgrafs c) a f) de l'apartat 1 de l'article 8 de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, text refós aprovat pel Decret 632/1968, de 21 de març, així com en qualsevol altre cas en què la legislació vigent determini la responsabilitat subsidiària del Consorci de Compensació d'Assegurances pel fet que l'entitat asseguradora corresponent estigui subjecta a un procediment concursal, li hagin intervingut la liquidació o s'hagi encomanat la liquidació al mateix Consorci, el que disposa el número 1 d'aquest article, quant als crèdits de tercers perjudicats, s'aplica únicament a la part dels crèdits que excedeixi aquella que correspongui abonar al Consorci. El que disposen els apartats 2 i 3 sobre els crèdits dels treballadors afecta únicament la part dels crèdits esmentats que excedeixi aquella que correspon abonar al fons de Garantia Salarial.»

Sis. El paràgraf c) de l'article 75.3 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, queda redactat de la manera següent:

«c) El Consorci de Compensació d'Assegurances en la seva funció de liquidador d'entitats asseguradores.»

Set. L'article 82.1 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, queda redactat de la manera següent:

«1. Els contractes d'assegurança subscrits en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de serveis que cobreixin riscos localitzats o assumeixin compromisos a Espanya, estan subjectes als recàrrecs a favor del Consorci de Compensació d'Assegurances per cobrir les necessitats d'aquest en l'exercici de les seves funcions de compensació de pèrdues derivades d'esdeveniments extraordinaris esdevinguts a Espanya, de fons de garantia a l'assegurança de responsabilitat civil derivada de la circulació de vehicles automòbils i de liquidador d'entitats asseguradores, així com als altres recàrrecs i tributs legalment exigibles en les mateixes condicions que els contractes subscrits amb entitats asseguradores espanyoles.»

Segon. Es modifica el paràgraf e) de l'apartat 1 de l'article 8 del text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Decret 632/1968 de 21 de març.

«e) Indemnitzar dels danys les persones i els béns quan l'entitat espanyola asseguradora del vehicle amb estacionament habitual a Espanya hagi estat declarada en fallida, suspensió de pagaments o, havent estat dissolta i trobant-se en situació d'insolvència, estigui subjecta a un procediment de liquidació intervinguda o aquesta hagi estat assumida pel mateix Consorci de Compensació d'Assegurances.»

Tercer. S'introdueixen les modificacions següents a l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, contingut a l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per adaptar el dret espanyol a la

Directiva 88/357/CEE, sobre llibertat de serveis en assegurances diferents de la de vida i d'actualització de la legislació d'assegurances privades:

U. S'introdueix un nou apartat 4 a l'article 3 de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, contingut a l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per adaptar el dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE, sobre llibertat de serveis en assegurances diferents de la de vida i d'actualització de la legislació d'assegurances privades, amb la redacció següent:

«4. Correspon al Consorci de Compensació d'Assegurances dur a terme la liquidació de les entitats asseguradores que li sigui encomanada en els casos que preveuen aquest Estatut i la legislació sobre ordenació i supervisió de les assegurances privades, així com l'exercici de les funcions que al si dels procediments concursals als quals es puguin veure sotmeses les mateixes entitats li atribueixen les normes esmentades.»

Dos. Es modifica l'apartat 1 de l'article 4 de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, contingut a l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per adaptar el dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE, sobre llibertat de serveis en assegurances diferents de la de vida i d'actualització de la legislació d'assegurances privades, que queda redactat de la manera següent:

«1. El Consorci de Compensació d'Assegurances està regit i administrat per un Consell d'Administració format pel president del Consorci de Compensació d'Assegurances i un màxim de divuit vocals.»

Tres. S'introdueix un nou paràgraf i) a l'article 5.1 de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, contingut a l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per adaptar el dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE, sobre llibertat de serveis en assegurances diferents de la de vida i d'actualització de la legislació d'assegurances privades, amb la redacció següent:

«i) L'exercici de les funcions que preveu l'article 13 bis d'aquest Estatut legal, que es poden delegar en la forma que es prevegi a l'Estatut orgànic del Consorci de Compensació d'Assegurances, amb l'autorització prèvia del director general d'Assegurances i Fons de Pensions.»

Quatre. Es modifica l'article 6 de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, contingut a l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per adaptar el dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE, sobre llibertat de serveis en assegurances diferents de la de vida i d'actualització de la legislació d'assegurances privades, que queda redactat de la manera següent:

«Article 6. *En relació amb els riscos extraordinaris sobre les persones i els béns.*

1. El Consorci de Compensació d'Assegurances, en matèria de riscos extraordinaris, té per objecte indemnitzar, en la forma que estableix aquest Estatut legal, en règim de compensació, les pèrdues derivades d'esdeveniments extraordinaris esdevinguts a Espanya i que afectin riscos situats a Espanya.

A aquests efectes, són pèrdues els danys directes en les persones i els béns, així com, en els

termes i amb els límits que es determinin per reglament, la pèrdua de beneficis conseqüència d'aquests. S'entén, igualment en els termes que es determinin per reglament, per esdeveniments extraordinaris:

a) Els següents fenòmens de la naturalesa: els terratrèmols i sismes submarins, les inundacions extraordinàries, les erupcions volcàniques, la tempesta ciclònica atípica i les caigudes de cossos siderals i aeròlits.

b) Els ocasionats violentament com a conseqüència de terrorisme, rebel·lió, sedició, motí i tumult popular.

c) Fets o actuacions de les Forces Armades o de les forces i cossos de seguretat en temps de pau.

Als efectes exclusivament de la cobertura del Consorci, s'entén per riscos situats a Espanya els que afectin:

a) Els vehicles amb matrícula espanyola.

b) Els béns immobles situats al territori nacional.

c) Els béns mobles que estiguin en un immoble situat a Espanya, estiguin o no coberts per la mateixa pòlissa d'assegurança, excepte els que estiguin en trànsit comercial.

d) En els altres casos, quan el prenedor de l'assegurança tingui la residència habitual a Espanya.

2. No són indemnitzables per part del Consorci de Compensació d'Assegurances els danys o sinistres següents:

a) Els que no donin lloc a indemnització segons la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança.

b) Els ocasionats en persones o béns assegurats per contracte d'assegurança diferent d'aquells en què és obligatori el recàrrec a favor del Consorci de Compensació d'Assegurances.

c) Els deguts a vici o defecte propi de la cosa assegurada.

d) Els produïts per conflictes armats, encara que no hagi precedit la declaració oficial de guerra.

e) Els que per la seva magnitud i gravetat siguin qualificats pel Govern de la nació de "catàstrofe o calamitat nacional".

f) Els derivats de l'energia nuclear.

g) Els deguts a la mera acció del temps o els agents atmosfèrics diferents dels fenòmens de la naturalesa assenyalats a l'apartat 1 d'aquest article.

h) Els causats per actuacions produïdes en el curs de reunions i manifestacions dutes a terme d'acord amb el que disposa la Llei orgànica 9/1983, de 15 de juliol, reguladora del dret de reunió, així com durant el transcurs de vagues legals, llevat que aquestes actuacions es puguin qualificar d'esdeveniments extraordinaris d'acord amb l'apartat 1 d'aquest article.

i) Els indirectes o les pèrdues de qualsevol classe derivats de danys directes o indirectes, diferents de la pèrdua de beneficis que es delimiti per reglament.»

Cinc. Es modifica l'article 7 de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, contingut a l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per adaptar el dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE, sobre llibertat de serveis en assegurances diferents de

la de vida i d'actualització de la legislació d'assegurances privades, que queda redactat de la manera següent:

«Article 7. *Rams d'assegurança amb recàrrec obligatori a favor del Consorci per a l'exercici de les seves funcions en esdeveniments extraordinaris.*

Perquè el Consorci de Compensació d'Assegurances compleixi les seves funcions en matèria de compensació de pèrdues derivades d'esdeveniments extraordinaris esdevinguts a Espanya, és obligatori el recàrrec al seu favor en els rams d'accidents, vehicles terrestres, vehicles ferroviaris, incendi i elements naturals, altres danys als béns i pèrdues pecuniàries diverses, així com modalitats combinades, o quan es contractin de manera complementària.

En tot cas, s'hi entenen incloses les pòlisses que cobreixin el risc d'accidents emparats en un pla de pensions formulat d'acord amb la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació de plans i fons de pensions, així com les pòlisses que cobreixin danys a les instal·lacions nuclears.

En queden excloses, en tot cas, les pòlisses que cobreixin produccions agropecuàries susceptibles d'assegurament per mitjà del sistema de les assegurances agràries combinades, perquè estan previstes en els plans que anualment aprova el Govern, així com les pòlisses que cobreixin els riscos derivats del transport de mercaderies, de la construcció i el muntatge, i qualsevol altres pòlisses de rams d'assegurances diferents dels esmentats en el paràgraf primer.»

Sis. Es modifica l'apartat 2 de l'article 11 de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, contingut a l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per adaptar el dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE, sobre llibertat de serveis en assegurances diferents de la de vida i d'actualització de la legislació d'assegurances privades, que passa a tenir la redacció següent:

«2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, el Consorci de Compensació d'Assegurances pot assumir la cobertura de la responsabilitat civil derivada de l'ús i la circulació de vehicles de motor, i superar els límits de l'assegurança obligatòria, respecte als vehicles assegurats descrits a l'apartat 1 precedent. Per als casos que preveu el paràgraf b), s'exigeixen els mateixos requisits que s'estableixen per reglament en relació amb l'assegurança obligatòria.»

Set. S'afegeix un nou article 13 bis a l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, contingut a l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per adaptar el dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE, sobre llibertat de serveis en assegurances diferents de la de vida i d'actualització de la legislació d'assegurances privades, amb el text que s'assenyala a continuació:

«13 bis. En relació amb la liquidació d'entitats asseguradores.

1. El Consorci de Compensació d'Assegurances assumeix la condició de liquidador de les entitats asseguradores esmentades a l'article 7.1 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, subjectes a la competència d'execució de l'Estat o de les

comunitats autònomes, quan li encomani la liquidació el ministre d'Economia o l'òrgan competent de la comunitat autònoma respectiva.

Se li pot encomanar la liquidació en els casos següents:

a) Simultàniament a la dissolució de l'entitat asseguradora si s'hi ha procedit administrativament.

b) Si, dissolta una entitat, aquesta no ha nomenat els liquidadors abans dels quinze dies següents a la dissolució, o quan el nomenament dins d'aquest termini ho sigui sense complir els requisits legals i estatutaris.

c) Quan els liquidadors incompleixin les normes que per a la protecció dels assegurats estableix aquesta Llei, les que regeixen la liquidació o la dificultat. També quan, pel fet de retardar-se la liquidació o perquè hi concorren circumstàncies que ho aconsellin, l'Administració entengui que la liquidació s'ha d'encomanar al Consorci. En cas que la liquidació sigui intervinguda, l'encomanda al Consorci s'ha d'acordar amb l'informe previ de l'interventor.

d) Mitjançant l'acceptació de la petició de la mateixa entitat asseguradora, si s'hi aprecia una causa justificada.

2. Li correspon la condició i les funcions d'interventor únic en les suspensions de pagaments la declaració dels quals hagi estat sol·licitada per una entitat asseguradora. A més, si el jutjat acorda prendre la mesura precautòria i de seguretat de suspensió i substitució dels òrgans d'administració de l'entitat asseguradora suspesa, l'administrador únic substituït és el mateix Consorci de Compensació d'Assegurances.

3. En els processos de fallida voluntària o necessària a què estiguin sotmeses les entitats asseguradores, assumeix la condició i les funcions del depositari, comissari i únic síndic.

4. Si s'escau, porta a terme la liquidació separada dels béns afectes a prohibició de disposar en els casos de l'article 28.1 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.»

Vuit. L'apartat 1 de l'article 18 de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, contingut a l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per adaptar el dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE, sobre llibertat de serveis en assegurances diferents de la de vida i d'actualització de la legislació d'assegurances privades, queda redactat de la manera següent:

«1. Són recàrrecs a favor del Consorci de Compensació d'Assegurances: el recàrrec en l'assegurança de riscos extraordinaris sobre les persones i els béns, el recàrrec en l'assegurança obligatòria de responsabilitat civil en la circulació de vehicles de motor, el recàrrec destinat a finançar les funcions de liquidació d'entitats asseguradores, el recàrrec en l'assegurança obligatòria de responsabilitat civil del caçador i el recàrrec en l'assegurança obligatòria de viatgers. Aquests recàrrecs, que corresponen al Consorci en les seves funcions de liquidació d'entitats asseguradores, compensació i fons de garantia, tenen el caràcter d'ingressos de dret públic exigibles per la via administrativa de constreyniment quan no hagin estat ingressats per les entitats asseguradores en el termini fixat a l'apartat 3 subsegüent, i, a aquest efecte, és títol exe-

cutiu la certificació de descobert expedida pel director general d'Assegurances i Fons de Pensions, a proposta del Consorci de Compensació d'Assegurances.»

Nou. El primer paràgraf de l'apartat 2 de l'article 18 de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, contingut a l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per adaptar el dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE, sobre llibertat de serveis en assegurances diferents de la de vida i d'actualització de la legislació d'assegurances privades, queda redactat de la manera següent:

«2. Tots els recàrrecs a favor del Consorci de Compensació d'Assegurances són recaptats obligatòriament per les entitats asseguradores juntament amb les seves primes. En cas de fraccionament, les entitats poden optar per recaptar els recàrrecs amb el primer pagament fraccionat que es faci, o per fer-ho conforme vencin les corresponents fraccions de prima, per bé que en aquest últim cas s'han d'aplicar sobre les fraccions del recàrrec els tipus per fraccionament que, per a cada possible periodicitat, fixin les tarifes dels recàrrecs esmentats a favor del Consorci. L'elecció de la segona opció s'ha de fer constar a les bases tècniques de les entitats, i s'ha de comunicar al Consorci de Compensació d'Assegurances i s'ha d'aplicar de manera sistemàtica al ram o risc de què es tracti, llevat que hi hagi una causa degudament justificada.»

Deu. S'afegeixen dos nous apartats 3 i 4 a l'article 23 de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, contingut a l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per adaptar el dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE, sobre llibertat de serveis en assegurances diferents de la de vida i d'actualització de la legislació d'assegurances privades, amb la redacció següent:

«3. Per al compliment de les seves funcions de liquidació d'entitats asseguradores, el Consorci de Compensació d'Assegurances disposa dels recursos següents:

a) El recàrrec a què es refereix l'apartat 4 d'aquest article, la gestió i recaptació del qual també li corresponen.

b) Les quantitats i els béns que recuperi en l'exercici dels drets de les persones que li hagin cedit els crèdits, o pel seu abonament anticipat a les mateixes persones.

c) Els que preveuen els paràgrafs d), e) i f) de l'apartat 1 d'aquest article.

4. El recàrrec destinat a finançar les funcions de liquidació d'entitats asseguradores és un tribut que grava els contractes d'assegurança.

Estan subjectes a aquest recàrrec tots els contractes d'assegurança que se subscriuïn sobre riscos localitzats a Espanya, diferents de l'assegurança sobre la vida i de l'assegurança de crèdit a l'exportació per compte de l'Estat o amb el suport de l'Estat.

El recàrrec es merita quan té lloc el pagament de la prima que correspongui als contractes d'assegurança subjectes a aquest.

Són subjectes passius del recàrrec, en condició de contribuents, les entitats asseguradores, i han de fer repercutir íntegrament el seu import sobre

el prenedor de l'assegurança, que queda obligat a suportar-lo sempre que la repercussió s'ajusti al que disposa aquesta Llei, siguin quines siguin les estipulacions entre ells.

Constitueix la base imposable del recàrrec l'import de la prima. No s'entenen inclosos a la prima els imports corresponents a qualssevol altres recàrrecs que el contracte d'assegurança afectat hagi de suportar en virtut d'una disposició legal que l'imposi.

El tipus del recàrrec està constituït pel 3 per 1.000 de les primes abans esmentades.»

Onze. S'afegeix el següent nou paràgraf tercer a l'apartat 1 de l'article 24 de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, contingut a l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per adaptar el dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE sobre llibertat de serveis en assegurances diferents de la de vida i d'actualització de la legislació d'assegurances privades, i l'actual paràgraf tercer passa a ser el paràgraf quart:

«De la mateixa manera, el Consorci ha de portar les operacions que efectui en l'exercici de les seves funcions de liquidació d'entitats asseguradores i en els processos concursals als quals aquestes estiguin sotmeses amb absoluta separació financera i comptable de la resta d'operacions. Les rendes derivades de l'exercici de les funcions esmentades en aquest paràgraf estan exemptes de l'impost sobre societats.»

Article 12.

Es modifica l'article 83 de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança, que queda redactat de la manera següent:

«Article 83.

Per l'assegurança de vida l'assegurador s'obliga, mitjançant el cobrament de la prima estipulada i dins dels límits que estableixen la Llei i el contracte, a satisfer al beneficiari un capital, una renda o altres prestacions convingudes, en cas de defunció o bé de supervivència de l'assegurat, o d'ambdós esdeveniments conjuntament.

L'assegurança sobre la vida es pot estipular sobre la vida pròpia o la d'un tercer, tant per al cas de defunció com per al cas de supervivència o ambdós conjuntament, així com sobre uns o diversos caps.

Són assegurances sobre la vida aquelles en què, complint el que estableixen els paràgrafs anteriors, la prestació convinguda a la pòlissa ha estat determinada per l'assegurador mitjançant la utilització de criteris i bases de tècnica actuarial.

En les assegurances per a cas de defunció, si són diferents les persones del prenedor de l'assegurança i de l'assegurat, cal el consentiment de l'assegurat, per escrit, llevat que se'n pugui presumir d'una altra manera l'interès per l'existència de l'assegurança.

Als efectes del que indica l'article 4, en les assegurances sobre la vida s'entén que hi ha risc si en el moment de la contractació no s'ha produït l'esdeveniment objecte de la cobertura atorgada a la pòlissa.

Si l'assegurat és menor d'edat, a més cal l'autorització per escrit dels representants legals.

No es pot contractar una assegurança per al cas de defunció sobre el cap de menors de catorze anys d'edat o d'incapacitats. S'exceptuen d'aquesta prohibició els contractes d'assegurances en els quals la cobertura de defunció sigui inferior o igual a la prima satisfeta per la pòlissa o al valor de rescat.»

CAPÍTOL II

Impuls a la competitivitat de la indústria financera

Article 13. Cèdules territorials.

Primer. Les entitats de crèdit poden efectuar emissions de valors de renda fixa amb la denominació exclusiva de «cèdules territorials», el capital i els interessos de les quals estan especialment garantits pels préstecs i els crèdits concedits per l'emissor a l'Estat, les comunitats autònomes, els ens locals, i els organismes autònoms i les entitats públiques empresarials dependents d'aquests o altres entitats de naturalesa anàloga de l'Espai Econòmic Europeu.

Segon. Les cèdules territorials no han de ser objecte d'inscripció en el Registre mercantil ni els són aplicables les regles que conté el capítol X de la Llei de societats anònimes, text refós aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, ni les que preveu la Llei 211/1964, de 24 de desembre, sobre regulació de l'emissió d'obligacions per societats que no han adoptat la forma de societats anònimes, associacions o altres persones jurídiques, i la constitució del sindicat d'obligacionistes.

Tercer. L'import total de les cèdules emeses per una entitat de crèdit no pot ser superior al 70 per cent de l'import dels préstecs i crèdits no amortitzats que tingui concedits a les administracions públiques abans esmentades.

No obstant això, si sobrepassa el límit esmentat l'ha de recuperar en un termini que no sigui superior a tres mesos, augmentar la cartera de préstecs o crèdits concedits a les entitats públiques, i adquirir les seves pròpies cèdules en el mercat o mitjançant l'amortització de cèdules per l'import necessari per restablir l'equilibri, i, mentrestant, ha de cobrir la diferència mitjançant un dipòsit d'efectiu o de fons públics al Banc d'Espanya.

Quart. Els tenidors de les cèdules tenen dret preferent sobre els drets de crèdit de l'entitat emissora davant l'Estat, les comunitats autònomes, els ens locals, els organismes autònoms i les entitats públiques empresarials que en depenen o altres entitats de naturalesa anàloga de l'Espai Econòmic Europeu, per al cobrament dels drets derivats del títol que tinguin sobre els valors esmentats, en els termes de l'article 1922 del Codi civil.

Aquest títol té el caràcter d'executiu en els termes que preveu la Llei d'enjudiciament civil.

Cinquè. Les cèdules emeses per una entitat de crèdit, pendents d'amortització, tenen el mateix tracte que les cèdules hipotecàries, als efectes de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers i la seva normativa de desplegament, així com del que disposa el paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 4 de la Llei 46/1984, de 26 de desembre, reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva.

Sisè. Les cèdules emeses estan representades mitjançant anotacions en compte i poden ser admeses a negociació en els mercats de valors, de conformitat amb el que preveu la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, i adquirides per les entitats.

Article 14. Quotes participatives.

Primer. Es fa una nova redacció de l'article 7 de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, que té el caràcter de disposició bàsica, en els termes següents:

«Article 7.

1. Als efectes d'aquest títol, els recursos propis de les entitats de crèdit i dels grups consolidables d'entitats de crèdit comprenen:

El capital social.

El fons fundacional.

Les quotes participatives de les caixes d'estalvis.
Les reserves.

Els fons i provisions genèrics.

Els fons de l'obra beneficisocial de les caixes d'estalvis, i els d'educació i promoció de les cooperatives de crèdits.

Les participacions preferents.

Els finançaments subordinats.

Altres partides exigibles o no susceptibles de ser utilitzades en la cobertura de pèrdues.

D'aquests recursos s'han de deduir les pèrdues, així com qualssevol actius que puguin disminuir l'efectivitat dels recursos esmentats per cobrir pèrdues.

2. Les quotes participatives de les caixes d'estalvis són valors negociables que representen aportacions dineràries de durada indefinida, que es poden aplicar en la mateixa proporció i a les mateixes destinacions que els fons fundacionals i les reserves de l'entitat.

3. L'emissió de quotes participatives suposa la constitució dels fons següents:

a) Fons de participació: és igual a la suma del valor nominal de les quotes participatives que s'emeten.

b) Fons de reserves dels quotapartípcis: està integrat pel percentatge de l'excedent de lliure disposició corresponent a les quotes participatives que no es va destinar ni al fons d'estabilització, ni es va satisfer efectivament als quotapartípcis.

c) Fons d'estabilització: té com a finalitat evitar les fluctuacions excessives en la retribució de les quotes participatives. La dotació d'aquest fons, així com l'aplicació dels seus recursos a la retribució de les quotes participatives, l'ha d'acordar l'Assemblea General. La constitució del fons d'estabilització és optativa.

El fons de participació, el fons de reserves dels quotapartípcis i, en cas que n'hi hagi, el fons d'estabilització s'apliquen a compensar pèrdues en la mateixa proporció i ordre en què ho siguin els fons fundacionals i les reserves.

El fons de participació i el fons de reserves de quotapartípcis tenen la consideració de recursos propis.

4. Les quotes participatives confereixen als seus titulars els drets de caràcter econòmic següents:

a) Participació en el repartiment de l'excedent de lliure disposició de la caixa en la proporció que el volum de quotes en circulació suposi sobre el patrimoni de la caixa, més el volum de quotes en circulació. S'entén per volum de quotes en circulació la suma del fons de participació i el fons de

reserva de quotapartípcis i el fons d'estabilització de les emissions de quotes participatives en circulació, i per patrimoni el fons fundacional, les reserves generals de la caixa i el fons per a riscos bancaris generals.

b) Subscripció preferent de quotes participatives en noves emissions, sense perjudici de suprimir-les en els termes previstos legalment.

c) Obtenció del seu valor liquidatiu en el cas de liquidació.

d) Obtenció, en els casos d'amortització que preveu l'apartat 9 d'aquest article, del valor de mercat de les quotes participatives.

e) Percepció d'una retribució de caràcter variable amb càrrec a la part de l'excedent de lliure disposició que els correspongui o, si s'escau, al fons d'estabilització.

S'entén per valor liquidatiu de cada quota la part que correspongui a cada quota del fons de participació, del fons de reserva de quotapartípcis i del fons d'estabilització, minorada o incrementada per la part que li sigui atribuïble de la pèrdua o el benefici del balanç de liquidació no distribuït anteriorment.

S'entén per valor de mercat la mitjana de la cotització en mercat secundari de les últimes 30 sessions prèvies a la determinació del fet que comporta l'operació d'amortització. En cas que no sigui possible aquesta determinació, el valor està determinat per la valoració efectuada per un auditor independent elegit per sorteig d'entre els auditors de comptes i societats d'auditoria inscrits com a exercents en el Registre oficial d'auditors de comptes, que hagin auditat entitats de crèdit, excloent-ne el mateix auditor de comptes de la caixa.

Les quotes no tenen cap mena de dret polític.

Es pot crear un sindicat de quotapartípcis, el president del qual pot assistir a les assemblees generals de la caixa amb veu i sense vot. En les seves normes de funcionament, el sindicat s'ha de regular pel que disposin les normes de desplegament d'aquesta Llei.

Les caixes d'estalvis han de consignar en l'emissió de les quotes participatives una clàusula d'amortització automàtica per al cas que es produeixi una modificació del règim jurídic relatiu als drets polítics dels quotapartípcis. L'amortització a què es refereix aquest paràgraf s'ha de dur a terme d'acord amb un pla específic, que ha de ser aprovat pel Banc d'Espanya, de manera que no afecti la solvència de l'entitat.

5. Les quotes participatives no es poden emetre per un valor inferior al seu nominal. L'emissió s'ha de fer amb prima quan sigui necessari per evitar la dilució dels drets preexistents sobre el patrimoni i els futurs excedents. La prima s'assigna a les reserves generals de la caixa i al fons de reserva dels quotapartípcis en la proporció que determini l'acord d'emissió. El punt de partida per valorar la prima d'emissió és el valor econòmic de la caixa d'estalvis, que ha de tenir en compte, entre altres, el valor del fons de comerç, les plusvàlues latents i la capacitat real de generació de beneficis en el futur.

Les quotes participatives tenen caràcter nominatiu i s'han de desembossar íntegrament en el moment de l'emissió. El seu contravalor sempre ha de ser en diners.

Es poden emetre quotes participatives de diferent classe o sèrie, i corresponen a totes les quotes de la mateixa classe els mateixos drets.

6. El volum de quotes participatives en circulació no pot superar el 50 per 100 del patrimoni de la caixa.

7. Les quotes participatives cotitzen en mercats secundaris organitzats. No obstant això, cap persona, natural o jurídica, o grup econòmic, no pot tenir, directament o indirectament, quotes participatives per un import superior al 5 per 100 de les quotes totals vigents. En cas que se superi, s'han de suspendre tots els drets econòmics de les quotes adquirides per la persona o el grup econòmic.

Això s'entén sense perjudici de la possibilitat que el Fons de Garantia de Dipòsits o altres entitats del sector de caixes d'estalvis, prèviament autoritzades pel Banc d'Espanya, puguin superar el límit del 5 per 100 de quotes participatives emeses per una caixa d'estalvis en situacions de gravetat excepcional que posin en perill l'efectivitat dels seus recursos propis, així com l'estabilitat, la liquiditat i la solvència de l'entitat emissora.

8. L'òrgan competent per acordar cada emissió de quotes participatives és l'Assemblea General, que pot delegar aquesta competència en el Consell d'Administració de la caixa.

Està prohibida l'adquisició originària de quotes participatives, per part de la caixa o el seu grup econòmic. No obstant això, sí que es pot fer una adquisició derivativa, sempre que el valor nominal de les quotes que estiguin en poder de l'entitat o el seu grup consolidable no superi el 5 per 100 de les quotes totals emeses.

9. En els casos de fusió, la caixa d'estalvis emissora ha d'atorgar als quotapartípcips un termini mínim d'un mes, a comptar de la inscripció de l'acord corresponent en el Registre mercantil, perquè puguin cedir, si volen, les seves quotes a la caixa. Aquesta ha d'abonar per les quotes el valor de mercat que determina l'apartat 4.

En cas que se superi el límit que preveu l'apartat anterior, la caixa ha de procedir a alienar o amortitzar, en el termini màxim de tres mesos, aquest excés sobre el límit màxim permès.

10. L'excedent de lliure disposició que, d'acord amb l'apartat 4, correspongui a les quotes participatives, s'ha de distribuir entre les destinacions següents:

Fons de reserva dels quotapartípcips.
Retribució efectiva dels quotapartípcips.
Fons d'estabilització, si s'escau.

La retribució anual de les quotes i la seva distribució l'ha d'aprovar l'Assemblea General, que ha de tenir en compte el coeficient de solvència de la caixa a l'hora de fer la distribució.

Quan la caixa d'estalvis o el grup consolidat al qual pertanyi tingui un dèficit de recursos propis sobre el mínim legalment exigit, s'ha de destinar al fons de reserva de quotapartípcips el 100 per 100 de l'excedent anual corresponent a les quotes i la retribució dels quotapartípcips amb càrrec al fons d'estabilització requereix l'autorització prèvia del Banc d'Espanya.

11. La Confederació Espanyola de Caixes d'Estalvis pot emetre quotes participatives d'associació, i els és aplicable el que disposen els apartats anteriors amb les adaptacions que estableixi el Govern.

12. S'habilita el Govern perquè reguli els criteris per a l'assignació de les primes d'emissió, la retribució en efectiu a què es refereix el paràgraf e) de l'apartat 4, i l'atribució de reserves que no procedeixin d'aplicació de resultats, si s'escau, de les

quotes participatives, així com les partides que integren els recursos propis i les seves deduccions, i pot establir límits o condicions a les que tinguin una eficàcia reduïda per a la cobertura de pèrdues.»

Segon. Es fa una nova redacció de l'article 11.4 de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, que té el caràcter de disposició bàsica, en els termes següents:

«Les caixes d'estalvis han de destinar a reserves o fons de previsió no imputables a riscos específics un 50 per 100, com a mínim, de la part dels excedents de lliure disposició que no sigui atribuïble als quotapartípcips. Aquest percentatge el pot reduir el Banc d'Espanya quan els recursos propis superin en més d'un terç els mínims establerts.»

Article 15. *Préstecs de valors per institucions d'inversió col·lectiva.*

Es modifica l'apartat 3 de l'article 10 de la Llei 46/1984, de 26 de desembre, reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva, que queda redactat de la manera següent:

«3. Els valors i altres actius que integrin la cartera no es poden pignorar ni constituir garantia de cap classe, llevat que serveixin com a garantia en les operacions que la institució dugui a terme als mercats secundaris oficials. Si s'escau, els valors i els actius que integrin la cartera han d'estar dipositats sota la custòdia dels dipositaris que regula aquesta Llei. No obstant això, poden ser objecte d'operacions de préstec borsari o de préstec de valors amb els límits i les garanties que estableixi el ministre d'Economia.»

Article 16. *Flexibilització del règim de garanties.*

Primer. Es modifica la disposició addicional desena de la Llei 37/1998, de 16 de novembre, de reforma de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, que passa a tenir el tenor literal següent:

«1. Les normes d'aquesta disposició s'apliquen a les operacions financeres que es duguin a terme en el marc d'un acord de compensació contractual o en relació amb aquest, sempre que hi concorrin els requisits següents:

a) Que com a mínim una de les parts de l'acord sigui una entitat de crèdit o una empresa de serveis d'inversió, o una entitat no resident autoritzada per dur a terme les activitats reservades a les entitats o empreses esmentades en la legislació espanyola.

b) Que l'acord prevegi la creació d'una única obligació jurídica que abasti totes les operacions financeres esmentades incloses en aquest i en virtut de la qual, en cas de venciment anticipat, les parts només tenen dret a exigir-se el saldo net del producte de la liquidació de les operacions esmentades. El saldo net s'ha de calcular d'acord amb el que estableixen l'acord de compensació contractual o els acords que hi tinguin relació.

2. Als efectes d'aquesta disposició, es consideren operacions financeres les següents:

a) Les dutes a terme sobre els instruments financers que preveu el paràgraf 2n de l'article 2

de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, inclosos els derivats de crèdit.

b) Les operacions dobles o amb pacte de recompra que defineix la disposició addicional dotzena d'aquesta Llei, siguin quins siguin els actius sobre els quals recauen i, en general, les cessions temporals d'actius.

c) Els préstecs de valors.

d) Les garanties i les cessions en garantia o altres operacions amb finalitat directa o indirecta de garantia vinculades al mateix acord de compensació contractual que tingui com a objecte deute públic, altres valors negociables o efectiu. L'execució de les operacions que assenyalen aquest paràgraf, si s'escau, s'ha de fer de la manera que preveuen l'acord de compensació contractual o els acords que hi tinguin relació.

Les operacions financeres a què es refereix aquest apartat són vàlides i eficaces davant tercers, sigui quina sigui la llei que les regeixi, sense cap altre requisit que la seva formalització documental privada i el lliurament, la transmissió o l'anotació registral dels valors, segons escaigui, i el dipòsit o la transferència de l'efectiu, i hi és aplicable el que disposa la disposició addicional sisena de la Llei 37/1998, de 16 de novembre, de reforma de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

3. La declaració del venciment anticipat, resolució, acabament, execució o efecte equivalent de les operacions financeres que defineixen els apartats anteriors dutes a terme en el marc d'un acord de compensació contractual o en relació amb aquest, no es pot veure limitada, restringida o afectada en qualsevol forma per un estat o sol·licitud de fallida, suspensió de pagaments, liquidació, administració, intervenció o concurs de creditors que afecti qualsevol de les parts de l'acord esmentat, les seves filials o sucursals.

En els casos en què una de les parts de l'acord de compensació contractual estigui en una de les situacions concursals que preveu el paràgraf anterior, s'ha d'incloure com a crèdit o deute de la part incursa en les situacions esmentades exclusivament l'import net de les operacions financeres emparades en l'acord, calculat d'acord amb les regles que estableixen aquest acord o els acords que hi tinguin relació.

4. Les operacions financeres o l'acord de compensació contractual que les regula només es poden impugnar a l'empara del paràgraf segon de l'article 878 del Codi de comerç, mitjançant l'acció exercida pels síndics de la fallida, en què es demostra frau en la contractació.»

Segon. Es fa una nova redacció de l'apartat 4 de la disposició addicional dotzena de la Llei 37/1998, de 16 de novembre, de reforma de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, que queda de la manera següent:

«4. El que preveuen els apartats 3 i 4 de la disposició addicional desena d'aquesta Llei és aplicable a les operacions que preveu l'apartat 1 d'aquesta disposició que es duguin a terme sobre altres actius financers en garantia de les obligacions generals contretes davant el Banc d'Espanya en exercici de les seves operacions de política monetària.»

CAPÍTOL III

Finançament de les petites i mitjanes empreses

Article 17. *Cessió de crèdits amb una administració pública.*

Es modifica l'article 100 del Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, de la manera següent:

U. S'afegeix un nou apartat 3 a l'article 100 del Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, del tenor següent:

«3. L'eficàcia de les segones i successives cessions dels drets de cobrament cedits pel contractista queda condicionada al compliment del que disposa el número anterior.»

Dos. Es modifica l'apartat 3, que passa a ser el 4, de l'article 100 del Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, i que queda amb la redacció següent:

«4. Una vegada que l'Administració tingui coneixement de l'acord de cessió, el manament de pagament s'ha d'expedir a favor del cessionari. Abans que la cessió es posi en coneixement de l'Administració, els manaments de pagament a nom del contractista o del cedent tenen efectes alliberadors.»

Tres. S'afegeix un nou apartat 5 a l'article 100 del Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, del tenor següent:

«5. En cas de fallida del contractista cedent, no s'ha de declarar la nul·litat a què es refereix l'article 878, paràgraf 2n, del Codi de comerç, si es compleixen els requisits següents:

- Que els crèdits cedits procedeixen de l'activitat empresarial del contractista cedent,
- Que el cessionari sigui una entitat de crèdit,
- Que els crèdits objecte de cessió a l'empara de l'acord ja existeixin en la data de l'acord de cessió o neixin de l'activitat empresarial que el contractista cedent dugui a terme en el termini màxim d'un any a comptar de la data esmentada, o que consti al contracte de cessió la identitat dels futurs deutors,
- Que el cessionari pagui al cedent, al comptat o a terminis, l'import dels crèdits cedits amb la deducció del cost del servei prestat,
- Que consti la certesa de la data de la cessió per algun dels mitjans que estableixen els articles 1218 i 1227 del Codi civil o per qualsevol altre mitjà admès en dret,
- Que s'acrediti que s'ha dut a terme la notificació a què es refereix l'apartat 2 d'aquest article.»

Article 18. *Ampliació de l'objecte de la participació hipotecària.*

S'afegeix un nou paràgraf a l'apartat dos de la disposició addicional cinquena de la Llei 3/1994, de 14 d'abril, per la qual s'adapta la legislació espanyola en

matèria d'entitats de crèdit a la segona Directiva de coordinació bancària, i s'introdueixen altres modificacions relatives al sistema financer, amb la redacció següent:

«Les participacions hipotecàries agrupades en els fons de titulització d'actius poden correspondre a préstecs i crèdits que no compleixin els requisits que estableix la secció 2a de la Llei 2/1981, de 25 de març, de regulació del mercat hipotecari. Aquestes participacions s'han d'emetre i comercialitzar amb la denominació de "certificats de transmissió d'hipoteca".»

Article 19. *Modificacions del règim jurídic i fiscal de les entitats de capital risc.*

Primer. Es fa una nova redacció de l'article 2.1 de la Llei 1/1999, de 5 de gener, reguladora de les entitats de capital risc i les seves societats gestores:

«1. Les societats de capital risc són societats anònimes l'objecte social principal de les quals consisteix en la presa de participacions temporals en el capital d'empreses no financeres que, en el moment de la presa de participació, no cotitzin en el primer mercat de les borses de valors.»

Segon. S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 2 de la Llei 1/1999, de 5 de gener, reguladora de les entitats de capital risc i les seves societats gestores:

«4. Als efectes d'aquesta Llei, també tenen la consideració d'empreses no financeres les entitats l'activitat principal de les quals sigui la tinença d'accions o participacions emeses per entitats pertanyents a sectors no financers.»

Tercer. S'afegeix un nou apartat 3 a l'article 16 de la Llei 1/1999, de 5 de gener, reguladora de les entitats de capital risc i les seves societats gestores:

«3. Es consideren inversions pròpies de l'objecte de l'activitat de capital risc que preveu l'article 2.1 d'aquesta Llei la inversió en valors emesos per empreses l'actiu de les quals estigui constituït en més d'un 50 per 100 per immobles sempre que estiguin directament adscrits a una finalitat o activitat empresarial que no sigui l'estrictament immobiliària.»

Quart. Es fa una nova redacció del paràgraf primer de l'article 18.2 de la Llei 1/1999, de 5 de gener, reguladora de les entitats de capital risc i de les seves societats gestores:

«2. Les entitats de capital risc poden invertir fins al 25 per 100 del seu actiu en empreses que pertanyin al seu grup o al de la seva societat gestora, tal com aquest es defineix a l'article 4 de la Llei 24/1988, sempre que compleixin els requisits següents:

a) Que els estatuts o reglaments prevegin aquestes inversions.

b) Que l'entitat o, si s'escau, la seva societat gestora disposi d'un procediment intern formal, recollit al seu reglament intern de conducta, que permeti evitar conflictes d'interès i cerciorar-se que l'operació es du a terme en interès exclusiu de l'entitat. La verificació del compliment d'aquests requisits correspon a una comissió independent creada

al si del seu consell o a un òrgan intern de la societat gestora al qual s'encomani aquesta funció.

c) Que als fulls i a la informació pública periòdica de l'entitat s'informi amb detall de les inversions efectuades en entitats del grup.»

Cinquè. Es fa una nova redacció de l'article 23.2 de la Llei 1/1999, de 5 de gener, reguladora de les entitats de capital risc i de les seves societats gestores:

«2. El capital social subscrit mínim ha de ser de 1.200.000 euros; en el moment de la constitució se n'ha de desembossar, com a mínim, el 50 per 100, i la resta, en una o diverses vegades, dins el termini de tres anys des de la constitució de la societat. Els desembossaments del capital social mínim s'han de fer en efectiu o en béns que integrin l'immobilitzat, i aquests últims no poden superar el 10 per 100 del capital social.

Els desembossaments addicionals al capital social mínim o les ampliacions posteriors d'aquest es poden fer, a més, en immobilitzat o actius financers aptes per a la inversió de conformitat amb la secció 2a del capítol II del títol I d'aquesta Llei.»

Sisè. S'incorpora un segon paràgraf a l'article 23.4 de la Llei 1/1999, de 5 de gener, reguladora de les entitats de capital risc i de les seves societats gestores:

«4. La transformació, fusió, escissió i les altres operacions societàries que dugui a terme una societat de capital risc o que conduixin a crear una societat de capital risc, requereixen l'aprovació prèvia del ministre d'Economia, i hi és aplicable el que disposa l'article 8 d'aquesta Llei.»

Setè. S'afegeix a l'apartat 3 de l'article 69 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, el paràgraf següent:

«(...) Així mateix, les rendes positives posades de manifest en la transmissió o el reembossament d'accions o participacions representatives dels fons propis de les societats i fons de capital risc tenen una deducció prevista en l'article 28.5 d'aquesta Llei, sigui quin sigui el percentatge de participació i el temps de tinença de les accions o participacions.»

CAPÍTOL IV

Impuls a l'ús de tècniques electròniques

Article 20. *Efectes jurídics de la contractació electrònica.*

Primer. S'introdueix l'apartat 2 següent a l'article 79 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, i el que fins ara era l'article 79 passa a ser l'apartat 1 del mateix article:

«2. D'acord amb el que estableixin les normes que, amb caràcter general, regulen la contractació per via electrònica, s'habilita el ministre d'Economia perquè reguli les especialitats de la contractació de serveis d'inversió de forma electrònica i es garanteixi la protecció dels interessos legítims de la clientela i sense perjudici de la llibertat de contractació que, en els aspectes substantius i amb les limitacions que puguin emanar d'altres disposicions legals, hagi de presidir les relacions entre les empreses de serveis d'inversió i la clientela.»

Segon. S'afegeix un nou paràgraf g) a l'apartat 2 de l'article 48 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, amb la redacció següent:

«g) Regular les especialitats de la contractació de serveis bancaris de forma electrònica d'acord amb el que estableixin les normes que, amb caràcter general, regulen la contractació per la via electrònica.»

Article 21. *Diner electrònic.*

Primer. Tenen la consideració d'entitats de diner electrònic les entitats de crèdit diferents de les definides al paràgraf a), apartat 1, de l'article 1 del Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees, que tinguin com a activitat principal, en els termes que es determinin per reglament, emetre mitjans de pagament en forma de diner electrònic.

Segon. S'entén per diner electrònic el valor monetari representat per un crèdit exigible a l'emissor:

- Emmagatzemat en un suport electrònic,
- Emès en rebre fons d'un import el valor del qual no ha de ser inferior al valor monetari emès,
- Acceptat com a mitjà de pagament per empreses diferents de l'emissor.

Cap entitat de crèdit que pretengui dur a terme l'activitat d'emetre mitjans de pagament en forma de diner electrònic no pot rebre fons per un import superior al valor monetari emès.

Tercer. La recepció de fons, de conformitat amb el que estableix el paràgraf b) de l'apartat anterior, no constitueix recepció de fons reembossables del públic si els fons rebuts es canvien immediatament per diner electrònic.

La recepció de fons, de conformitat amb el que estableix el paràgraf b) de l'apartat anterior, té el mateix tractament que els dipòsits als efectes de la cobertura d'aquests pels fons de garantia de dipòsits de bancs, caixes d'estalvis i cooperatives de crèdit, si el suport al qual s'incorporen és nominatiu o estan lligats a un compte representatiu d'un dipòsit constituït pel seu titular.

Quart. Cap persona física o jurídica, nacional o estrangera, no pot exercir, sense haver obtingut l'autorització per actuar com a entitat de crèdit i estar inscrita en els registres corresponents, l'activitat comercial d'emetre diner electrònic al territori espanyol.

La denominació d'«entitats de diner electrònic», així com l'abreviatura «EDE» queda reservada a aquestes entitats, que estan obligades a incloure-les en la seva denominació social, de la manera que es determini per reglament.

Cinquè. Correspon al ministre d'Economia, amb l'informe previ del Banc d'Espanya, autoritzar la creació d'entitats de diner electrònic.

Correspon al Banc d'Espanya controlar i inspeccionar totes les entitats de diner electrònic, i inscriure-les al registre que s'ha de crear a l'efecte.

Sisè. A les entitats de diner electrònic se'ls apliquen, amb les adaptacions que es determinin per reglament, a més d'aquesta Llei, el Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees; els títols II a VI de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit; la Llei 13/1992, d'1 de juny, de recursos propis

i supervisió en base consolidada de les entitats financeres, i la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre mesures de prevenció del blanqueig de capitals, així com les disposicions de caràcter general que despleguin les normes esmentades amb rang de llei.

A les entitats de diner electrònic se'ls aplica, amb les adaptacions que es determinin per reglament, el règim sancionador que preveu la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

Setè. Quan el diner electrònic emès per l'entitat l'accepti com a mitjà de pagament únicament qualsevol filial de l'entitat que faci funcions operatives o altres funcions auxiliars relatives al diner electrònic emès o distribuït per l'entitat, l'empresa matriu de l'entitat o qualsevol filial de l'empresa matriu, aquella pot quedar eximida d'aplicar les disposicions d'aquesta Llei i les seves normes de desplegament segons el procediment que estableixi el Govern, que pot establir obligacions específiques de tramesa periòdica d'informació com a condició per obtenir i mantenir l'esmentada excepció.

Les entitats de diner electrònic autoritzades en altres estats membres de la Unió Europea a les quals s'hagi concedit en aquells estats una exempció de les que preveu l'article 8 de la Directiva 2000/46/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 18 de setembre de 2000, sobre l'accés a l'activitat de les entitats de diner electrònic i el seu exercici, així com la supervisió cautelar de les entitats esmentades, no gaudeixen a Espanya del dret d'establiment ni de lliure prestació de serveis previst per a les entitats de crèdit comunitàries autoritzades en aquests estats.

Vuitè. El portador de diner electrònic pot, durant el període de validesa, sol·licitar a l'emissor que l'hi reembossi al valor nominal per monedes i bitllets de banc o per transferència a un compte, sense altres despeses que les que resultin estrictament necessàries per dur a terme l'operació.

El contracte entre l'emissor i el portador ha d'estipular clarament les condicions de reembossament, i se'n pot preveure un límit mínim, que no pot superar els deu euros.

Novè. Es faculta el Govern perquè desplegui el règim jurídic aplicable a la creació i les condicions d'exercici de l'activitat de les entitats de diner electrònic i, en particular, per a l'establiment del seu capital inicial mínim, exigències de recursos propis permanents, règim d'inversions, així com les limitacions a les seves activitats comercials.

Desè. L'apartat 2 de l'article 28 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, queda redactat de la manera següent:

«2. S'entenen, en particular, reservades a les entitats de crèdit:

- L'activitat que defineix el paràgraf a) de l'apartat 1 de l'article 1 del Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees.
- La captació de fons reembossables del públic, sigui quina sigui la destinació, en forma de dipòsit, préstec, cessió temporal d'actius financers o altres d'anàlogues que no estiguin subjectes a les normes d'ordenació i disciplina del mercat de valors.
- L'activitat comercial d'emetre diner electrònic.»

Onzè. L'article 1 del Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret

vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees, queda redactat de la manera següent:

«Article 1. *Definició.*

1. Als efectes d'aquesta disposició, i d'acord amb la Directiva 2000/12/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de març de 2000, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i al seu exercici, s'entén per "entitat de crèdit":

a) Qualsevol empresa que tingui com a activitat típica i habitual rebre fons del públic en forma de dipòsit, préstec, cessió temporal d'actius financers o d'altres anàlogues que comportin l'obligació de la seva restitució, aplicant-los per compte propi a la concessió de crèdits o operacions de naturalesa anàloga.

b) Qualsevol empresa o qualsevol altra persona jurídica, diferent de la que recull el paràgraf a) anterior, que emeti mitjans de pagament en forma de diner electrònic.

2. Es conceptuen entitats de crèdit:

- a) L'Institut de Crèdit Oficial.
- b) Els bancs.
- c) Les caixes d'estalvis i la Confederació Espanyola de Caixes d'Estalvis.
- d) Les cooperatives de crèdit.
- e) Els establiments financers de crèdit.
- f) Les entitats de diner electrònic.»

CAPÍTOL V

Protecció de clients de serveis financers

SECCIÓ 1a DEFENSA DEL CLIENT DE SERVEIS FINANCERS

Article 22. *Creació dels òrgans de defensa del client de serveis financers.*

Es creen els òrgans següents:

El Comissionat per a la Defensa del Client de Serveis Bancaris.

El Comissionat per a la Defensa de l'Inversor.

El Comissionat per a la Defensa de l'Assegurat i del Participat en Plans de Pensions.

Els comissionats per a la Defensa del Client de Serveis Bancaris, per a la Defensa de l'Inversor i per a la Defensa de l'Assegurat i del Participat en Plans de Pensions estan adscrits orgànicament al Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, respectivament.

Article 23. *Objecte.*

Els comissionats per a la Defensa del Client de Serveis Financers que preveu l'article anterior tenen com a objecte protegir els drets de l'usuari de serveis financers dins el respectiu àmbit material de competències del Banc d'Espanya, de la Comissió Nacional del Mercat de Valors i de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

El que figura al paràgraf anterior s'entén sense perjudici que els usuaris de serveis financers facin servir altres sistemes de protecció que preveu la legislació vigent, en especial, la normativa arbitral i de consum.

Article 24. *Funcions.*

Els comissionats per a la Defensa del Client de Serveis Financers exerceixen les funcions següents:

a) Atendre les queixes i reclamacions que presentin els usuaris de serveis financers, que estiguin relacionades amb els seus interessos i drets legalment reconeguts, tant si deriven dels contractes, de la normativa de transparència i protecció de la clientela o bé de les bones pràctiques i usos financers, i remetre als serveis de supervisió corresponents els expedients en què s'apreciïn indicis d'incompliment o infracció de normes de transparència i protecció de la clientela.

b) Assessorar els usuaris de serveis financers sobre els seus drets en matèria de transparència i protecció a la clientela, així com sobre els cursos legals existents per exercir-los.

Article 25. *Nomenament dels titulars.*

Primer. Els comissionats per a la Defensa del Client de Serveis Financers han de ser persones de prestigi reconegut en l'àmbit econòmic o financer, amb deu anys d'experiència professional, com a mínim.

El mandat dels comissionats té una durada de cinc anys, sense possible renovació per al mateix càrrec.

Segon. El comissionat per a la Defensa del Client de Serveis Bancaris el nomena el ministre d'Economia, escoltat el governador del Banc d'Espanya.

El comissionat per a la Defensa de l'Inversor el nomena el ministre d'Economia, escoltat el president de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

El comissionat per a la Defensa de l'Assegurat i del Participat en Plans de Pensions el nomena el ministre d'Economia, escoltat el director general d'Assegurances i Fons de Pensions.

Els nomenaments als quals es refereixen els paràgrafs anteriors es produeixen escoltat el Consell de Consumidors i Usuaris.

Tercer. Els comissionats per a la Defensa del Client de Serveis Financers actuen d'acord amb els principis d'independència i autonomia quant als criteris i directrius que han d'aplicar en l'exercici de les seves funcions.

Quart. S'habilita el Govern perquè desplegui per reglament el que disposa aquesta Llei respecte de la figura dels comissionats i, en particular, pel que fa al nomenament, rang jeràrquic, procediment de resolució de les queixes i reclamacions i contingut de la memòria anual a què es refereix l'article següent.

Article 26. *Memòria anual.*

Anualment s'ha de publicar una memòria de cada un dels comissionats per a la Defensa del Client de Serveis Financers en la qual, almenys, s'ha d'incloure el resum estadístic de les consultes i les reclamacions ateses i també el comentari sobre els informes emesos i les entitats afectades, amb indicació, si s'escau, del caràcter favorable o desfavorable per al reclamant.

Article 27. *Adscripció orgànica i funcional dels serveis de reclamacions.*

El Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions han d'adscriure el respectiu comissionat per a la Defensa del Client dels Serveis Financers als seus serveis de reclamacions o unitats administratives equivalents, per a la realització de les funcions tècniques

que té encomanades el comissionat, i han de donar el suport administratiu i tècnic per tramitar consultes i reclamacions.

Article 28. *Finestreta única.*

Qualsevol consulta o reclamació a què es refereix l'article 24 d'aquesta Llei es pot presentar indistintament davant qualsevol dels comissionats, amb independència del contingut.

Article 29. *Departament d'atenció al client i Defensor del Client.*

Primer. Les entitats de crèdit, les entitats asseguradores i les empreses de serveis d'inversió estan obligades a atendre i resoldre les queixes i reclamacions que els usuaris de serveis financers puguin presentar, relacionades amb els seus interessos i drets legalment reconeguts. A aquests efectes, les entitats han de tenir un departament o servei d'atenció al client encarregat d'atendre i resoldre les queixes i reclamacions.

Aquestes entitats, individualment, o bé agrupades per branques d'activitat, proximitat geogràfica, volum de negoci o qualsevol altre criteri, poden designar un Defensor del Client, que ha de ser una entitat o un expert independent de prestigi reconegut, i a qui correspon atendre i resoldre els tipus de reclamacions que se sotmetin a la seva decisió en el marc del que disposi el seu reglament de funcionament, així com promoure el compliment de la normativa de transparència i protecció de la clientela i de les bones pràctiques i usos financers.

Segon. La decisió del Defensor del Client favorable a la reclamació vincula l'entitat. Aquesta vinculació no és un obstacle a la plenitud de tutela judicial, al recurs a altres mecanismes de solució de conflictes, ni a la protecció administrativa.

Article 30. *Procediment.*

Primer. Per admetre i tramitar reclamacions davant el Comissionat per a la Defensa del Client de Serveis Financers corresponent és imprescindible acreditar que s'han formulat prèviament, per escrit, adreçat al departament o servei d'atenció al client o, si s'escau, al Defensor del Client. Aquests han de justificar la recepció per escrit de les reclamacions que se'ls presentin i resoldre-les o denegar-les igualment per escrit i motivadament. Així mateix el reclamant ha d'acreditar que ha transcorregut el termini de dos mesos des de la data de presentació de la reclamació sense que hagi estat resolta o que ha estat denegada l'admissió de la reclamació o desestimada la seva petició.

Segon. Una vegada el Comissionat per a la Defensa del Client de Serveis Financers competent ha rebut la reclamació s'ha de verificar la concurrència d'alguna de les circumstàncies que preveuen els apartats anteriors i, si es compleixen els requisits necessaris, s'ha d'obrir un expedient per cada reclamació, on s'han d'incloure totes les actuacions relacionades amb la reclamació; en cas contrari s'ha de requerir el reclamant perquè completi la informació en el termini de deu dies, amb l'advertiment que, si no ho fa, es dicta un informe on es considera que ha desistit de la seva reclamació.

Article 31. *Habilitació per a desplegament reglamentari.*

El ministre d'Economia ha d'establir els requisits que ha de respectar el departament o servei d'atenció al client i el Defensor del Client, així com el procediment

a què sotmeti la resolució de les reclamacions, i amb aquesta finalitat pot exigir, si s'escau, les mesures adequades de separació dels seus integrants de la resta de serveis comercials o operatius de les entitats, sotmetre a verificació administrativa el seu reglament de funcionament o qualssevol altres característiques del servei, i exigir que s'inclogui, en una memòria anual de les entitats, un resum amb els aspectes més destacables de l'actuació del departament o servei d'atenció al client i el Defensor del Client durant l'exercici que correspongui.

SECCIÓ 2a DISPOSICIONS RELATIVES A L'ASSEGURANÇA DE RESPONSABILITAT CIVIL DE CIRCULACIÓ D'AUTOMÒBILS

Article 32. *Modificacions de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, com a conseqüència de l'establiment de nous mecanismes per tramitar i liquidar sinistres a l'Estat de residència del perjudicat.*

Primer. S'afegeix un nou paràgraf g) a l'apartat 2 de l'article 6 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, amb la redacció següent:

«g) Si l'entitat pretén cobrir els riscos del ram de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils, exclosa la responsabilitat del transportista, ha de comunicar el nom i l'adreça del representant designat en cada un dels estats de l'Espai Econòmic Europeu diferent d'Espanya, encarregat de tramitar i liquidar els sinistres ocorreguts en un Estat diferent del de residència del perjudicat o en un país signant del sistema de Carta Verda.»

Segon. S'afegeix un nou paràgraf g) a l'apartat 1 de l'article 87 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, amb la redacció següent:

«g) Si l'entitat pretén cobrir els riscos del ram de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils, exclosa la responsabilitat del transportista, ha de comunicar el nom i l'adreça del representant designat en cada un dels estats de l'Espai Econòmic Europeu diferent d'Espanya, encarregat de tramitar i liquidar els sinistres ocorreguts en un Estat diferent del de residència del perjudicat o en un país signant del sistema de Carta Verda.»

Tercer. Es fa una nova redacció de l'apartat 2 de l'article 86 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, i s'afegeixen a l'article esmentat dos apartats nous, el 3 i el 4, amb la redacció següent:

«2. Les entitats asseguradores a les quals es refereix l'apartat precedent que pretenguin fer contractes d'assegurança de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils, exclosa la responsabilitat del transportista, a més han de nomenar un representant, persona física que resideixi habitualment a Espanya o persona jurídica que hi estigui establerta. Les seves facultats són exclusivament les següents:

a) Atendre les reclamacions que presentin els tercers perjudicats. A aquest efecte han de tenir poders suficients per representar l'entitat asseguradora fins i tot per pagar les indemnitzacions i per defensar-la davant els tribunals i autoritats administratives espanyoles.

b) Representar l'entitat asseguradora davant les autoritats judicials i administratives espanyoles

competents en tot el que concerneix el control de l'existència i validesa de les pòlisses d'assegurança de responsabilitat civil que resulti de la circulació de vehicles terrestres automòbils.

c) Exercir, si s'escau, les funcions a què es refereix l'apartat 1 anterior.

3. Si l'entitat asseguradora no ha designat el representant al qual es refereix l'apartat 2 anterior, n'ha d'assumir les funcions el representant designat a Espanya per tramitar i liquidar els sinistres ocorreguts en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu, quan el perjudicat tingui la residència a Espanya.

4. Els representants als quals es refereixen els apartats 2 i 3 anteriors no constitueixen per si mateixos una sucursal i, en conseqüència, no poden efectuar operacions d'assegurança directa en nom de l'entitat asseguradora representada.»

Article 33. *Modificacions del text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Decret 632/1968, de 21 de març, com a conseqüència de l'establiment de nous mecanismes per tramitar i liquidar sinistres a l'Estat de residència del perjudicat.*

Primer. S'afegeix a l'apartat 1 de l'article 8 de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, text refós aprovat pel Decret 632/1968, de 21 de març, segons la redacció que en fa la disposició addicional vuitena de la Llei 30/1995, 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, un nou paràgraf, l'f), amb la redacció següent:

«f) Reembossar les indemnitzacions satisfetes als perjudicats residents en altres estats de l'Espai Econòmic Europeu pels organismes d'indemnització, en els casos següents:

Quan el vehicle causant de l'accident tingui l'estacionament habitual a Espanya, en el cas que no es pugui identificar l'entitat asseguradora.

Quan l'accident hagi ocorregut a Espanya, en el cas que no es pugui identificar el vehicle causant.

Quan l'accident hagi ocorregut a Espanya, en el cas de vehicles amb estacionament habitual a països tercers adherits al sistema de la Carta Verda.»

Segon. S'afegeix a l'article 8 de la mateixa Llei un nou apartat, 1 bis, amb la redacció següent:

«1 bis. El Consorci de Compensació d'Assegurances ha d'assumir les funcions que com a organisme d'informació li atribueixen els articles 24 i 25 d'aquesta Llei.»

Tercer. Es crea un nou títol a la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, text refós aprovat pel Decret 632/1968, de 21 de març, el títol III, amb la redacció següent:

«TÍTOL III

Dels sinistres ocorreguts en un Estat diferent del de residència del perjudicat, en relació amb l'assegurament obligatori

CAPÍTOL I

Àmbit d'aplicació

Article 20. *Àmbit d'aplicació.*

1. Les disposicions d'aquest títol són aplicables als sinistres causats per vehicles que tinguin l'es-

tacionament habitual i estiguin assegurats en un Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu, sempre que:

El lloc d'ocurrència del sinistre sigui Espanya i el perjudicat tingui la residència en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu.

El lloc d'ocurrència del sinistre sigui un Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu diferent d'Espanya i el perjudicat tingui la residència a Espanya.

Els sinistres ocorreguts en països tercers adherits al sistema de la Carta Verda quan el perjudicat tingui la residència habitual a Espanya, o quan el vehicle causant tingui l'estacionament habitual a Espanya i hi estigui assegurat.

2. El que disposen els articles 21, 22, 26 i 27 d'aquesta Llei no és aplicable quan el sinistre hagi estat causat per un vehicle que tingui l'estacionament habitual i estigui assegurat a l'Estat de residència del perjudicat.

3. El que disposa l'article 29 d'aquesta Llei també és aplicable als accidents causats per vehicles de països tercers adherits al Conveni Multilateral de Garantia.

CAPÍTOL II

Representant encarregat de tramitar i liquidar al país de residència del perjudicat els sinistres ocorreguts en un Estat diferent del de residència d'aquest últim

Article 21. *Elecció, poders i funcions del representant per tramitar i liquidar sinistres designat per les entitats asseguradores autoritzades a Espanya en cada un dels estats membres de l'Espai Econòmic Europeu.*

1. Les entitats asseguradores domiciliades a Espanya i les sucursals de països tercers establertes en territori espanyol han de designar, als restants estats membres de l'Espai Econòmic Europeu, un representant per tramitar i liquidar, a l'Estat de residència del perjudicat, els sinistres que preveu l'apartat 1 de l'article 20 d'aquesta Llei.

2. El representant ha de residir o estar establert a l'Estat membre en el qual exerceixi les seves funcions i tenir poders suficients per representar l'entitat asseguradora i satisfer, íntegrament, les indemnitzacions als perjudicats. A aquest efecte, ha de recollir tota la informació necessària i adoptar les mesures oportunes per negociar la liquidació en l'idioma o els idiomes oficials de l'Estat de residència del perjudicat.

3. Les entitats asseguradores han de tenir plena llibertat per designar aquests representants, que poden actuar per compte d'una o diverses entitats. Així mateix, han de comunicar la seva designació, el nom i l'adreça als organismes d'informació dels diferents estats membres de l'Espai Econòmic Europeu.

4. El que disposen els apartats anteriors no s'aplica quan el perjudicat tingui la seva residència a Espanya.

Article 22. *Procediment de reclamació dels perjudicats no residents a Espanya davant les entitats asseguradores autoritzades a Espanya o els representants per tramitar i liquidar sinistres designats per les entitats a la resta dels estats de l'Espai Econòmic Europeu.*

1. El perjudicat pot presentar la reclamació davant l'entitat asseguradora establerta a Espanya

o davant el representant designat per l'entitat al seu país de residència.

L'entitat asseguradora o el seu representant han de respondre la reclamació en un termini de tres mesos des que es va presentar, i cal presentar una oferta motivada si s'ha determinat la responsabilitat i quantificat el dany. En cas contrari, o si la reclamació ha estat rebutjada, ha de donar una resposta motivada al que es plantegi a la reclamació.

2. Transcorregut el termini esmentat a l'apartat anterior sense que s'hagi presentat una oferta motivada, es meriten interessos de demora d'acord amb el que prevegi la legislació que sigui aplicable en cada cas, en consideració al lloc d'ocurrència del sinistre.

3. L'incompliment del que disposa l'apartat 1 anterior constitueix una infracció administrativa d'acord amb el que disposen els articles 40.4 h) i 40.5 b) de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.

4. L'acció del representant per tramitar i liquidar sinistres no és suficient per modificar el dret material que s'hagi d'aplicar en el cas concret, ni per atribuir la competència als òrgans jurisdiccionals de l'Estat membre de residència del perjudicat, llevat del que preveuen les normes de dret internacional públic i privat sobre la llei aplicable als accidents de circulació i sobre l'atribució de competències jurisdiccionals.

Article 23. Procediment de reclamació del perjudicat amb residència a Espanya davant les entitats asseguradores autoritzades en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu o davant els representants per tramitar i liquidar sinistres designats per les entitats a Espanya.

1. El perjudicat amb residència a Espanya, en els casos que preveu l'apartat 1 de l'article 20 d'aquesta Llei, es pot adreçar directament a l'entitat asseguradora del vehicle causant de l'accident o al representant a Espanya per tramitar sinistres designat per l'entitat.

2. L'acció del representant per tramitar i liquidar sinistres no és suficient per atribuir la competència a òrgans jurisdiccionals de l'Estat membre de residència del perjudicat, excepte en el que preveuen les normes de dret internacional privat sobre atribució de competències jurisdiccionals.

CAPÍTOL III

Organisme d'informació

Article 24. Designació i funcions de l'organisme d'informació.

1. El Consorci de Compensació d'Assegurances actua com a organisme d'informació, en els casos que preveu l'apartat 1 de l'article 20 d'aquesta Llei, a fi de subministrar al perjudicat la informació necessària perquè pugui reclamar a l'entitat asseguradora o al seu representant per tramitar i liquidar sinistres. A aquests efectes assumeix les funcions següents:

a) Facilitar informació relativa al número de matrícula dels vehicles amb estacionament habitual a Espanya; número de la pòlissa d'assegurança de responsabilitat civil en la circulació de vehicles de motor de subscripció obligatòria que cobreixi el vehicle, amb estacionament habitual a Espanya, amb indicació de la data d'inici i final de vigència

de la cobertura; entitat asseguradora que cobreix la responsabilitat civil en la circulació de vehicles de motor de subscripció obligatòria; així com el nom i l'adreça del representant per tramitar i liquidar sinistres designats per les entitats asseguradores.

Aquesta informació s'ha de conservar durant set anys a partir de la data de l'expiració del registre del vehicle o de l'expiració de la pòlissa d'assegurança.

b) Coordinar la recollida de la informació i la seva difusió.

c) Prestar assistència a les persones que tinguin dret a conèixer la informació.

2. Als efectes de la informació que preveu el paràgraf a) de l'apartat 1 anterior cal atènyer-se al que disposen l'article 2.2 d'aquesta Llei i les seves normes reglamentàries de desplegament.

Article 25. Obtenció d'informació del Consorci de Compensació d'Assegurances.

1. El Consorci de Compensació d'Assegurances ha de prestar assistència i ha de facilitar la informació a la qual es refereix el paràgraf a) de l'apartat 1 de l'article 24 d'aquesta Llei, als perjudicats d'accidents de circulació ocorreguts en un país diferent del de la residència habitual, sempre que es compleixi alguna de les condicions següents:

El perjudicat tingui la residència a Espanya.

El vehicle causant del sinistre tingui l'estacionament habitual a Espanya.

El sinistre s'hagi produït a Espanya.

2. Així mateix, el Consorci de Compensació d'Assegurances ha de facilitar al perjudicat el nom i l'adreça del propietari, conductor habitual, o titular legal del vehicle amb estacionament habitual a Espanya, si aquell té un interès legítim a obtenir aquesta informació. A aquests efectes la Direcció General de Trànsit o l'entitat asseguradora ha de proporcionar aquestes dades al Consorci de Compensació d'Assegurances, i cal establir, en tot cas, les mesures tècniques i organitzatives necessàries per assegurar la confidencialitat, seguretat i integritat de les dades i les garanties, les obligacions, i els drets reconeguts a la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

A la informació de què disposi el Consorci de Compensació d'Assegurances hi han de tenir accés, a més dels perjudicats, els asseguradors dels perjudicats, els organismes d'informació d'altres estats membres de l'Espai Econòmic Europeu, l'Oficina Espanyola d'Asseguradors d'Automòbils en la seva qualitat d'organisme d'indemnització, i els organismes d'indemnització d'altres estats membres de l'Espai Econòmic Europeu; així com els fons de garantia d'altres estats membres de l'Espai Econòmic Europeu.

CAPÍTOL IV

Organisme d'indemnització

Article 26. Designació.

En els casos que preveu l'apartat 1 de l'article 20, l'Oficina Espanyola d'Asseguradors d'Automòbils (Ofesauto) té la consideració d'organisme d'indemnització davant el qual els perjudicats amb residència a Espanya poden presentar una reclamació d'indemnització en els casos que preveu l'article 27.

Article 27. Reclamacions davant Ofesauto en la seva condició d'organisme d'indemnització espanyol.

1. Els perjudicats amb residència a Espanya poden presentar una reclamació davant Ofesauto, en la seva condició d'organisme d'indemnització espanyol, en els casos següents: si en el termini de tres mesos, a partir de la data en què el perjudicat hagi presentat la seva reclamació d'indemnització a l'entitat asseguradora del vehicle causant de l'accident o al seu representant per tramitar i liquidar sinistres designat a Espanya, cap dels dos no ha formulat una resposta motivada al que s'hagi plantejat a la reclamació; o si l'entitat asseguradora no ha designat un representant per tramitar i liquidar sinistres a Espanya, llevat que el perjudicat hagi presentat una reclamació d'indemnització directament a l'entitat asseguradora del vehicle causant de l'accident i n'hagi rebut una resposta motivada en els tres mesos següents a la presentació de la reclamació.

No obstant això, el perjudicat no pot presentar una reclamació a Ofesauto en la seva condició d'organisme d'indemnització, si ha exercit el dret d'acció directa contra la companyia d'assegurances.

2. Ofesauto, en la seva condició d'organisme d'indemnització, ha de donar una resposta a la reclamació d'indemnització en un termini de dos mesos, a comptar de la data en la qual el perjudicat resident a Espanya li presenti la reclamació, sense que pugui condicionar el pagament de la indemnització a la prova per part del perjudicat resident a Espanya del fet que la persona responsable no pot pagar o es nega a fer-ho. No obstant això, ha de finalitzar la seva intervenció si l'entitat asseguradora o el seu representant per tramitar i liquidar sinistres designat a Espanya dona, posteriorment, una resposta motivada a la reclamació, o si té coneixement amb posterioritat del fet que el perjudicat ha exercit el dret d'acció directa contra la companyia d'assegurances del vehicle responsable.

3. Ofesauto, en la seva condició d'organisme d'indemnització espanyol, ha d'informar immediatament l'entitat asseguradora del vehicle causant de l'accident o el seu representant per tramitar i liquidar sinistres designat a Espanya, l'organisme d'indemnització de l'Estat on estigui ubicat l'establiment de l'entitat asseguradora que va emetre la pòlissa i, si se'n coneix la identitat, la persona causant de l'accident, del fet que ha rebut una reclamació del perjudicat i que hi donarà resposta en un termini de dos mesos a comptar de la data de la presentació.

4. La intervenció d'Ofesauto, en la seva condició d'organisme d'indemnització espanyol, s'ha de limitar als casos en què l'entitat asseguradora no compleixi les seves obligacions i n'ha de ser subsidiària.

Article 28. Dret de repetició entre organismes d'indemnització, subrogació i reembossament.

Ofesauto, en la seva qualitat d'organisme d'indemnització espanyol, una vegada hagi indemnitzat el perjudicat resident a Espanya, té dret a reclamar de l'organisme d'indemnització de l'Estat membre on hi hagi l'establiment de l'entitat asseguradora que va emetre la pòlissa el reembossament de l'import satisfet en concepte d'indemnització.

Ofesauto, en la seva qualitat d'organisme d'indemnització de l'Estat membre on hi ha l'establiment de la companyia d'assegurances que va emetre la pòlissa, una vegada que hagi reembossat a

l'organisme d'indemnització de l'Estat de residència del perjudicat l'import que aquest hagi abonat al perjudicat en concepte d'indemnització, s'ha de subrogar en els drets del perjudicat.

Article 29. No identificació del vehicle o de l'entitat asseguradora.

Si no es pot identificar el vehicle o si, transcorreguts dos mesos des de l'accident, no es pot identificar l'entitat asseguradora, el perjudicat resident a Espanya pot sol·licitar una indemnització a l'Oficina Espanyola d'Asseguradors d'Automòbils (Ofesauto), en la seva qualitat d'organisme d'indemnització, pels límits de l'assegurament de subscripció obligatòria vigents al país d'ocurrència del sinistre. Aquest organisme d'indemnització, una vegada pagada la indemnització i per l'import satisfet, passa a ser creditor:

Del fons de garantia de l'Estat membre on el vehicle tingui l'estacionament habitual, en cas que no es pugui identificar l'entitat asseguradora.

Del fons de garantia de l'Estat membre on hagi ocorregut l'accident, en cas que no es pugui identificar el vehicle.

Del fons de garantia de l'Estat membre on hagi ocorregut l'accident, en cas de vehicles de països tercers adherits al sistema de la Carta Verda.

CAPÍTOL V

Col·laboració i acords entre organismes. Llei aplicable i jurisdicció competent

Article 30. Col·laboració i acords entre organismes.

1. El Consorci de Compensació d'Assegurances ha de col·laborar amb la resta d'organismes d'informació de l'Espai Econòmic Europeu a fi de facilitar l'accés a la seva informació als residents en altres països diferents d'Espanya.

Per complir adequadament les funcions que s'atribueixen en aquesta Llei, el Consorci pot subscriure acords amb organismes d'informació, organismes d'indemnització i amb les organitzacions i institucions creades o designades per gestionar els sinistres a què es refereix l'article 20 d'aquesta Llei, en altres estats membres de l'Espai Econòmic Europeu.

2. L'Oficina Espanyola d'Asseguradors d'Automòbils (Ofesauto) pot subscriure acords amb els organismes d'indemnització, organismes d'informació o altres institucions creades o designades per gestionar els sinistres a què es refereix l'article 20 d'aquesta Llei, en altres estats membres de l'Espai Econòmic Europeu.

Article 31. Llei aplicable i jurisdicció competent.

Sense perjudici del que disposen les normes de dret internacional privat, als sinistres als quals es refereix aquest títol se'ls aplica la legislació de l'Estat en el territori del qual hagi ocorregut l'accident, i en són competents els jutges i tribunals d'aquest Estat.»

Article 34. Modificacions a l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances com a conseqüència de l'establiment de nous mecanismes per tramitar i liquidar sinistres a l'Estat de residència del perjudicat.

Primer. L'apartat 3 de l'article 16 de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, contingut

a l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per adaptar el dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE, sobre llibertat de serveis en assegurances diferents de la de vida i d'actualització de la legislació d'assegurances privades, queda redactat de la manera següent:

«3. Elaborar plans i programes de prevenció i reducció de sinistres i desplegar-los per mitjà de les corresponents campanyes i mesures preventives.»

Segon. S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 16 de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, contingut a l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per adaptar el dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE, sobre llibertat de serveis en assegurances diferents de la de vida i d'actualització de la legislació d'assegurances privades, amb la redacció següent:

«4. Concertar convenis amb fons de garantia o altres institucions relacionades amb les assegurances obligatòries, amb l'objecte de facilitar el compliment respecte de les funcions en l'àmbit de les assegurances obligatòries i qualssevol altres que li atribueixin les normes legals o reglamentàries vigents.»

SECCIÓ 3a ALTRES NORMES DE PROTECCIÓ

Article 35. *Infraccions per deficiències d'organització administrativa i control intern.*

Primer. S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit:

U. S'afegeix un nou paràgraf n) a l'article 4 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, amb el tenor literal següent:

«n) Presentar, l'entitat de crèdit o el grup consolidable al qual pertanyi, deficiències en l'organització administrativa i comptable, o en els procediments de control intern, inclosos els relatius a la gestió dels riscos quan aquestes deficiències posin en perill la solvència o la viabilitat de l'entitat.»

Dos. S'afegeix un nou paràgraf r) a l'article 5 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, amb la redacció següent:

«r) Presentar, l'entitat de crèdit o el grup consolidable al qual pertanyi, deficiències en l'organització administrativa i comptable, o en els procediments de control intern, inclosos els relatius a la gestió de riscos, una vegada hagi transcorregut el termini concedit a l'efecte perquè les autoritats competents les esmenin, i sempre que això no constitueixi infracció molt greu de conformitat amb el que preveu l'article anterior.»

Segon. S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors:

U. S'afegeix un nou paràgraf e) bis a l'article 99 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, amb la redacció següent:

«e) bis. Presentar, les entitats sotmeses a la supervisió prudencial de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, deficiències en l'organització administrativa i comptable o en els procediments de control intern, inclosos els relatius a la gestió

dels riscos quan aquestes deficiències posin en perill la solvència o la viabilitat de l'entitat.»

Dos. S'afegeix un nou paràgraf c) bis a l'article 100 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, amb el contingut següent:

«c) bis. Presentar, les entitats sotmeses a la supervisió prudencial de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, deficiències en l'organització administrativa i comptable o en els procediments de control intern, inclosos els relatius a la gestió dels riscos, una vegada que hagi transcorregut el termini concedit a l'efecte perquè les autoritats competents les esmenin i sempre que això no constitueixi una infracció molt greu.»

Tercer. S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades:

U. S'afegeix un nou paràgraf q) a l'apartat 3 de l'article 40 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, amb la redacció següent:

«q) Presentar deficiències en l'organització administrativa i comptable, o en els procediments de control intern, inclosos els relatius a la gestió de riscos, quan aquestes deficiències posin en perill la solvència o viabilitat de l'entitat asseguradora.»

Dos. S'afegeix un nou paràgraf q) a l'apartat 4 de l'article 40 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, amb la redacció següent:

«q) Presentar deficiències en l'organització administrativa i comptable, o en els procediments de control intern, inclosos els relatius a la gestió de riscos, una vegada hagi transcorregut el termini concedit a l'efecte perquè les autoritats competents les esmenin, i sempre que això no constitueixi una infracció molt greu de conformitat amb el que preveu l'apartat anterior.»

Article 36. *Règim dels establiments de canvi de moneda.*

Primer. Es modifica el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 178 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, que queda redactat de la manera següent:

«No obstant això, l'activitat professional exercida per persones físiques o jurídiques diferents de les entitats de crèdit, descrita a l'apartat següent, queda subjecta a autorització administrativa prèvia del Banc d'Espanya.»

Segon. Es modifica el paràgraf segon de l'apartat 2 de l'article 178 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, que queda redactat de la manera següent:

«Per obtenir i conservar l'esmentada autorització cal que els titulars o responsables de l'activitat tinguin honorabilitat comercial i professional reconeguda i també, en el cas que l'activitat inclogui gestionar transferències amb l'exterior, que, per garantir una gestió sana i prudent de l'establiment, es consideri adequada, en els termes que es fixin per

reglament, la idoneïtat dels accionistes que de manera directa o indirecta posseeixin participacions en el capital o drets de vot de l'establiment que representin un percentatge igual o superior al 5 per cent d'aquests.»

Tercer. Es modifica l'últim paràgraf i, a continuació s'introdueixen dos paràgrafs, a l'apartat 2 de l'article 178 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, que queda redactat de la manera següent:

«A més, s'ha d'establir mitjançant un reglament l'exigència de requisits especials de naturalesa societària als establiments que duguin a terme operacions de venda de bitllets estrangers o xecs de viatger o gestió de transferències internacionals, així com les mesures necessàries per garantir el manteniment de tots els requisits exigits per obtenir l'autorització.

Correspon al Banc d'Espanya supervisar i controlar els establiments de canvi de moneda autoritzats per vendre bitllets estrangers o xecs de viatger o gestionar transferències internacionals. Quan es tracti d'establiments autoritzats únicament per dur a terme operacions de compra, la vigilància i el control del compliment de les disposicions relatives al règim de transparència de les operacions i informació a la clientela sobre les operacions correspon a l'Administració que tingui atribuïdes les competències relatives a la defensa de consumidors i usuaris.

El que s'ha esmentat s'entén sense perjudici de les competències atribuïdes en matèria de blanqueig de capitals i de les competències del Banc d'Espanya per exigir a tots els establiments inscrits en els seus registres les informacions, fins i tot d'ordre estadístic, que consideri necessàries per a la seva correcta gestió.»

Quart. Es fa la nova redacció següent del paràgraf primer de l'apartat tres de l'article 178 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social:

«El règim sancionador aplicable als titulars d'establiments de canvi de moneda, així com als seus administradors i directius, és el que estableix el títol I de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, amb les adaptacions que s'estableixin per reglament atenent l'especial naturalesa de les seves funcions, així com el procediment sancionador establert per als subjectes que participen als mercats financers. En el cas que el titular de l'establiment de canvi estigui autoritzat per a la gestió de transferències amb l'exterior, el règim previst en aquest paràgraf també afecta les persones físiques o jurídiques que posseeixin, directament o indirectament, una participació en el seu capital o en els drets de vot que representi un percentatge igual o superior al 10 per 100 d'aquests.»

Cinquè. Es fa la nova redacció següent del paràgraf tercer de l'apartat tres de l'article 178 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social:

«Sense perjudici del que s'ha esmentat és competent per instruir els pertinents expedients i per imposar les sancions, sigui quina sigui la graduació, el Banc d'Espanya.»

Sisè. Es fa la nova redacció següent de l'apartat 4 de l'article 178 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social:

«Les persones físiques o jurídiques, diferents de les entitats de crèdit, que, sense haver obtingut l'autorització preceptiva ni estar inscrites en els registres corresponents del Banc d'Espanya, efectuin amb el públic amb caràcter professional operacions de canvi de moneda estrangera, o ofereixin al públic de dur-les a terme, poden ser sancionades i requerides pel Banc d'Espanya, segons el que preveu l'article 29 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, i els és aplicable la disposició addicional desena d'aquesta Llei, tot això amb les adaptacions que s'estableixin per reglament.»

Setè. S'introdueix un nou apartat 4 bis a l'article 178 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social:

«4 bis. Els establiments de canvi de moneda autoritzats per gestionar transferències amb l'exterior s'han de sotmetre en tot cas a l'auditoria de comptes que preveu l'article 1.2 de la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'auditoria de comptes.»

Vuitè. L'apartat cinc de l'article 178 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, passa a tenir la redacció següent:

«Cinc. Sense perjudici de les habilitacions específiques que conté aquest article, es faculta el Govern, amb caràcter general, perquè desplegui els preceptes i reguli, amb aquesta finalitat, el règim aplicable a l'activitat de canvi de moneda estrangera a Espanya i, si s'escau, a l'exterior dels titulars autoritzats a Espanya. En particular, en el cas de titulars autoritzats per gestionar transferències amb l'exterior, aquest règim reglamentari pot establir controls previs a l'adquisició directa o indirecta de participacions en el capital o drets de vot que representin un percentatge igual o superior al deu per cent d'aquests, requisits mínims de capital i fons propis així com altres mesures adequades per reforçar la solvència i liquiditat d'aquests titulars i protegir els interessos dels seus clients; les mesures esmentades poden consistir, entre altres, en la inversió obligatòria en actius de baix risc i elevada liquiditat i també en la immobilització de certs actius en garantia del compliment de les obligacions derivades de l'exercici de la seva activitat.

En el marc de la normativa de prevenció del blanqueig de capitals, s'habilita el ministre d'Economia perquè reguli, mitjançant una ordre, els aspectes següents del règim jurídic dels establiments de canvi de moneda i els seus agents:

a) Quanties màximes de les operacions de canvi de moneda o de gestió de transferències que aquests puguin realitzar.

b) Requisits i models en els quals es materialitzi la informació sobre el client en les transaccions en què intervinguin.

c) Desenvolupament de sistemes automatitzats i formes de control de transaccions de risc.

d) Establiment de sistemes d'auditoria externa sobre la correcta aplicació de mesures per prevenir el blanqueig de capitals.»

Article 37. *Transparència de les operacions vinculades.*

S'addiciona el paràgraf següent a l'article 35 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors:

«Les societats emissores de valors admesos a negociació en algun mercat secundari oficial han d'incloure necessàriament en les informacions trimestrals a què es refereix el paràgraf segon d'aquest article, informació quantificada de totes les operacions dutes a terme per la societat amb parts vinculades en la forma que determini el Ministeri d'Economia o, amb la seva habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, amb indicació del tipus i la naturalesa de les operacions efectuades i de les parts vinculades que hi han intervingut. No obstant això, el Ministeri d'Economia ha de determinar les operacions sobre les quals s'ha de facilitar informació individualitzada, en cas que les operacions siguin significatives per la quantia o rellevants per a una comprensió adequada dels estats financers de la societat. Així mateix, el Ministeri d'Economia ha de determinar per reglament o, amb la seva habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, les operacions vinculades sobre les quals no s'ha de facilitar informació, fundat en causa legítima.»

Article 38. *Règim de la comunicació d'informació rellevant i de l'ús d'informació privilegiada.*

Primer. Es modifica l'article 78 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 78.

1. Les empreses de serveis d'inversió, les entitats de crèdit, les institucions d'inversió col·lectiva, els emissors, els analistes d'inversions en valors i instruments financers i, en general, totes les persones o entitats que exerceixin, de manera directa o indirecta, activitats relacionades amb els mercats de valors, han de respectar les normes de conducta següents:

- a) Les normes de conducta que conté aquest títol.
- b) Els codis de conducta que, en desplegament de les normes a les quals es refereix el paràgraf a) anterior, aprovi el Govern o, amb habilitació expressa, el ministre d'Economia, a proposta de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.
- c) Les que contenen els seus propis reglaments interns de conducta.

2. El ministre d'Economia i, amb la seva habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors poden establir que els reglaments interns de conducta esmentats al paràgraf c) de l'apartat anterior continguin mesures concretes tendents a garantir el compliment del que disposen els articles següents d'aquest títol.»

Segon. Es fa una nova redacció de l'article 80 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, amb el tenor literal següent:

«Article 80.

En cap cas les persones o entitats a les quals es refereix l'article anterior han de:

- a) Dur a terme pràctiques que tinguin per objecte provocar una evolució artificial de les cotitzacions o en produeixin l'efecte.

- b) Multiplicar les transaccions de manera innecessària i sense benefici per al client.

c) Atribuir-se a si mateix un valor o diversos quan tinguin clients que els hagin sol·licitat en condicions idèntiques o millors.

d) Anteposar la venda de valors propis als dels seus clients, quan aquests hagin ordenat vendre la mateixa classe de valor en condicions idèntiques o millors.»

Tercer. Es fa una nova redacció de l'article 81 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, amb el tenor literal següent:

«Article 81.

1. Es considera informació privilegiada qualsevol informació de caràcter concret que es refereixi directament o indirectament a un o diversos valors negociables o instruments financers dels compresos dins de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, o a un o diversos emissors d'aquests valors negociables o instruments financers, que no s'hagi fet pública i que, si es fa pública o ja s'ha fet pública, pot influir o hauria influït de manera apreciable sobre la seva cotització en un mercat o sistema organitzat de contractació.

El que disposa el paràgraf anterior també és aplicable als valors negociables o instruments financers respecte dels quals s'hagi cursat una sol·licitud d'admissió a negociació en un mercat o sistema organitzat de contractació.

En relació amb els instruments financers derivats sobre primeres matèries es considera informació privilegiada qualsevol informació de caràcter concret, que no s'hagi fet pública, i que es refereixi directament o indirectament a un o a diversos d'aquells instruments financers derivats, que els usuaris dels mercats en els quals es negociïn aquells productes esperarien rebre d'acord amb les pràctiques de mercat acceptades en aquests mercats.

2. Tothom qui disposi d'informació privilegiada s'ha d'abstenir d'executar per compte propi o d'altri, directament o indirectament, alguna de les conductes següents:

- a) Preparar o dur a terme qualsevol tipus d'operació sobre els valors negociables o sobre instruments financers dels esmentats a l'apartat anterior als quals es refereixi la informació, o sobre qualsevol altre valor, instrument financer o contracte de qualsevol tipus, negociat en un mercat secundari o no, que tingui com a subjacent els valors negociables o instruments financers als quals la informació es refereixi.

Se n'exceptua la preparació i realització de les operacions l'existència de les quals constitueix, en si mateixa, la informació privilegiada, així com les operacions que es duguin a terme en compliment d'una obligació, ja vençuda, d'adquirir o cedir valors negociables o instruments financers, quan aquesta obligació estigui prevista en un acord fet abans que la persona de què es tracti estigui en possessió de la informació privilegiada, o altres operacions efectuades de conformitat amb la normativa aplicable.

b) Comunicar la informació esmentada a tercers, excepte en l'exercici normal de la seva feina, professió o càrrec.

c) Recomanar a un tercer que adquireixi o cedeixi valors negociables o instruments financers o que faci que un altre els adquireixi o cedeixi basant-se en la informació esmentada.

Les prohibicions que estableix aquest apartat s'apliquen a qualsevol persona que tingui informació privilegiada quan aquesta persona sàpiga que es tracta d'aquesta classe d'informació, o ho hauria hagut de saber.

3. Les prohibicions que estableix l'apartat anterior no són aplicables a les operacions efectuades per executar la política monetària, de tipus de canvi o de gestió del deute públic per part d'un Estat membre de la Unió Europea, del Sistema Europeu de Bancs Centrals, d'un banc central nacional o d'un altre organisme oficialment designat a aquest efecte, o per part de qualsevol altra persona que actuï en nom d'aquests. Tampoc no s'apliquen a les operacions sobre accions pròpies en el marc de programes de recompra efectuades pels emissors, ni a establir un valor negociable o instrument financer sempre que aquestes operacions es facin en les condicions que es fixin per reglament.

4. Totes les persones o entitats que actuïn en els mercats de valors o exerceixin activitats que hi estiguin relacionades i, en general, qualsevol que posseeixi informació privilegiada, té l'obligació de salvaguardar-la, sense perjudici del seu deure de comunicació i col·laboració amb les autoritats judicials i administratives en els termes que preveuen aquesta o altres lleis. Per tant, han d'adoptar les mesures adequades per evitar que la informació pugui ser objecte d'utilització abusiva o deslleial i, si s'escau, han de prendre immediatament les mesures necessàries per corregir les conseqüències que se n'hagin derivat.

5. Els organismes públics que facilitin estadístiques que puguin tenir repercussions importants en els mercats financers les han de difondre de manera correcta i transparent.

6. Es faculta el ministre d'Economia i, amb la seva habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, perquè estableixi, respecte a les diferents categories de persones o entitats i de les seves operacions al mercat de valors, mesures concretes per salvaguardar la informació privilegiada tinguda.»

Quart. Es modifica l'article 82 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, que passa a ser:

«Article 82.

1. Es considera informació rellevant tota aquella el coneixement de la qual pugui afectar raonablement un inversor per adquirir o transmetre valors o instruments financers i per tant pugui influir de manera sensible en la seva cotització en un mercat secundari.

2. Els emissors de valors estan obligats a difondre immediatament en el mercat, mitjançant una comunicació a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, qualsevol informació rellevant.

3. La comunicació a la Comissió Nacional del Mercat de Valors s'ha de fer amb caràcter previ a la difusió per qualsevol altre mitjà i tan aviat com el fet es conegui, s'hagi adoptat la decisió o s'hagi signat l'acord o contracte amb tercers de què es tracti. El contingut de la comunicació ha de ser veraç, clar, complet i, quan així ho exigeixi la naturalesa de la informació, quantificat, de manera que no indueixi a confusió o engany. Els emissors de valors també han de difondre aquesta informació a les seves pàgines d'internet.

4. Quan l'emissor consideri que la informació no s'ha de fer pública perquè afecta els seus inte-

ressos legítims, n'ha d'informar immediatament la Comissió Nacional del Mercat de Valors, que el pot dispensar de l'obligació de conformitat amb el que preveu l'article 91 d'aquesta Llei.

5. Es faculta el ministre d'Economia i, amb la seva habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, perquè desplegui, respecte a les obligacions que estableix aquest article, els procediments i les formes d'efectuar les comunicacions anteriors, determinar el termini durant el qual s'ha de publicar la informació rellevant a les pàgines d'internet dels emissors, així com perquè precisi les altres qüestions a les quals aquest es refereix.»

Cinquè. L'article 83 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, passa a tenir la redacció següent:

«Article 83.

1. Totes les entitats o els grups d'entitats que prestin serveis d'inversió i les altres entitats que actuïn o prestin serveis d'assessorament d'inversió, als mercats de valors tenen l'obligació d'establir les mesures necessàries per impedir el flux d'informació privilegiada entre les seves diferents àrees d'activitat, de manera que es garanteixi que cada una d'aquestes prengui de manera autònoma les seves decisions referents a l'àmbit dels mercats de valors i, així mateix, s'evitin conflictes d'interès.

En particular, aquestes entitats estan obligades a:

a) Establir àrees separades d'activitat dins l'entitat o el grup al qual pertanyin, sempre que actuïn simultàniament en diverses d'aquestes. En particular, s'han de constituir en àrees separades, almenys, cada un dels departaments que desenvolupin les activitats de gestió de cartera pròpia, gestió de cartera aliena i anàlisi.

b) Establir barreres d'informació adequades entre cada àrea separada i la resta de l'organització i entre cada una de les àrees separades.

c) Definir un sistema de decisió sobre inversions que garanteixi que aquestes s'adoptin autònomament dins de l'àrea separada.

d) Elaborar i mantenir actualitzada una llista de valors i instruments financers sobre els quals es disposa d'informació privilegiada i una relació de persones i dates en què hagin tingut accés a la informació.

2. A més, totes les entitats i els grups d'entitats que realitzin, publiquin o difonguin informes o recomanacions sobre societats emissores de valors o instruments financers cotitzats s'han de comportar de manera lleial i imparcial, i han de deixar constància en un lloc destacat als seus informes, publicacions o recomanacions de les vinculacions rellevants, incloses les relacions comercials, i de la participació estable que l'entitat o el grup mantingui o hagi de mantenir amb l'empresa objecte de l'anàlisi, així com que el document no constitueix una oferta de venda o subscripció de valors.

3. El ministre d'Economia i, amb la seva habilitació específica, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, poden establir mesures de caràcter obligatori en desplegament d'aquest article i, en concret, l'obligació que aquestes entitats tinguin un reglament intern de conducta específic per al servei d'assessorament d'inversions.»

Sisè. S'incorpora un nou article 83 bis a la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, amb el tenor literal següent:

«Article 83 bis.

1. Durant les fases d'estudi o negociació de qualsevol tipus d'operació jurídica o financera que pugui influir de manera apreciable en la cotització dels valors o instruments financers afectats, els emissors de valors tenen l'obligació de:

a) Limitar el coneixement de la informació estrictament a les persones, internes o externes a l'organització, a les quals sigui imprescindible.

b) Portar, per a cada operació, un registre documental on constin els noms de les persones a les quals es refereix l'apartat anterior i la data en què cada una ha conegut la informació.

c) Advertir expressament les persones incloses al registre del caràcter de la informació i del seu deure de confidencialitat i de la prohibició de fer-la servir.

d) Establir mesures de seguretat per a la custòdia, l'arxivament, l'accés, la reproducció i la distribució de la informació.

e) Vigilar l'evolució al mercat dels valors que hagin emès i les notícies que els difusors professionals d'informació econòmica i els mitjans de divulgació emetin i els puguin afectar.

f) En el cas que es produeixi una evolució anormal dels volums contractats o dels preus negociats i hi hagi indicis racionals que aquesta evolució s'està produint com a conseqüència d'una difusió prematura, parcial o distorsionada de l'operació, difondre immediatament un fet rellevant que informi, de manera clara i precisa, de l'estat en què està l'operació en curs o que contingui un avenç de la informació que s'ha de subministrar, tot això sense perjudici del que estableix l'article 82.4 d'aquesta Llei.

2. Els emissors de valors estan obligats a sotmetre la realització d'operacions sobre les seves pròpies accions o instruments financers que hi fan referència a mesures que evitin que les decisions d'inversió o desinversió es puguin veure afectades pel coneixement d'informació privilegiada.

3. Els emissors també tenen l'obligació de sotmetre els membres del seu òrgan d'administració, els directius tal com aquests es defineixen per reglament, i el personal integrat a les àrees relacionades amb les activitats del mercat de valors a mesures que impedeixin usar la informació privilegiada sobre els valors i instruments financers emesos per la mateixa entitat o altres del seu grup.

4. El ministre d'Economia i, amb la seva habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors poden establir mesures amb caràcter obligatori en desplegament d'aquest article. En especial han de determinar la forma i els terminis en què els administradors i directius, i les persones que tinguin un vincle estret amb ells, han d'informar la Comissió Nacional del Mercat de Valors i el públic en general sobre les adquisicions de valors i instruments financers, emesos per l'entitat en què exerceixen aquests càrrecs o referenciats a aquests.»

Setè. S'introdueix un nou apartat 8 a l'article 84 de la Llei 24/1988, del mercat de valors, amb la redacció següent:

«8. Pel que fa al que estableixen els articles 81, 82 i 83 ter, i sense perjudici de les competències de les comunitats autònomes, la Comissió

Nacional del Mercat de Valors és competent no només dels actes duts a terme en territori espanyol o fora d'aquest que es refereixin a valors negociables o instruments financers admesos a negociació en un mercat regulat situat en territori espanyol o per als quals s'hagi cursat una sol·licitud d'admissió a negociació en el territori esmentat, sinó també respecte dels actes duts a terme en territori espanyol en relació amb valors negociables i instruments financers admesos a negociació en un mercat regulat en un Estat membre de la Unió Europea o per als quals s'hagi cursat una sol·licitud d'admissió a negociació en un mercat situat en algun Estat membre de la Unió.»

Vuitè. Es modifica l'article 89 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 89. Amb les excepcions que preveu l'article següent, la Comissió Nacional del Mercat de Valors pot ordenar als emissors de valors i a qualsevol entitat relacionada amb els mercats de valors que posin en coneixement immediat del públic fets o informacions rellevants que en puguin afectar la negociació, i, si no, pot fer-ho la Comissió mateixa.»

Novè. Es fa una nova redacció dels paràgrafs ñ) i o) de l'article 99 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, que passen a ser:

«ñ) L'incompliment per part dels emissors de valors de l'obligació que estableix l'article 82 quan se'n derivi un perjudici greu per al mercat, l'incompliment dels requeriments de la Comissió Nacional del Mercat de Valors formulats en virtut de l'article 89, així com el subministrament a la Comissió Nacional del Mercat de Valors de dades inexactes o no veraces, o l'aportació a la Comissió d'informació enganyosa o que ometi maliciosament aspectes o dades rellevants.

o) L'incompliment de les obligacions que estableix l'article 81.2 d'aquesta Llei, quan el volum dels recursos, dels valors o dels instruments financers utilitzats en la comissió de la infracció sigui rellevant o l'infractor hagi tingut coneixement de la informació per la seva condició de membre dels òrgans d'administració, direcció o control de l'emissor, per l'exercici de la seva professió, feina o funcions o figuri o hauria d'haver figurat en els registres als quals es refereixen els articles 83 i 83 bis d'aquesta Llei.»

Desè. Es fa la redacció següent del paràgraf x) de l'article 100 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors:

«x) L'incompliment del que disposa l'apartat 2 de l'article 81 d'aquesta Llei quan no constitueixi infracció molt greu.»

Article 39. Manipulació de cotitzacions.

Primer. S'afegeix un article 83 ter a la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, amb el contingut següent:

«Article 83 ter.

1. Qualsevol persona o entitat que actui o es relacioni en el mercat de valors s'ha d'abstenir de preparar o dur a terme pràctiques que falsegin la

lliure formació dels preus. Com a tals s'entenen les següents:

a) Les operacions o ordres:

Que proporcionin o puguin proporcionar indicis falsos o enganyosos quant a l'oferta, la demanda o el preu dels valors negociables o instruments financers.

Que assegurin, per mitjà d'una persona o de diverses persones que actuïn de manera concertada, el preu d'un o diversos instruments financers en un nivell anormal o artificial, llevat que la persona que hagi efectuat les operacions o emès les ordres demostrï la legitimitat de les seves raons i que aquestes s'ajusten a les pràctiques de mercat acceptades en el mercat regulat de què es tracti.

b) Operacions o ordres que emprin dispositius ficticis o qualsevol altra forma d'engany o maquinació.

c) Difusió d'informació a través dels mitjans de comunicació, inclòs internet, o a través de qualsevol altre mitjà, que proporcionï o pugui proporcionar indicis falsos o enganyosos quant als instruments financers, inclosa la propagació de rumors i notícies falses o enganyoses, quan la persona que les va divulgar sàpiga o hauria hagut de saber que la informació era falsa o enganyosa. Respecte als periodistes que actuïn a títol professional, aquesta divulgació d'informació s'ha d'avaluar tenint en compte les normes que regeixen la seva professió, llevat que aquestes persones obtinguin directament o indirectament un avantatge o benefici de la difusió d'informació.

2. No obstant això, no es consideren incloses a l'apartat anterior les operacions o ordres a les quals es refereix l'article 81.3 i en general les efectuades de conformitat amb la normativa aplicable.

3. Es faculta el ministre d'Economia i, amb la seva habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, perquè desenvolupi, respecte a la prohibició que estableix aquest article, una relació i descripció no exhaustiva de les pràctiques concretes contràries a la lliure formació dels preus.»

Segon. Es fa la redacció següent del paràgraf i) de l'article 99 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors:

«i) L'incompliment del que disposa l'article 83 ter d'aquesta Llei, quan produeixi una alteració significativa de la cotització.»

Tercer. Es modifica la redacció del paràgraf w) de l'article 100 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, que passa a ser la següent:

«w) L'incompliment del que disposa l'article 83 ter d'aquesta Llei, quan no constitueixi una infracció molt greu de conformitat amb el que disposa l'article anterior.»

Article 40. *Potestats de la Comissió Nacional del Mercat de Valors per protegir els inversors.*

Es fa una nova redacció de l'apartat 7 de l'article 64 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, amb el tenor literal següent:

«7. Les persones o entitats que incompleixin el que preveuen els dos apartats anteriors han de

ser sancionades d'acord amb el que preveu el títol VIII d'aquesta Llei. Si són requerides perquè cessin immediatament de fer servir les denominacions o d'oferir o dur a terme les activitats i les continuen fent servir o duent a terme, han de ser sancionades amb multes coercitives per un import de fins a tres-cents mil euros, que poden ser reiterades amb ocasió de requeriments posteriors.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors és competent per formular els requeriments i per imposar les multes a què es refereix el paràgraf anterior i també pot fer advertiments públics respecte a l'existència d'aquesta conducta. Els requeriments es formulen amb l'audiència prèvia de la persona o entitat interessada i les multes s'imposen d'acord amb el procediment previst a la llei.

El que disposa aquest apartat s'entén sense perjudici de les altres responsabilitats, fins i tot d'ordre penal, que puguin ser exigibles.»

Article 41. *Modificació del règim jurídic de les institucions d'inversió col·lectiva.*

Primer. Es modifiquen el primer paràgraf de l'apartat 1 i l'apartat 2 de l'article 8 de la Llei 46/1984, de 26 de desembre, reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva, que passen a tenir la redacció següent:

«1. Qualsevol institució d'inversió col·lectiva, per començar la seva activitat, ha d'obtenir l'autorització prèvia del projecte de constitució de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, constituir-se com a societat anònima o fons d'inversió, segons calgui, i inscriure's en el Registre de la Comissió Nacional del Mercat de Valors que correspongui a la institució.»

«2. De conformitat amb el Codi de comerç, s'han d'inscriure en el Registre mercantil les escriptures de constitució de societats mercantils que tinguin condició d'institució d'inversió col·lectiva o exerceixin funcions de gestors o depositaris. La inscripció en el Registre mercantil de les escriptures de constitució de fons és potestativa.»

Segon. Es modifica el primer paràgraf de l'apartat 3 de l'article 8 de la Llei 46/1984, de 26 de desembre, reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva, que passa a tenir la redacció següent:

«3. Els gestors de les institucions d'inversió col·lectiva adquireixen aquest caràcter mitjançant l'autorització prèvia del ministre d'Economia, a proposta de la Comissió Nacional del Mercat de Valors. Els depositaris de les institucions d'inversió col·lectiva adquireixen aquest caràcter mitjançant l'autorització prèvia de la Comissió Nacional del Mercat de Valors. En ambdós casos es requereix la inscripció posterior al registre administratiu corresponent de la Comissió Nacional del Mercat de Valors. Aquesta inscripció s'ha de fer de conformitat amb el que disposi el Reglament de desplegament d'aquesta Llei.»

Tercer. Es modifica el paràgraf primer de l'apartat 3 de l'article 17 de la Llei 46/1984, de 26 de desembre, reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva, que passa a tenir la redacció següent:

«La societat gestora i el depositari poden ser autoritzats, abans de la constitució del fons i de la mane-

ra que es determini per reglament, per dur a terme una subscripció pública de participacions.»

Quart. Es modifica el segon apartat de l'article 23 bis de la Llei 46/1984, de 26 de desembre, reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva, que passa a tenir la redacció següent:

«Es poden fusionar fons d'inversió ja sigui mitjançant l'absorció per un fons existent, ja sigui mitjançant l'extinció de cada un d'aquests i la transmissió en bloc del patrimoni a un nou fons.

La iniciació del procediment requereix l'acord previ de la societat gestora i del dipositari dels fons que s'han de fusionar, que junt amb el projecte de fusió s'ha de presentar davant la Comissió Nacional del Mercat de Valors perquè l'autoritzi. L'autorització del procés de fusió té la consideració de fet rellevant i s'ha de publicar en el "Butlletí Oficial de l'Estat" i en dos diaris d'àmbit nacional; així mateix, l'autorització s'ha de comunicar als partícips de tots els fons afectats, junt amb el projecte de fusió, en els deu dies següents a la notificació, els quals, en el termini d'un mes, poden optar pel reembossament de les seves participacions sense comissió o descompte de reembossament ni cap despesa bancària, al valor liquidatiu del dia en què finalitzi l'esmentat termini determinat d'acord amb l'article 20.2.

Transcorregut el termini d'un mes des de la data dels anuncis o des de la tramesa de la notificació individualitzada, si aquesta és posterior, la societat gestora i el dipositari dels fons han d'executar la fusió mitjançant l'atorgament de l'escriptura pública i la seva inscripció en els registres que sigui procedent. L'equació de bescanvi es determina sobre la base dels valors liquidatius i el nombre de participacions en circulació al tancament del dia anterior al de l'atorgament de l'escriptura. Els estats financers que s'hi incorporin els pot aprovar una persona de la societat gestora i del dipositari degudament facultada.

El contingut mínim del projecte de fusió de fons s'ha de desplegar mitjançant un reglament.»

Cinquè. S'afegeix el següent incís final a l'article 27.3, paràgraf primer, de la Llei 46/1984, de 26 de desembre, reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva:

«...sempre que tinguin la condició d'entitat participant en els sistemes de compensació, liquidació i registre en els diferents mercats espanyols.»

Sisè. S'afegeix el següent incís final a l'últim paràgraf de l'article 27.3 de la Llei 46/1984, de 26 de desembre, reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva:

«... i les exigències que han de satisfer les entitats que realitzin el dipòsit de valors estrangers de les institucions d'inversió col·lectiva.»

Setè. S'introdueix un segon paràgraf a l'apartat 2 de l'article 28 de la Llei 46/1984, de 26 de desembre, reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva, que té la redacció següent:

«Declarada judicialment la fallida o admesa a tràmit la sol·licitud de suspensió de pagaments d'una entitat dipositària de valors de qualsevol ins-

titució d'inversió col·lectiva, la Comissió Nacional del Mercat de Valors pot disposar, de manera immediata i sense cost per a la institució, el trasllat dels valors estrangers, fins i tot els dipositats en terceres entitats a nom del dipositari per compte de les institucions d'inversió col·lectiva que administri, a una altra entitat habilitada per dur a terme aquesta activitat. A aquests efectes, tant el jutge competent com els òrgans del procediment concursal han de facilitar l'accés de l'entitat a la qual han de traspassar els valors a la documentació i els registres comptables i informàtics necessaris per fer efectiu el traspàs. L'existència del procediment concursal no impedeix que es faci arribar a la institució titular dels valors l'efectiu procedent de l'exercici dels seus drets econòmics o de la seva venda.»

Article 42. *Extensió dels requisits d'honorabilitat empresarial i professional dels administradors i directors generals i assimilats d'empreses de serveis d'inversió als seus apoderats amb facultats generals de representació.*

Primer. S'incorpora un nou paràgraf i) a l'apartat 1 de l'article 70 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, que passa a tenir el contingut següent:

«i) Que tots els membres del seu Consell d'Administració i directors generals i assimilats tinguin una honorabilitat empresarial i professional reconeguda. Respecte dels apoderats que no restringeixin l'àmbit de la seva representació a àrees o matèries específiques o alienes a l'activitat que constitueix l'objecte de les empreses de serveis d'inversió, els consellers, abans d'atorgar el poder, han de comprovar la concurrència del requisit de l'honorabilitat empresarial i professional en l'apoderat i revocar els poders atorgats quan desaparegui aquest requisit.»

Segon. Es crea un paràgraf g) bis a l'article 100 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, que passa a tenir el contingut següent:

«g) bis. La inobservança del que disposa el paràgraf i) de l'apartat 1 de l'article 70 d'aquesta Llei.»

Tercer. S'introdueix un últim paràgraf a l'article 103 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, que passa a tenir el contingut següent:

«La comissió de la infracció que preveu el paràgraf g) bis de l'article 100 comporta, en tot cas, la cancel·lació de la inscripció del representant o apoderat en els registres de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.»

Article 43. *Modificació del règim sancionador de les entitats de crèdit i d'altres aspectes relatius a aquestes entitats.*

Primer. Es modifica la redacció del paràgraf introductori del paràgraf a) de l'article 4 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, que passa a ser la següent:

«a) La realització dels actes que s'esmenten a continuació, sense autorització quan aquesta sigui

preceptiva, sense observar les condicions bàsiques que s'hi fixen, o obtenir-la per mitjà de declaracions falses o per un altre mitjà irregular: (...)»

Segon. Es modifica la redacció del paràgraf a) de l'article 5 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, i s'hi introdueixen els paràgrafs s) i t):

«a) La realització d'actes o operacions sense autorització quan aquesta sigui preceptiva, sense observar-ne les condicions bàsiques, o obtenir-la per mitjà de declaracions falses o per un altre mitjà irregular, excepte en els casos en els quals això suposi la comissió d'una infracció molt greu d'acord amb el que preveu l'article anterior.»

«s) La transmissió o disminució d'una participació significativa amb incompliment del que preveu el títol VI d'aquesta Llei.»

«t) L'administració o direcció efectiva de les entitats de crèdit per part de persones que no hi exerceixin de dret un càrrec d'aquesta naturalesa.»

Tercer. Es modifica l'article 9 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, que passa a tenir el tenor literal següent:

«Article 9. Per la comissió d'infraccions molt greus s'imposa a l'entitat de crèdit infractora una sanció o més de les següents:

a) Multa per un import de fins a l'1 per 100 dels seus recursos propis o fins a 300.000 euros si aquell percentatge és inferior a aquesta xifra.

b) Revocació de l'autorització de l'entitat. En el cas de sucursals d'entitats de crèdit autoritzades en un altre Estat membre de la Unió Europea, la sanció de revocació de l'autorització s'entén substituïda per la prohibició que iniciï noves operacions en territori espanyol.

c) Amonestació pública amb publicació en el "Butlletí Oficial de l'Estat".»

Quart. Es modifica l'article 10 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, que passa a ser:

«Article 10. Per la comissió d'infraccions greus s'imposa a l'entitat de crèdit una o més de les sancions següents:

a) Multa per un import de fins al mig per cent dels seus recursos propis, o fins a 150.000 euros si aquell percentatge és inferior a aquesta xifra.

b) Amonestació pública amb publicació en el "Butlletí Oficial de l'Estat".»

Cinquè. Es fa una nova redacció del paràgraf b) de l'article 11 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, que queda de la manera següent:

«b) Multa per un import de fins a 60.000 euros.»

Sisè. Es modifica la redacció del primer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 12 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, i dels paràgrafs a) i d) d'aquest, que passen a ser els següents:

«Amb independència de la sanció que correspongui imposar a l'entitat de crèdit infractora per

la comissió d'infraccions molt greus, es poden imposar les sancions següents als qui, exercint càrrecs d'administració, de fet o de dret, a l'entitat, siguin responsables de la infracció:

a) Multa a cada un d'ells per un import no superior a 150.000 euros.»

«d) Inhabilitació per exercir càrrecs d'administració o direcció en qualsevol entitat de crèdit o del sector financer, amb separació, si s'escau, del càrrec d'administració o direcció que l'infractor ocupi en una entitat de crèdit, per un termini no superior a deu anys.»

Setè. Es modifica la redacció del primer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 13 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, i dels paràgrafs c) i d) d'aquest, que passen a ser els següents:

«Amb independència de la sanció que correspongui imposar a l'entitat de crèdit infractora per la comissió d'infraccions greus, es poden imposar les sancions següents als qui, exercint càrrecs d'administració, de fet o de dret, a l'entitat, siguin responsables de la infracció:»

«c) Multa a cada un d'ells per un import no superior a 90.000 euros.»

«d) Inhabilitació per exercir càrrecs d'administració o direcció en qualsevol entitat de crèdit o del sector financer, amb separació, si s'escau, del càrrec d'administració o direcció que l'infractor ocupi en una entitat de crèdit, per un termini no superior a un any.»

Vuitè. Es fa una nova redacció de l'apartat 1 de l'article 29 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

«1. Les persones o entitats que infringeixin el que disposa l'article anterior han de ser sancionades amb una multa per un import de fins a 150.000 euros. Si són requerides perquè cessin immediatament de fer servir les denominacions o de dur a terme les activitats, i les continuen fent servir o duent a terme, han de ser sancionades amb una multa per un import de fins a 300.000 euros, que pot ser reiterada amb ocasió de requeriments posteriors.»

Novè. S'introdueix un apartat nou, que és el 6, a l'article 43 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, amb la redacció següent:

«6. L'autorització concedida d'acord amb el que preveu aquest article caduca si no es dona començament a les activitats autoritzades dins dels dotze mesos següents a la data de notificació de l'autorització, per causa imputable a l'interessat.»

Desè. Es fa la redacció següent del paràgraf c) de l'article 45 de la Llei d'ordenació bancària, de 31 de desembre de 1946:

«c) Per als acords de fusió, absorció o escissió, així com la cessió global d'actius o passius en què intervingui una firma bancària.»

Article 44. *Actualització de sancions per la comissió d'infraccions en matèria d'assegurances.*

Primer. Es modifiquen els apartats següents de l'article 41 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades:

U. El paràgraf d) de l'apartat 1 de l'article 41 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, passa a tenir la redacció següent:

«d) Multa per un import de fins a l'u per cent dels fons propis, o des de 150.000 fins a 300.000 euros si aquell percentatge és inferior a 150.000 euros.»

Dos. El paràgraf c) de l'apartat 2 de l'article 41 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, passa a tenir la redacció següent:

«c) Multa per un import des de 30.000 fins a 150.000 euros.»

Tres. L'apartat 3 de l'article 41 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, passa a tenir la redacció següent:

«3. Per la comissió d'infraccions lleus s'imposa a l'entitat asseguradora la sanció de multa, que pot assolir fins a l'import de 30.000 euros, o la d'amonestació privada.»

Segon. Es modifiquen els apartats 3 i 4 de l'article 42 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades:

«3. Amb independència de la sanció que correspongui imposar a l'entitat, per la comissió d'infraccions molt greus es pot imposar una de les sancions següents als qui, exercint càrrecs d'administració, de fet o de dret o de direcció a l'entitat, siguin responsables d'aquestes infraccions:

a) Separació del càrrec, amb inhabilitació per exercir càrrecs d'administració o direcció en qualsevol entitat asseguradora, per un termini màxim de deu anys.

b) Suspensió temporal en l'exercici del càrrec per un termini no inferior a un any ni superior a cinc anys.

c) Multa, a cada un d'ells, per un import no superior a 90.000 euros.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, en el cas d'imposició de la sanció que preveu el paràgraf a) es pot imposar simultàniament la sanció que preveu el paràgraf c).

4. Amb independència de la sanció que correspongui imposar a l'entitat, per la comissió d'infraccions greus es pot imposar una de les sancions següents als qui, exercint càrrecs d'administració de fet o de dret, o de direcció a l'entitat, siguin responsables de la infracció:

a) Suspensió temporal en l'exercici del càrrec per un termini no superior a un any.

b) Multa, a cada un d'ells, per un import no superior a 45.000 euros.

Aquesta sanció es pot imposar simultàniament amb la que preveu el paràgraf a) anterior.

c) Amonestació privada.

d) Amonestació pública.»

Article 45. *Actualització de sancions per la comissió d'infraccions en matèria de valors.*

Primer. Es modifiquen els articles següents de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors:

U. S'intercala un segon paràgraf a continuació del paràgraf e) de l'article 103 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, amb el contingut següent:

«Les sancions per infraccions greus s'han de publicar en el "Butlletí Oficial de l'Estat" una vegada siguin fermes en la via administrativa.»

Dos. S'intercala un segon paràgraf a continuació del paràgraf d) de l'article 105 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, amb el contingut següent:

«En tot cas, les sancions imposades d'acord amb el que disposa el paràgraf primer s'han de publicar en el "Butlletí Oficial de l'Estat" una vegada siguin fermes en la via administrativa.»

Tres. S'addiciona un segon paràgraf a continuació del paràgraf c) de l'article 106 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, amb el contingut següent:

«En tot cas, les sancions imposades d'acord amb el que disposa el paràgraf primer s'han de publicar en el "Butlletí Oficial de l'Estat" una vegada siguin fermes en la via administrativa.»

Segon. S'afegeix un paràgraf k) a l'article 92 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, amb el contingut següent:

«k) Un registre en el qual, de conformitat amb el que disposa l'apartat tercer de l'article 98, s'han de fer constar les sancions imposades en els últims cinc anys per la comissió d'infraccions greus i molt greus a les persones físiques i jurídiques subjectes a l'àmbit de supervisió, inspecció i sanció que preveu el títol VIII.»

Article 46. *Organització i funcions de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.*

U. L'article 14 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, queda redactat de la manera següent:

«Article 14.

1. La Comissió Nacional del Mercat de Valors és un ens de dret públic, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat pública i privada, que es regeix pel que estableixen aquesta Llei i les disposicions que la completen o despleguen.

2. En l'exercici de les seves funcions públiques, i en el que no disposen aquesta Llei i les normes que la completen o despleguen, la Comissió Nacional del Mercat de Valors actua d'acord amb el que estableixen la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.

3. Els contractes que subscriu la Comissió Nacional del Mercat de Valors s'han d'ajustar al que disposa el text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny.

4. La Comissió es regeix així mateix per les disposicions que li siguin aplicables del text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/ 1998, de 23 de setembre.

5. Les adquisicions patrimonials de la Comissió estan subjectes, sense cap excepció, al dret privat.

6. El Govern i el Ministeri d'Economia exerceixen respecte de la Comissió Nacional del Mercat de Valors les facultats que els atribueix aquesta Llei, amb estricta respecte al seu àmbit d'autonomia.

7. El personal que presta servei a la Comissió Nacional del Mercat de Valors hi està vinculat per una relació subjecta a les normes del dret laboral. La selecció d'aquest personal, a excepció del que té caràcter directiu, es du a terme mitjançant convocatòria pública i d'acord amb sistemes basats en els principis d'igualtat, mèrit i capacitat.

El personal de la Comissió Nacional del Mercat de Valors està subjecte a la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques. Així mateix, de conformitat amb el que estableixi el Reglament de règim interior de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, està obligat a notificar les operacions que dugui a terme als mercats de valors, sigui directament o bé mitjançant una persona interposada. Aquesta mateixa disposició ha de determinar les limitacions a què queda subjecte aquest personal respecte a l'adquisició, venda o disponibilitat d'aquests valors.

8. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha d'elaborar anualment un avantprojecte de pressupost, amb l'estructura que assenyali el Ministeri d'Hisenda, i l'hi ha de remetre perquè l'elevi a l'acord del Govern i el trameti posteriorment a les Corts Generals, integrat als pressupostos generals de l'Estat. Les variacions al pressupost de la Comissió Nacional del Mercat de Valors les ha d'autoritzar el ministre d'Hisenda, quan l'import no excedeixi un 5 per 100, i el Govern, en els altres casos.

9. El control econòmic i financer de la Comissió Nacional del Mercat de Valors es du a terme exclusivament mitjançant comprovacions periòdiques o procediments d'auditoria, a càrrec de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, sense perjudici de les funcions que corresponguin al Tribunal de Comptes.

10. El Consell de la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha d'aprovar el Reglament de règim interior on s'ha d'establir l'estructura orgànica de la Comissió; la distribució de competències entre els diferents òrgans; els procediments interns de funcionament; el règim específic aplicable al personal quan hi deixa de prestar serveis, sense perjudici, en aquest cas, del que disposen l'apartat 7, paràgraf segon, d'aquest article, i l'article 21 d'aquesta Llei quant als règims d'incompatibilitats, els procediments d'ingrés del personal, d'acord amb els principis que assenyalen l'apartat 7 d'aquest article, així com totes les qüestions relatives al funcionament i règim d'actuació de la Comissió Nacional del Mercat de Valors que siguin necessàries d'acord amb les previsions d'aquesta Llei.»

Dos. Es fa una nova redacció de l'article 18 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, amb el contingut següent:

«Article 18. 1. En el marc de les funcions que l'article 13 d'aquesta Llei atribueix a la Comissió Nacional del Mercat de Valors i per exercir les com-

petències que l'article 17 confereix al Consell, el Consell de la Comissió Nacional del Mercat de Valors té les facultats següents:

a) Aprovar les circulars a què es refereix l'article 15 d'aquesta Llei.

b) Aprovar el Reglament de règim interior de la Comissió Nacional del Mercat de Valors a què es refereix l'article 14 d'aquesta Llei.

c) Aprovar l'avantprojecte de pressupostos de la Comissió.

d) Constituir el Comitè Executiu, que regula aquest article.

e) Nomenar els càrrecs directius de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, a proposta del seu president.

f) Aprovar els informes anuals a què es refereix l'article 13 d'aquesta Llei.

g) Aprovar o proposar tots els assumptes que legalment li corresponen.

En el termini de tres mesos a partir de la presa de possessió de qualsevol membre del Consell, aquest, en sessió extraordinària, ha de confirmar, modificar o revocar, de manera expressa, totes i cada una de les seves delegacions de facultats en el president i en el vicepresident o en el Comitè Executiu.

2. El president de la Comissió Nacional del Mercat de Valors exerceix les funcions següents:

a) Exercir la representació legal de la Comissió.

b) Acordar la convocatòria de les sessions ordinàries i extraordinàries del Consell i del Comitè Executiu de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

c) Dirigir i coordinar les activitats de tots els òrgans directius de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

d) Disposar les despeses i ordenar els pagaments de la Comissió.

e) Fer els contractes i convenis de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

f) Exercir la direcció superior de tot el personal de la Comissió.

g) Exercir les facultats que el Consell li delegui de manera expressa.

h) Exercir les altres funcions que li atribueix l'ordenament jurídic vigent.

3. El vicepresident de la Comissió Nacional del Mercat de Valors té les atribucions següents:

a) Substituir el president en els casos de vacant, absència o malaltia.

b) Presidir el Comitè Consultiu de la Comissió Nacional del Mercat de Valors a què es refereix l'article 22 d'aquesta Llei.

c) Formar part, com a vicepresident, del Comitè Executiu de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

d) Exercir les funcions que el president o el Consell li deleguin.

En els casos de vacant, absència o malaltia, el vicepresident és substituït pel conseller, dels que preveu l'article 17.c) d'aquesta Llei, amb més antiguitat al càrrec i, a igualtat d'antiguitat, pel de més edat.

4. El Comitè Executiu està integrat pel president, el vicepresident i els consellers que preveu l'article 17 c) d'aquesta Llei. És secretari del Comitè

Executiu, amb veu i sense vot, el secretari del Consell de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

5. Són atribucions del Comitè Executiu:

a) Preparar i estudiar els assumptes que han de ser sotmesos al Consell de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

b) Fer estudis, informar i deliberar sobre els assumptes que el president sotmeti a consideració seva.

c) Coordinar les actuacions dels diferents òrgans directius de la Comissió, sense perjudici de les atribucions que corresponguin al president.

d) Aprovar, en l'esfera del dret privat, les adquisicions patrimonials de la Comissió i disposar dels seus béns.

e) Resoldre les autoritzacions administratives que li hagin estat atribuïdes per delegació del Consell, així com exercir les facultats que el Consell li delegui expressament.»

Article 47. *Comitè d'auditoria.*

S'afegeix una disposició addicional divuitena a la Llei 24/1988, de 28 de juliol, reguladora del mercat de valors, amb la redacció següent:

«Disposició addicional divuitena. *Comitè d'auditoria.*

“Les societats emissores de valors les accions o obligacions de les quals estiguin admeses a negociacions en mercats secundaris oficials de valors han de tenir un comitè d'auditoria, que ha de tenir una majoria de consellers no executius nomenats pel Consell d'Administració, i el president s'ha d'elegir entre els consellers no executius, s'ha de substituir cada quatre anys i es pot reelegir una vegada transcorregut un termini d'un any des que va cessar. El nombre de membres, les competències i les normes de funcionament del comitè es fixen estatutàriament, i se n'ha d'afavorir la independència del funcionament. Entre les seves competències hi ha d'haver, com a mínim, les següents:

1. Informar la Junta General d'Accionistes sobre les qüestions que hi plantegin els accionistes en matèries de competència seva.

2. Proposta al Consell d'Administració perquè la sotmeti a la Junta General d'Accionistes del nomenament dels auditors de comptes externs als quals es refereix l'article 204 del text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre.

3. Supervisió dels serveis d'auditoria interna en el cas que aquest òrgan existeixi dins l'organització empresarial.

4. Coneixement del procés d'informació financera i dels sistemes de control intern de la societat.

5. Relacions amb els auditors externs per rebre informació sobre les qüestions que puguin posar en risc la seva independència i qualssevol d'altres relacionades amb el procés de desenvolupament de l'auditoria de comptes, així com les altres comunicacions previstes a la legislació d'auditoria de comptes i a les normes tècniques d'auditoria.”»

Article 48. *Examen unificat del sistema d'accés en el Registre oficial d'auditors de comptes.*

L'apartat 5 de l'article 7 de la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'auditoria de comptes, passa a tenir la redacció següent:

«5. Els exàmens d'aptitud es duen a terme mitjançant el sistema de convocatòria única, a pro-

posta conjunta de les corporacions representatives d'auditors de comptes a què es refereix l'article 5 d'aquesta Llei, i subsidiàriament per l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, amb l'aprovació prèvia de l'Institut de la convocatòria respectiva, que es publica mitjançant una ordre del Ministeri d'Economia. La superació d'aquests exàmens permet l'accés a les corporacions representatives dels auditors de comptes, en relació amb l'exercici de la funció auditora, sense perjudici dels requisits específics que puguin exigir els estatuts de cada corporació.

S'han d'establir per reglament les normes per aprovar el contingut dels programes, la periodicitat, la composició del tribunal, en què com a mínim ha de constar un membre de cada una de les corporacions representatives d'auditors de comptes, i el període de formació pràctica.»

Article 49. *Formació continuada obligatòria dels auditors de comptes.*

S'inclou un nou apartat 4 a l'article 6 de la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'auditoria de comptes, que queda redactat de la manera següent:

«4. Els auditors de comptes inscrits en el Registre oficial d'auditors de comptes han de seguir cursos de formació contínua, en la forma i les condicions que s'estableixin per reglament.»

Article 50. *Modificació de l'article 7 de la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'auditoria de comptes.*

Els apartats 6 i 8 de l'article 7 de la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'auditoria de comptes, queden redactats en els termes següents:

«6. Es poden inscriure en el Registre oficial d'auditors de comptes els qui, complint els requisits que estableix aquest article, a excepció del que disposa el paràgraf a) de l'apartat 2, hagin cursat els estudis o obtingut els títols que facultin per ingressar a la universitat i adquirit la formació pràctica que assenyalava l'apartat 3 anterior, amb un període mínim de vuit anys, en treballs realitzats en l'àmbit financer i comptable, especialment referits al control de comptes anuals, comptes consolidats i estats financers anàlegs, dels quals cinc anys com a mínim hagin estat duts a terme amb una persona habilitada per a l'auditoria de comptes i en l'exercici d'aquesta activitat.»

«8. Es poden inscriure en el Registre oficial d'auditors de comptes els funcionaris pertanyents a cossos la formació i les funcions dels quals estiguin relacionades amb l'auditoria de comptes del sector públic, o que examinin o valorin la situació financera i patrimonial i l'actuació de les entitats financeres o de companyies asseguradores, quan compleixin els requisits per inscriure's en el Registre oficial d'auditors de comptes que estableix l'article 7 d'aquesta Llei.

El requisit relatiu al seguiment de programes d'ensenyament teòric i el corresponent a la superació de l'examen d'aptitud professional, establerts als paràgrafs b) i c) de l'apartat 2 de l'article 7 d'aquesta Llei, s'entenen complerts mitjançant la superació de l'oposició o de les proves establertes per ingressar al cos corresponent.

Així mateix, s'entén complert el requisit de la formació pràctica establert al paràgraf b) de l'a

partat 2 de l'article 7 d'aquesta Llei, mitjançant l'acompliment efectiu de treballs corresponents a l'auditoria de comptes anuals, comptes consolidats o estats financers anàlegs del sector públic, d'entitats financeres o de companyies asseguradores, durant un període mínim de tres anys, certificat per un auditor inscrit en el Registre oficial d'auditors de comptes.»

Article 51. *Introducció de noves incompatibilitats per als auditors de comptes i de mesures per a la seva rotació.*

Els apartats 1, 2, 3, 4 i 5 de l'article 8 de la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'auditoria de comptes, queden redactats de la manera següent:

«Article 8.

1. En l'exercici de la seva funció, els auditors de comptes han de ser i semblar independents de les empreses o entitats auditades, i s'han d'abstenir d'actuar quan la seva objectivitat en relació amb la verificació dels documents comptables corresponents es pugui veure compromesa.

2. L'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes és l'organisme encarregat de vetllar per l'adequat compliment del deure d'independència, així com de valorar en cada treball concret la possible manca d'independència d'un auditor de comptes o societat d'auditoria.

En qualsevol cas, es considera que l'auditor no gaudeix de la independència suficient en l'exercici de les seves funcions respecte d'una empresa o entitat, a més dels casos d'incompatibilitat que prevegin altres lleis, quan concorri alguna de les circumstàncies següents:

a) L'exercici per part de l'auditor de comptes de càrrecs directius, d'administració, de treball o de supervisió interna en l'entitat auditada o en una entitat que hi estigui vinculada directament o indirectament, en la forma i les condicions que es despleguin per reglament.

En tot cas queda comprès al paràgraf anterior l'exercici d'aquells càrrecs en una entitat que posseeixi directament o indirectament més del 20 per cent dels drets de vot de l'entitat auditada, o en què l'entitat auditada tingui directament o indirectament més del 20 per cent dels drets de vot.

b) Tenir interès financer directe en l'entitat auditada, o indirecte si és significatiu per a qualsevol de les parts.

c) L'existència de vincles de consanguinitat o afinitat fins al segon grau amb els empresaris, els administradors i els responsables de l'àrea econòmicofinancera de les empreses o entitats auditades.

d) La gestió material o preparació dels documents comptables o estats financers de l'entitat auditada.

e) La prestació a un client d'auditoria de serveis de disseny i posada en pràctica de sistemes de tecnologia de la informació financera, fets servir per generar les dades integrants dels estats financers del client, llevat que el client assumeixi la responsabilitat del sistema global de control intern o el servei es presti seguint les especificacions que el client estableixi, el qual també ha d'assumir la responsabilitat del disseny, l'execució, l'avaluació i el funcionament del sistema.

f) La prestació al client d'auditoria de serveis de valoració que condueixin a avaluar quantitats

significatives en els estats financers del client, sempre que el treball de valoració comporti un grau significatiu de subjectivitat.

g) La prestació de serveis d'auditoria interna al client, llevat que l'òrgan de gestió de l'empresa o entitat auditada sigui responsable del sistema global de control intern, de la determinació de l'abast, el risc i la freqüència dels procediments d'auditoria interna, de la consideració i l'execució dels resultats i les recomanacions proporcionats per l'auditoria interna.

h) El manteniment de relacions empresarials amb el client d'auditoria, llevat que la relació s'ajusti a l'activitat empresarial normal, i no sigui significatiu per a l'auditor de comptes o la persona amb capacitat per influir en el resultat de l'auditoria, ni per a l'entitat auditada.

i) La prestació de serveis d'advocacia simultàniament per al mateix client o per a qui ho hagi estat en els tres anys precedents, llevat que els serveis els prestin persones jurídiques diferents i amb consells d'administració diferents.

j) La participació en la contractació d'alts directius o personal clau per al client d'auditoria, quan es tracti d'entitats subjectes a supervisió pública o d'entitats emissores de valors admesos a cotització en un mercat secundari oficial.

k) La prestació per part del soci que signa l'informe de serveis diferents del d'auditoria en l'entitat auditada.

l) La percepció d'honoraris derivats de la prestació de serveis d'auditoria i diferents del d'auditoria a un sol client, sempre que constitueixin un percentatge indegudament elevat del total dels ingressos anuals de l'auditor de comptes, considerant la mitjana dels últims cinc anys.

3.a) Als efectes del que disposa l'apartat 2 anterior, el període de còmput per a les incompatibilitats comprèn des de l'exercici en el qual es duen a terme els treballs fins al tercer any anterior a l'exercici al qual es refereixin els estats comptables auditats.

No obstant el paràgraf anterior, en el cas que es tracti d'incompatibilitats derivades del paràgraf b) de l'apartat 2 anterior, s'ha de resoldre la situació d'incompatibilitat abans de l'acceptació del nomenament com a auditor.

b) Durant els tres anys següents al cessament en les seves funcions, els auditors de comptes no poden formar part dels òrgans d'administració o de direcció de l'empresa o entitat auditada, ni ocupar-hi un lloc de treball, ni tampoc no poden tenir interès financer directe en l'entitat auditada, o indirecte si és significatiu per a qualsevol de les parts.

4. Els auditors són contractats per un període de temps determinat inicial que no pot ser inferior a tres anys ni superior a nou a comptar de la data en la qual s'iniciï el primer exercici per auditar, i es poden contractar anualment una vegada hagi finalitzat el període inicial.

Si es tracta d'entitats sotmeses a supervisió pública, de societats els valors de les quals estiguin admesos a negociació en mercats secundaris oficials de valors, o de societats l'import net de la xifra de negocis de les quals sigui superior a 30.000.000 d'euros, una vegada transcorreguts set anys des del contracte inicial, és obligatòria la rotació de l'auditor de comptes responsable del treball i de tots els membres de l'equip d'auditoria, i en

tot cas ha de transcórrer un termini de tres anys perquè les persones esmentades puguin tornar a auditar en l'entitat corresponent. Aquest termini s'entén complert en qualsevol cas quan, en finalitzar, l'entitat auditada estigui sotmesa a supervisió pública o els seus valors estiguin admesos a negociació en un mercat secundari oficial, o el seu import net de la xifra de negocis sigui superior a 30.000.000 d'euros, amb independència que, durant el transcurs d'aquest termini, l'entitat objecte d'auditoria de comptes, o els valors emesos per l'entitat, no hagin complert durant algun període de temps alguna de les circumstàncies esmentades en aquest paràgraf.

No obstant això, quan les auditories de comptes no siguin obligatòries, no són aplicables les limitacions que estableixen els paràgrafs anteriors.

5. Als efectes d'aquest article:

a) Les mencions a l'empresa o entitat o al client d'auditoria s'estenen a les altres amb què estigui vinculada directament o indirectament.

b) Les mencions als auditors de comptes s'estenen, si s'escau, als cònjuges d'aquests i als auditors de comptes o societats d'auditoria amb què tinguin qualsevol vinculació directa o indirecta, així com a les persones amb capacitat per influir en el resultat final de l'auditoria de comptes, incloent-hi les persones que formen la cadena de comandament.»

Article 52.

Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 11 de la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'auditoria de comptes:

«1. Els auditors de comptes responen pels danys i perjudicis que derivin de l'incompliment de les seves obligacions segons les regles generals del dret privat amb les particularitats que estableix aquest article.

2. Quan l'auditoria de comptes la faci un auditor que pertanyi a una societat d'auditoria, responen solidàriament tant l'auditor que hagi signat l'informe d'auditoria com la societat.»

Article 53. *Reforma del règim sancionador en matèria d'auditoria de comptes.*

Primer. L'article 14 de la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'auditoria de comptes, passa a tenir la redacció següent:

«Article 14.

1. Els auditors de comptes i les societats d'auditoria de comptes han de conservar i custodiar durant el termini de cinc anys, a comptar de la data de l'informe d'auditoria, la documentació referent a cada auditoria de comptes que hagin dut a terme, inclosos els papers de treball de l'auditor que constitueixin les proves i el suport de les conclusions que constin a l'informe.

2. Sense perjudici del que estableixin les clàusules del contracte d'auditoria, poden, en tot cas, accedir a la documentació referent a cada auditoria de comptes, amb subjecció a l'obligació que estableix l'article anterior:

a) L'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, en l'exercici de les funcions legalment atribuïdes de control i disciplina de l'exercici de l'activitat d'auditoria de comptes.

b) Els qui resultin designats per mitjà d'una resolució judicial.

c) Els qui estiguin autoritzats per mitjà d'una llei.

d) El Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, exclusivament als efectes de l'exercici de les competències relatives a les entitats subjectes a la seva supervisió i control, en casos especialment greus, d'acord amb el que estableix la disposició final primera de la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'auditoria de comptes, així com el Tribunal de Comptes, i sempre que no hagin pogut obtenir d'aquestes entitats la documentació concreta a la qual necessitin accedir. Els esmentats òrgans i organismes poden requerir a l'auditor la informació que tingui sobre un assumpte concret, en relació amb l'auditoria de comptes de l'entitat auditada i amb l'aclariment, si s'escau, del contingut dels papers de treball.

e) Les corporacions representatives dels auditors de comptes, als efectes exclusius d'exercir el control de la qualitat dels treballs d'auditoria de comptes dels seus membres.»

Segon. L'article 16 de la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'auditoria de comptes, passa a tenir la redacció següent:

«Article 16.

1. Les infraccions comeses pels auditors de comptes i les societats d'auditoria de comptes en l'exercici de les seves funcions es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

2. Es consideren infraccions molt greus:

a) L'emissió d'informes d'auditoria de comptes l'opinió dels quals no sigui concorde amb les proves que l'auditor hagi obtingut en el seu treball, sempre que hi hagi hagut frau o negligència especialment greu i inexcusable.

b) L'incompliment del que disposen els articles 8.1 i 8.2 d'aquesta Llei, en relació amb el deure d'independència dels auditors de comptes.

c) La negativa o resistència a l'exercici de les competències de control o disciplina de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes o no trametre a aquest organisme tota la informació o els documents que siguin requerits en l'exercici de les funcions legalment atribuïdes de control i disciplina de l'exercici de l'activitat d'auditoria de comptes, de conformitat amb el que estableix l'article 22 d'aquesta Llei.

d) L'incompliment del deure de secret que estableix l'article 13 d'aquesta Llei.

e) La utilització en benefici propi o aliè de la informació obtinguda en l'exercici de les seves funcions.

3. Es consideren infraccions greus:

a) L'incompliment de l'obligació de dur a terme una auditoria de comptes obligatòria, contractada en ferm.

b) L'incompliment de les normes d'auditoria que pugui tenir un efecte significatiu sobre el resultat del seu treball i, per tant, al seu informe.

c) L'incompliment del que disposa l'article 8.3.b) o el 8.4 d'aquesta Llei.

d) No trametre a l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes les informacions, de caràcter

periòdic o circumstancial, exigides legalment o per reglament, quan hi hagi hagut un requeriment perquè es dugui a terme.

e) L'acceptació de treballs d'auditoria de comptes que superin la capacitat anual mesurada en hores de l'auditor de comptes, d'acord amb el que estableixen les normes tècniques d'auditoria de comptes.

f) L'incompliment del que estableix la disposició final primera d'aquesta Llei.

g) Identificar-se com a auditor de comptes en un treball diferent dels que regula l'article 1 d'aquesta Llei, o diferent d'aquells que, no tenint la naturalesa d'auditoria de comptes, estiguin atribuïts per llei a auditors de comptes.

h) Dur a terme treballs d'auditoria de comptes sense estar inscrit com a exercent en el Registre oficial d'auditors de comptes.

4. Es consideren infraccions lleus:

a) Qualsevol accions i omissions que suposin incompliment de les normes d'auditoria i que no estiguin incloses als apartats anteriors.

b) No trametre a l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes les informacions, de caràcter periòdic o circumstancial, exigides legalment o per reglament, dins dels terminis establerts per dur-ho a terme.

c) L'incompliment de les obligacions inherents a la formació continuada, que estableix l'article 6.4 d'aquesta Llei.»

Tercer. L'article 17 de la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'auditoria de comptes, passa a tenir la redacció següent:

«Article 17.

1. Per la comissió d'infraccions molt greus s'imposa a l'infractor, quan es tracti d'un auditor de comptes individual, una de les sancions següents:

a) Baixa temporal per un termini de dos anys i un dia a cinc anys en el Registre oficial d'auditors de comptes.

b) Baixa definitiva en el Registre oficial d'auditors de comptes.

c) Multa per un import mínim de 12.001 euros i màxim de 24.000 euros.

2. Per la comissió d'infraccions greus s'imposa a l'infractor, quan es tracti d'un auditor de comptes individual, una de les sancions següents:

a) Multa per un import de dues a cinc vegades la quantitat facturada pel treball d'auditoria en què s'hagi comès la infracció, sense que, en cap cas, pugui ser inferior a 6.001 euros, ni superior a 12.000 euros.

Quan la infracció no s'hagi comès en relació amb un treball d'auditoria concret, s'imposa a l'auditor una sanció de multa d'un import mínim de 6.001 euros i màxim de 12.000 euros.

b) Baixa temporal per un termini de fins a dos anys en el Registre oficial d'auditors de comptes.

3. Per la comissió d'infraccions lleus s'imposa a l'infractor, quan sigui un auditor de comptes individual, una de les sancions següents:

- a) Multa per un import de fins a 6.000 euros.
- b) Amonestació privada.

4. Per la comissió d'infraccions molt greus s'imposa a la societat d'auditoria infractora una de les sancions següents:

a) Multa per un import entre el 10,1 i el 20 per 100 dels honoraris facturats per activitat d'auditoria de comptes en l'últim exercici tancat anteriorment a la imposició de la sanció, sense que la sanció resultant, en cap cas, pugui ser inferior a la més petita de les quantitats següents: 300.000 euros, o sis vegades la quantitat facturada pel treball d'auditoria en relació amb el qual s'hagi comès la infracció.

Quan la infracció no s'hagi comès en relació amb un treball d'auditoria concret, s'imposa a la societat d'auditoria una sanció de multa d'un import entre el 10,1 i el 20 per 100 dels honoraris facturats per activitat d'auditoria de comptes en l'últim exercici tancat anteriorment a la imposició de la sanció, sense que la sanció resultant, en cap cas, pugui ser inferior a 18.001 euros.

b) Baixa definitiva en el Registre oficial d'auditors de comptes.

5. Al soci coresponsable de la infracció molt greu comesa per una societat d'auditoria se li imposa una de les sancions següents:

a) Multa per un import mínim de 12.001 euros i màxim de 24.000 euros.

b) Baixa temporal per un termini de dos anys i un dia a cinc anys en el Registre oficial d'auditors de comptes.

c) Baixa definitiva en el Registre oficial d'auditors de comptes.

6. Per la comissió d'infraccions greus s'imposa a la societat d'auditoria infractora una sanció de multa per un import de fins al 10 per 100 dels honoraris facturats per activitat d'auditoria de comptes en l'últim exercici tancat anteriorment a la imposició de la sanció, sense que la sanció resultant, en cap cas, pugui ser inferior a la més petita de les quantitats següents: 150.000 euros, o tres vegades la quantitat facturada pel treball d'auditoria en relació amb el qual s'imposi la sanció.

Quan la infracció no s'hagi comès en relació amb un treball d'auditoria concret, s'imposa a l'auditor una sanció de multa d'un import de fins al 10 per 100 dels honoraris facturats per activitat d'auditoria de comptes en l'últim exercici tancat anteriorment a la imposició de la sanció, sense que la sanció pugui ser inferior a 6.001 euros.

7. Al soci coresponsable de la infracció greu comesa per una societat d'auditoria se li imposa una de les sancions següents:

a) Multa per un import mínim de 3.001 euros i màxim de 12.000 euros.

b) Baixa temporal per un termini de fins a dos anys en el Registre oficial d'auditors de comptes.

8. Per la comissió d'infraccions lleus s'imposa a la societat d'auditoria infractora una sanció de multa per un import de fins a 6.000 euros.

9. Al soci coresponsable de la infracció lleu se li imposa una sanció d'amonestació privada.

10. Les sancions aplicables en cada cas per la comissió d'infraccions s'han de determinar partint dels criteris següents:

- a) La naturalesa i la importància de la infracció.
- b) La gravetat del perjudici o dany causat o que pugui causar.

c) L'existència d'intencionalitat.

d) La importància de l'entitat auditada mesurada en funció del total de les partides d'actiu, de la seva xifra anual de negocis o del nombre de treballadors.

e) Les conseqüències desfavorables per a l'economia nacional.

f) La conducta anterior dels infractors.

g) La circumstància d'haver dut a terme per iniciativa pròpia actuacions dirigides a solucionar la infracció o a minorar-ne els efectes.

h) Que es tracti d'entitats subjectes a supervisió o control per part d'organismes públics o de societats amb valors admesos a negociació en un mercat secundari oficial.

11. En tot cas, es consideren responsables de les infraccions comeses per les societats d'auditoria el soci o els socis que hagin signat l'informe, quan la infracció derivi d'un determinat treball d'auditoria.

12. Quan la imposició d'una sanció per una infracció molt greu o greu sigui conseqüència d'un treball d'auditoria de comptes en una determinada empresa o entitat, aquesta sanció comporta la incompatibilitat de l'auditor de comptes o la societat d'auditoria respecte als comptes anuals de l'esmentada empresa o entitat corresponents als tres primers exercicis que s'iniciïn posteriorment a la data en què la sanció adquireixi fermesa en via administrativa.»

Quart. L'article 18 de la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'auditoria de comptes, passa a tenir la redacció següent:

«Article 18.

1. Les resolucions mitjançant les quals s'imposi qualsevol de les sancions enumerades a l'article 17 només són executives quan hagin esdevingut fermes en via administrativa; quan es tracti d'infraccions molt greus o greus se n'ha de publicar la part dispositiva en el "Butlletí de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes". En tots els casos, excepte les amonestacions privades, s'han d'inscriure íntegrament en el Registre oficial d'auditors de comptes.

2. En els casos de baixa temporal o definitiva en el Registre oficial d'auditors de comptes, l'auditor de comptes ha d'adoptar les mesures necessàries per salvaguardar la documentació referent a les auditories de comptes que hagi realitzat i sàpiga que estan incurses en alguna demanda de responsabilitat civil per part d'un tercer.»

Cinquè. L'article 19 de la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'auditoria de comptes, passa a tenir la redacció següent:

«Article 19.

1. Les infraccions lleus prescriuen al cap de l'any, les greus al cap de dos anys i les molt greus al cap de tres anys que s'hagin comès.

2. La prescripció s'interromp per la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment sancionador, i el termini torna a córrer si l'expedient roman paralitzat durant més de sis mesos per una causa no imputable a l'auditor de comptes o la societat d'auditoria de comptes subjectes al procediment.»

Sisè. L'article 20 de la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'auditoria de comptes, passa a tenir la redacció següent:

«Article 20.

1. Les sancions imposades per infraccions lleus prescriuen al cap de l'any, les imposades per faltes greus al cap de dos anys i les imposades per faltes molt greus al cap de tres anys.

2. El termini de prescripció comença a comptar des del dia següent a aquell en què esdevingui ferma la resolució per la qual s'imposi la sanció.»

Setè. L'article 21 de la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'auditoria de comptes, passa a tenir la redacció següent:

«Article 21.

L'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes exerceix la potestat sancionadora d'acord amb el que disposen la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, aquesta Llei i els reglaments que les despleguin.»

Vuitè. L'article 22 de la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'auditoria de comptes, passa a tenir la redacció següent:

«Article 22.

1. Correspon a l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, a més de les funcions que legalment té atribuïdes, el control de l'activitat d'auditoria de comptes que es realitza d'ofici quan l'interès públic superior ho exigeixi per mitjà de revisions o verificacions d'algun dels treballs dels auditors de comptes, així com l'exercici de la potestat disciplinària dels auditors de comptes i les societats d'auditoria de comptes.

El Registre oficial d'auditors de comptes depèn de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes.

2. L'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes pot sol·licitar als auditors de comptes i les societats d'auditoria totes les informacions que consideri necessàries per al compliment adequat de les competències que té encomanades. A fi d'obtenir aquestes informacions o de confirmar-ne la veracitat, l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes pot dur a terme totes les inspeccions que consideri necessàries. Les persones físiques i jurídiques compreses en aquest paràgraf queden obligades a posar a disposició de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes tots els llibres, registres i documents, sigui quin sigui el suport, que consideri necessaris, inclosos els programes informàtics i els arxius magnètics, òptics o de qualsevol altra classe.

Les actuacions de comprovació i investigació es poden dur a terme, a elecció de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes:

a) En qualsevol despatx, oficina o dependència de l'auditor o la societat d'auditoria.

b) Als mateixos locals de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes.

Quan les actuacions de comprovació i investigació es duguin a terme als llocs que assenyala el paràgraf a) anterior, se n'ha d'observar la jornada laboral, sense perjudici que es pugui actuar de comú acord en altres hores i dies.

3. Sense perjudici de la competència atribuïda a l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes a l'apartat 1 d'aquest article, i amb caràcter addicional a aquella, les corporacions representatives dels auditors de comptes han de dur a terme el control de qualitat dels treballs dels seus membres, així com comunicar a l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes el resultat individualitzat dels controls esmentats al final de cada any natural.

4. Contra les resolucions que dicti l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes en l'exercici de les competències que li atribueix aquesta Llei es pot interposar recurs d'alçada davant el ministre d'Economia, la resolució del qual posa fi a la via administrativa.»

Novè. S'introdueix un nou article 23 a la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'auditoria de comptes, amb el tenor literal següent:

«Article 23. *Taxa de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes per emissió d'informes d'auditoria de comptes.*

1. Es crea la taxa per emissió d'informes d'auditoria de comptes, que es regeix per aquesta Llei i per les altres fonts normatives a què es refereix l'article 9 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics, amb la finalitat de cobrir els costos corresponents a l'exercici de les competències de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes a què es refereix l'article 22.1 d'aquesta Llei.

2. Constitueix el fet imposable d'aquesta taxa l'exercici de les competències de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes a què es refereix l'article 22.1 d'aquesta Llei, en relació amb l'emissió d'informes d'auditoria de comptes.

3. Són subjectes passius d'aquesta taxa els auditors de comptes i societats d'auditoria inscrits en la situació d'exercents en el Registre oficial d'auditors de comptes de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, que emetin informes d'auditoria de comptes.

4. La quota tributària d'aquesta taxa consisteix en una quantitat fixa de 80 euros per cada informe d'auditoria emès. Aquesta quantia fixa és de 160 euros en el cas que els honoraris facturats per l'informe d'auditoria emès siguin superiors a 30.000 euros.

5. Aquesta taxa es merita l'últim dia de cada trimestre natural, en relació amb els informes d'auditoria emesos en cada trimestre.

6. La gestió i recaptació en període voluntari de la taxa a la qual es refereix aquest article correspon a l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes. La recaptació en via executiva correspon a l'Agència Estatal de l'Administració Tributària, de conformitat amb la legislació vigent.

7. S'han de determinar per reglament les normes de liquidació i pagament de la taxa esmentada, i es pot establir per als subjectes passius l'obligació d'autoliquidació i ingrés de l'import corresponent.

8. Els ingressos derivats de la taxa a la qual es refereix aquest article tenen la consideració d'ingressos pressupostaris de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, i es destinen a finançar les partides que corresponguin a les despeses previstes per a les funcions de control i disciplina de l'activitat d'auditoria de comptes.

9. Les quanties fixes de la taxa a què es refereix l'apartat 4 d'aquest article es poden modificar per mitjà de la Llei de pressupostos generals de l'Estat de cada any.»

Article 54.

S'afegeix un apartat 5 a l'article 65 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, amb el tenor literal següent:

«5. El que disposa aquest article s'entén sense perjudici del que disposa l'article 59.3 d'aquesta Llei respecte a les especials categories de membres dels mercats de futurs i opcions.»

Article 55. *Reforç de les normes de conducta al mercat de valors.*

S'afegeixen tres nous paràgrafs f), g), h) i un nou paràgraf a l'apartat 1 de l'article 79 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, amb el contingut següent:

«f) Garantir la igualtat de tracte entre els clients, evitant fer-ne prevaler uns davant d'altres a l'hora de distribuir les recomanacions i els informes.

g) Abstenir-se de prendre posicions per compte propi en valors o instruments financers sobre els quals s'estigui duent a terme una anàlisi específica, des que se'n coneguin les conclusions fins que es divulgui la recomanació o l'informe elaborat en aquest respecte.

El que estableix el paràgraf anterior no és aplicable quan la presa de posició tingui l'origen en compromisos o drets adquirits anteriorment o en operacions de cobertura d'aquests compromisos, sempre que la presa de posició no estigui basada en el coneixement dels resultats de l'informe.

h) Deixar constància davant els clients de qualsevol possible conflicte d'interessos en relació amb l'assessorament o amb el servei d'inversió que es presti.

Aquests principis, quan siguin compatibles amb l'activitat que desenvolupen, també són aplicables a les persones o entitats que duguin a terme anàlisis de valors o instruments financers.»

Article 56. *Revisió de l'activitat de dipòsit i administració de valors.*

S'afegeix un apartat 14 a l'article 86 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, amb el contingut següent:

«14. Les entitats definides d'acord amb els articles 62 i 65 d'aquesta Llei que duguin a terme l'activitat complementària que preveu el paràgraf a) de l'apartat 2 de l'article 63 queden obligades a remetre semestralment a la Comissió Nacional del Mercat de Valors un informe de revisió específic sobre aquesta activitat, fet per un expert independent. El dit informe té per objecte principal comprovar els saldos i les posicions mantingudes pels clients en l'entitat. El capítol de l'informe referit al mercat de deute públic en anotacions s'ha de trametre, amb la mateixa periodicitat, al Banc d'Espanya.

Es faculta el ministre d'Economia, a proposta de la Comissió Nacional del Mercat de Valors i amb l'informe previ del Banc d'Espanya i de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, perquè desplegui l'obligació que preveu el paràgraf anterior.»

Article 57. *Modificació de l'article 75 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.*

L'article 75 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, passa a tenir la redacció següent:

«Article 75. La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot suspendre, amb caràcter total o parcial, els efectes de l'autorització concedida a una empresa de serveis d'inversió. Quan la suspensió és parcial, afecta algunes activitats o l'abast amb el qual les activitats es van autoritzar.»

Article 58. *Modificació de la disposició addicional segona de la Llei 37/1998, de 16 de novembre, que va modificar al seu torn la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.*

S'addiciona un paràgraf segon a l'apartat 2 de la disposició addicional segona de la Llei 37/1998, de 16 de novembre, de reforma de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, amb el contingut següent:

«La competència per acordar la suspensió correspon a la Comissió Nacional del Mercat de Valors.»

CAPÍTOL VI

Central d'informació de riscos

Article 59. *Naturalesa i objectius de la Central d'Informació de Riscos.*

Primer. La Central d'Informació de Riscos (d'ara endavant CIR) és un servei públic que té com a finalitat demanar a les entitats declarants, a les quals es refereix l'apartat primer de l'article següent, dades i informacions sobre els riscos de crèdit, per facilitar a les entitats declarants dades necessàries perquè exercixin la seva activitat; permetre a les autoritats competents perquè supervisin prudencialment aquestes entitats l'adequat exercici de les seves competències de supervisió i inspecció, i contribuir al desplegament correcte de la resta de funcions que té atribuïdes legalment el Banc d'Espanya.

Segon. L'administració i gestió de la CIR corresponen al Banc d'Espanya. El Banc d'Espanya està facultat per desplegar-ne les normes de funcionament d'acord amb el que preveu aquesta Llei.

Tercer. Els afectats no poden exercir el dret d'oposició al tractament, dut a terme de conformitat al que preveu aquesta Llei, de les seves dades de caràcter personal.

Article 60. *Entitats declarants i contingut de les declaracions.*

Primer. Tenen la consideració d'entitats declarants, als efectes d'aquesta Llei, les següents: el Banc d'Espanya, les entitats de crèdit espanyoles, les sucursals a Espanya de les entitats de crèdit estrangeres, els fons de garantia de dipòsits, les societats de garantia recíproca i de refiançament, i les altres entitats que determini el Ministeri d'Economia a proposta del Banc d'Espanya.

Segon. Les entitats declarants estan obligades a proporcionar a la CIR les dades necessàries per identificar les persones amb les quals es mantinguin, directament o indirectament, riscos de crèdit, així com les característiques d'aquestes persones i riscos, incloent-hi, sobretot, les que afectin l'import i la recuperabilitat. Aquesta

obligació s'estén als riscos mantinguts per mitjà d'entitats instrumentals integrades en els grups consolidables de les entitats declarants, i als riscos que hagin estat cedits a tercers conservant-ne l'entitat l'administració.

Entre les dades a les quals es refereix el paràgraf anterior s'inclouen les que reflecteixin una situació en què la contrapart incompleixi les seves obligacions davant l'entitat declarant, així com les que posin de manifest una situació en la qual l'entitat estigui obligada a dotar una provisió específica en cobertura de risc de crèdit, segons el que preveuen les normes de comptabilitat que li siguin aplicables.

Les dades referents a les persones esmentades en aquest apartat no inclouen, en cap cas, les que regula l'article 7 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

Les dades que les entitats obligades declari a la CIR han de ser exactes i posades al dia, de manera que responguin amb veracitat a la situació actual dels riscos i dels seus titulars en la data de la declaració.

Tercer. Als efectes d'aquesta Llei es considera risc de crèdit l'eventualitat que l'entitat declarant pugui sofrir una pèrdua com a conseqüència de l'incompliment d'alguna de les obligacions de les seves contraparts o dels garants de les contraparts en contractes com ara préstecs, crèdits, descomptes, emissions de valors, contractes de garantia, compromisos relatius a instruments financers, o qualsevol altre tipus de negoci jurídic propi de la seva activitat financera. També s'inclouen com a risc de crèdit, en tot cas, les situacions en les quals hagi tingut lloc l'incompliment d'aquestes obligacions.

Quart. El ministre d'Economia, i amb la seva habilitació expressa el Banc d'Espanya, han de determinar les classes de riscos que s'han de declarar d'entre els esmentats a l'apartat anterior, les declaracions periòdiques o complementàries que s'han de trametre de manera que s'asseguri que les dades estan prou actualitzades, les dates a les quals s'han de referir, el procediment, la forma i el termini de tramesa de les declaracions, així com l'abast de les dades que s'han de declarar a la CIR respecte a les característiques i circumstàncies de les diferents classes de risc i dels seus titulars.

Cinquè. La declaració de les dades sobre riscos referits a persones físiques que les entitats declarants realitzin a la CIR de conformitat amb el que preveu aquesta Llei no necessita el seu consentiment. No obstant això, les entitats declarants han d'informar les persones físiques que siguin els seus acreditats d'aquesta declaració obligatòria de dades a la CIR i de l'abast de la declaració, amb la menció expressa, quan es tracti de riscos d'empresaris individuals actuant en l'exercici de la seva activitat empresarial, al fet que s'hi fa constar aquesta condició. Tot això s'entén sense perjudici de la informació que els hagin de facilitar en funció del que estableix l'apartat 1 de l'article 5 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

Sisè. En tot cas, les dades registrades han d'estar a disposició de l'Agència de Protecció de Dades, perquè exerceixi les funcions que té atribuïdes legalment.

Article 61. *Informació sobre les dades declarades.*

Primer. Les dades declarades sobre els riscos els titulars dels quals siguin administracions públiques espanyoles són públiques i a aquest efecte les ha de comunicar el Banc d'Espanya, amb la mateixa periodicitat amb la qual s'obtenen, al Ministeri d'Hisenda i, si s'escau, a la comunitat autònoma de la qual depenguin, per al seu coneixement i publicació de la forma que estableixin.

Segon. Les entitats declarants tenen dret a obtenir informes sobre els riscos de les persones físiques o jurídiques, incloses les administracions públiques, registrats en la CIR sempre que aquestes persones compleixin alguna de les circumstàncies següents:

- a) Mantenir amb l'entitat algun tipus de risc.
- b) Haver sol·licitat a l'entitat un préstec o qualsevol altra operació de risc.
- c) Figurar com a obligades al pagament o garants en documents canviaris o de crèdit l'adquisició o negociació dels quals hagi estat sol·licitada a l'entitat.

Les entitats han d'informar per escrit les persones en les quals concorre el cas que preveu el paràgraf b) precedent del dret de l'entitat que preveu aquest apartat.

Les entitats han de conservar els documents justificatius de les sol·licituds a les quals es refereixen els paràgrafs b) i c) precedents que hagin estat denegades durant el termini establert amb caràcter general a l'article 30 del Codi de comerç.

Tercer. El ministre d'Economia i, amb la seva habilitació expressa, el Banc d'Espanya han de determinar el contingut, la forma i la periodicitat dels informes a què es refereixen els apartats anteriors.

Els informes referits a persones físiques només poden incloure les dades registrades en funció de les declaracions dels últims cinc anys rebudes de les entitats declarants. No obstant això, en el cas de les persones jurídiques o quan es tracti de riscos d'empresaris individuals actuant en l'exercici de la seva activitat empresarial, aquests informes també poden incloure dades referides a declaracions anteriors, de la manera que estableixi el Banc d'Espanya. Els informes no es poden referir, tan sols, a les dades esmentades al paràgraf segon de l'article 57.2n d'aquesta Llei i han d'incloure, necessàriament, les relatives a l'última declaració rebuda, tot això sense perjudici del que preveu l'apartat següent.

Quart. En els informes a les entitats declarants a què es refereixen els apartats precedents s'ha d'ometre la denominació de les entitats que hagin contret els riscos esmentats i, quan es tracti de les dades a les quals es refereix el paràgraf segon de l'article 57.2n d'aquesta Llei només s'han d'incloure situacions d'incompliment de les obligacions directes o garantides, així com les relatives a procediments concursals.

Article 62. *Ús i cessió de dades per les entitats declarants.*

Primer. La informació rebuda per les entitats declarants d'acord amb el que preveu l'article anterior té caràcter confidencial.

Segon. La informació a la qual es refereix l'apartat anterior només la poden usar les entitats declarants en relació amb la concessió i gestió de crèdits així com amb la finalitat d'assegurar el compliment efectiu de la normativa sobre concentració de riscos i qualsevol altra que, en l'àmbit de la supervisió cautelar a què estan sotmeses, els sigui aplicable. Les dades concernents a persones físiques s'han de cancel·lar una vegada hagin deixat de ser necessàries o pertinents per a aquestes finalitats.

Tercer. Llevat que hi hagi consentiment exprés de l'interessat, la informació a la qual es refereix aquest article no la poden cedir les entitats declarants a cap altra persona. S'exceptua d'aquesta prohibició la cessió de dades referides a persones jurídiques duta a terme entre les entitats financeres que formin part del mateix grup consolidable, d'acord amb el que determinen la

Llei 13/1992, d'1 de juny, de recursos propis i supervisió en base consolidada de les entitats financeres, i la seva normativa de desplegament.

També en queda exceptuada la cessió de dades concernents a persones físiques duta a terme a les cessionàries indicades al paràgraf anterior quan siguin necessàries per assegurar el compliment efectiu de la normativa sobre concentració de riscos, càlcul de requeriments de recursos propis mínims i qualsevol altra prevista a la Llei 13/1985, de 25 de maig, sobre coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, i disposicions que la despleguin.

Article 63. *Ús i cessió de dades pel Banc d'Espanya.*

Primer. Sense perjudici del que disposa l'article 58 d'aquesta Llei, les dades declarades a la CIR tenen caràcter reservat per al Banc d'Espanya.

Segon. La comunicació o cessió de la informació a la qual es refereix l'apartat 1 d'aquest article queda subjecta a les regles de col·laboració en la informació i secret professional que preveu l'article 6 del Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees.

A més de les exigències que preveu l'article esmentat al paràgraf anterior, quan les dades que s'han de comunicar es refereixin a persones físiques, la cessió a autoritats, persones o entitats estrangeres que s'hi indiquen no pertanyents a un altre Estat membre de la Unió Europea exigeix que les dades quedin subjectes a un règim de protecció de dades equiparable al que preveu la normativa espanyola en funció del que estableix l'article 33 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

Independentment del que preveuen els paràgrafs anteriors, el Banc d'Espanya, dins d'un règim de reciprocitat i en els termes que estableixi, pot cedir les dades declarades a organismes o entitats de caràcter públic que compleixin funcions semblants a les de la CIR en un Estat membre de la Unió Europea, així com a les entitats declarants o membres d'aquests, sempre que quedi assegurada la subjecció, tant del cessionari com de les dades cedides, a regles d'ús, confidencialitat i protecció de dades equiparables a les que estableix la normativa espanyola. Si aquests organismes o entitats estan situats en un país no membre de la Unió Europea, les dades només es poden referir a persones jurídiques i a riscos d'empresaris individuals actuant en l'exercici de la seva activitat empresarial. Les dades que s'han de proporcionar queden subjectes a les limitacions que preveu l'apartat quart de l'article 58 d'aquesta Llei.

Tercer. El Banc d'Espanya no està obligat a informar els titulars de riscos, ni els cedents de les dades rebudes, del tractament al qual sotmeti les dades, ni del seu ús o cessió de conformitat amb el que preveu aquesta Llei, això sense perjudici del que disposa l'apartat primer de l'article 62.

El que disposa el paràgraf precedent s'estableix sense perjudici de les obligacions d'informació a les persones físiques titulars de riscos que, d'acord amb el que estableixen l'apartat cinquè de l'article 57 d'aquesta Llei i la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, corresponguin a les entitats declarants.

Quart. El Banc d'Espanya ha de col·laborar amb el Ministeri d'Hisenda mitjançant el subministrament de la informació que rebi relacionada amb les operacions de crèdit de les entitats locals i les comunitats autònomes.

Article 64. *Conservació de les dades.*

Primer. Les dades registrades en la CIR s'han de conservar durant deu anys comptats de la data a la qual es refereixin, i s'han de cancel·lar una vegada transcorregut el termini. No obstant això es poden conservar indefinidament mitjançant procediments que no permetin la identificació de l'afectat, atenent els seus valors històrics, estadístics o científics.

El que s'ha esmentat s'entén sense perjudici del règim de bloqueig de les dades que preveu l'apartat cinquè de l'article 63 d'aquesta Llei.

Segon. De conformitat amb el que preveu l'article 9 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, el Banc d'Espanya ha d'adoptar les mesures d'índole tècnica i organitzativa necessàries que garanteixin la seguretat de les dades registrades en la CIR i n'evitin l'alteració, la pèrdua, el tractament o l'accés no autoritzat, tenint en compte l'estat de la tecnologia, la naturalesa de les dades emmagatzemades i els riscos a què estiguin exposades, tant si provenen de l'acció humana o com del medi físic o natural.

Article 65. *Drets d'accés, rectificació i cancel·lació.*

Primer. Qualsevol persona, física o jurídica, que figuri com a titular d'un risc declarable a la CIR, pot accedir a qualsevol informació que l'afecti. Les persones físiques també poden sol·licitar el nom i l'adreça dels cessionaris als quals la CIR hagi comunicat les seves dades durant els últims sis mesos així com les cessions de les dades que s'han de dur a terme. La informació sobre els cessionaris s'ha d'acompanyar d'una còpia de les dades cedides en cada cas.

La sol·licitud d'accés es pot fer per qualsevol mitjà que asseguri la identificació i, si s'escau, el títol del peticióari, i correspon al Banc d'Espanya fixar els procediments que els assegurin i el sistema de consulta, sense menyscapse, referent a les persones físiques, del règim de tutela del dret d'accés, i de les limitacions a exercir-lo, que preveu l'article 15 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal. Les dades sol·licitades s'han de facilitar al peticióari en el termini màxim de deu dies hàbils des de la recepció de la sol·licitud al Banc d'Espanya.

Segon. Sense perjudici dels drets que assisteixin les persones físiques, d'acord amb el que disposen la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i les seves normes de desplegament, respecte a les dades de caràcter personal incloses als fitxers de les entitats declarants, qualsevol titular de dades declarades a la CIR que consideri que les dades són inexactes o incompletes pot sol·licitar al Banc d'Espanya que en tramiti la rectificació o cancel·lació davant les entitats declarants, mitjançant un escrit on s'indiquin les raons i l'abast de la petició. El Banc d'Espanya ha de traslladar immediatament la sol·licitud rebuda a l'entitat o les entitats declarants de les dades suposadament inexactes o incompletes.

Les sol·licituds trameses pel Banc d'Espanya han de ser respostes i comunicades per les entitats declarants a l'afectat i a la CIR, en el termini màxim de quinze dies hàbils a comptar des que les rebí en qualsevol de les seves oficines. La decisió ha de ser motivada en el cas que consideri que no és procedent accedir al que se sol·licita.

Les persones físiques poden formular contra les entitats declarants la reclamació davant l'Agència de Protecció de Dades a què es refereix l'article 18 de la Llei

orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, quan les decisions adoptades d'acord amb el que preveu el paràgraf anterior no accedeixin a la rectificació o cancel·lació que l'afectat ha sol·licitat, o quan la seva sol·licitud no hagi rebut resposta dins del termini previst a l'efecte.

Tercer. Les entitats declarants estan obligades a facilitar a les persones jurídiques titulars de risc l'accés efectiu a les dades trameses a la CIR en el termini màxim d'un mes des de la data en la qual sigui sol·licitat; també han d'atendre les sol·licituds de rectificació o cancel·lació de dades inexactes o incompletes que aquelles els formulin; el termini per respondre aquestes sol·licituds és de vint dies hàbils.

Quart. Sense perjudici de les competències de l'Agència de Protecció de Dades que preveu la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, quan una persona física interposi una reclamació davant d'aquella als efectes de la tutela dels seus drets d'accés, rectificació, cancel·lació o oposició en relació amb les seves dades de caràcter personal incloses als fitxers de les entitats declarants, l'Agència ho ha de comunicar amb caràcter immediat al Banc d'Espanya als efectes de suspendre la cessió de dades que preveu el paràgraf segon de l'apartat primer de l'article següent, en el cas que les dades objecte de la reclamació estiguin incloses entre les que és obligatori trametre a la CIR.

Article 66. *Suspensió de les cessions de dades i rectificació o cancel·lació de les dades declarades.*

Primer. Mentre les entitats declarants donen resposta a la sol·licitud de rectificació o cancel·lació presentada per mitjà del Banc d'Espanya d'acord amb el que preveu l'apartat segon de l'article precedent, el Banc d'Espanya ha de suspendre qualsevol cessió a tercers de les dades sobre les quals versí la sol·licitud, així com de les que hi siguin congruents que hagin estat registrades en la CIR amb motiu de declaracions anteriors i posteriors.

La suspensió també és procedent, i amb la mateixa extensió, en el cas que s'hagi acreditat davant el Banc d'Espanya l'admissió a tràmit de qualsevol acció judicial que es dirigeixi a declarar la inexactitud de les dades declarades, o s'hagi rebut de l'Agència de Protecció de Dades la comunicació a què es refereix l'apartat quart de l'article anterior. En el mateix cas, el Banc d'Espanya ha de comunicar la suspensió als tercers als quals, durant els sis mesos anteriors a la data de la suspensió, s'han cedit les dades afectades i les congruents amb aquestes.

Segon. La suspensió ha de cessar a partir que la CIR rebí de l'entitat declarant la comunicació a la qual es refereix el segon paràgraf de l'apartat segon de l'article anterior, llevat que es tracti de respostes desestimatòries, cas en què el Banc d'Espanya ha de prorrogar per dos mesos més la suspensió esmentada, sense perjudici d'aplicar el que preveu el segon paràgraf de l'apartat anterior.

També ha de cessar la suspensió quan el Banc d'Espanya tingui constància de la sentència ferma o la resolució que hagi acordat l'Agència de Protecció de Dades, una vegada rectificades o cancel·lades, si s'escau, les dades, d'acord amb el que estableix l'apartat següent.

Tercer. Les rectificacions o cancel·lacions que hagi acordat l'Agència de Protecció de Dades, o les resultants d'una sentència judicial, també obliguen l'entitat declarant a rectificar o cancel·lar, d'acord amb l'abast de la resolució o sentència corresponent, les dades congruents amb les rectificades o cancel·lades que continuïn altres declaracions a la CIR. Aquests acords o sen-

tències s'han de tenir en compte en les successives declaracions que es trametin.

Quart. Les dades objecte de rectificació o cancel·lació, així com les que les substitueixin les ha de comunicar el Banc d'Espanya als tercers als quals s'hagin cedit.

Cinquè. D'acord amb el que preveu l'apartat 3 de l'article 16 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, la cancel·lació dóna lloc al bloqueig de les dades, i només es conserven a disposició de les administracions públiques, els jutges i tribunals, per atendre les possibles responsabilitats nascudes del seu tractament, durant el termini de prescripció de les dades. Complert el termini esmentat, s'han de suprimir.

Article 67. *Competències sancionadores de l'Agència de Protecció de Dades.*

Les competències sancionadores del Banc d'Espanya i d'altres autoritats financeres en aquesta matèria s'entenen sense perjudici de les que la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, atribueix a l'Agència de Protecció de Dades.

Article 68. *Règim sancionador.*

Primer. Es modifica la redacció del paràgraf j) de l'article 4 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, que queda de la manera següent:

«j) L'incompliment del deure de veracitat informativa deguda als seus socis, als dipositants, prestadors, i al públic en general, així com l'incompliment del deure de confidencialitat sobre les dades rebudes de la Central d'Informació de Riscos, el seu ús per a finalitats diferents de les que preveu la Llei reguladora, o la sol·licitud d'informes sobre persones titulars de riscos fora dels casos expressament autoritzats per la dita Llei. Tot això sempre que, pel nombre d'afectats o per la importància de la informació, aquests incompliments es puguin considerar especialment rellevants.»

Segon. Es modifica la redacció del paràgraf n) de l'article 5 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, que queda de la manera següent:

«n) L'incompliment del deure de veracitat informativa deguda als seus socis, als dipositants, prestadors, i al públic en general, així com l'incompliment del deure de confidencialitat sobre les dades rebudes de la Central d'Informació de Riscos, el seu ús per a finalitats diferents de les que preveu la Llei reguladora, o la sol·licitud d'informes sobre persones titulars de riscos fora dels casos expressament autoritzats per la dita Llei, quan no concorrin les circumstàncies a les quals es refereix el paràgraf j) de l'article anterior.»

Article 69. *Concurrència d'entitats de naturalesa privada.*

Sense perjudici que la Central d'Informació de Riscos a càrrec del Banc d'Espanya desplegui totes les funcions que li encomana aquesta Llei, l'activitat de facilitar a les entitats de crèdit les dades necessàries perquè exercixin la seva activitat creditícia també la poden dur a terme altres entitats de naturalesa privada l'activitat de les quals s'ha d'ajustar, en tot cas, al règim que preveu la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

Disposició addicional primera. *Serveis autonòmics de compensació i liquidació de valors.*

Amb relació a les funcions que exerceixen els serveis de compensació i liquidació de valors autonòmics, només en pot assumir les funcions la Societat de Sistemes, si s'escau, amb subjecció al que disposi la normativa vigent de la comunitat autònoma corresponent.

Disposició addicional segona. *Mesures per millorar l'eficiència, eficàcia i qualitat dels procediments de supervisió.*

1. La Comissió Nacional de l'Energia, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i el Banc d'Espanya han de disposar òrgans de control intern la dependència funcional i la capacitat d'informe dels quals es regeix pels principis d'imparcialitat, objectivitat i evitar la producció de conflictes d'interessos.

2. La Comissió Nacional de l'Energia, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i el Banc d'Espanya han d'elaborar anualment una memòria sobre la seva funció supervisora en relació amb les seves actuacions i procediments duts a terme en aquesta matèria i de la qual es pugui deduir informació sobre l'eficàcia i eficiència d'aquests procediments i actuacions. En aquestes memòries s'hi ha d'incloure un informe dels òrgans de control intern respectius sobre l'adequació de les decisions adoptades pels seus òrgans de govern a la normativa procedimental aplicable en cada cas. Aquestes memòries les han d'aprovar els òrgans de govern corresponents i s'han de trametre a les Corts Generals i al Govern de la nació.

3. El Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i el Ministeri d'Economia, dins de les competències legals respectives sobre el control i la inspecció de les entitats financeres, han de cooperar estretament amb la finalitat d'harmonitzar en el que resulti convenient i millorar, basant-se en la seva experiència mútua, els criteris i programes que emparin les tècniques i pràctiques de supervisió que facin servir en l'exercici d'aquelles competències. A aquest efecte, han d'intercanviar periòdicament les informacions que siguin rellevants, especialment, les referides a assegurar la màxima qualitat de les tècniques emprades, i poden subscriure un o diversos convenis que tinguin per objecte normalitzar els esmentats intercanvis, homogeneïtzar procediments o pràctiques concrets i, si s'escau, articular els instruments que permetin el seguiment dels objectius esmentats.

Disposició addicional tercera. *Restriccions relatives a les inversions financeres temporals d'entitats sense ànim de lucre.*

La Comissió Nacional del Mercat de Valors, el Banc d'Espanya i el Ministeri d'Economia, cada un al seu àmbit de supervisió, han d'aprovar codis de conducta que continguin les regles específiques a les quals s'han d'ajustar les inversions financeres temporals que facin les fundacions, establiments, institucions i associacions sense ànim de lucre, col·legis professionals, fons de promoció d'ocupació, mútues d'assegurances, mutualitats de previsió social, mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social i, si s'escau, les altres entitats subjectes a tipus de gravamen reduïts en l'impost sobre societats, que no tinguin un règim específic de diversificació d'inversions a fi d'optimitzar la rendibilitat de l'efectiu que tinguin i que puguin destinar a obtenir rendiments d'acord amb les seves normes de funcionament.

Els òrgans de govern, administració o direcció d'aquestes entitats han de presentar un informe anual sobre el grau de compliment dels codis esmentats perquè el coneguin el protectorat o els seus partícips, associats o mutualistes.

Disposició addicional quarta. *Tramesa del reglament intern de conducta a la Comissió Nacional del Mercat de Valors.*

Les entitats a les quals és aplicable el que disposen els articles 82 a 83 bis de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, han de trametre a la Comissió Nacional del Mercat de Valors en el termini de nou mesos un reglament intern de conducta, on a més de les previsions que contenen altres disposicions de desplegament de la dita Llei, incorporin les que contenen els articles esmentats. Així mateix han de trametre un compromís per escrit que garanteixi l'actualització dels esmentats reglaments interns de conducta i que el seu contingut és conegut, comprès i acceptat per totes les persones pertanyents a l'organització a les quals és aplicable.

En els casos en què es detecti que el seu contingut no s'ajusta al que s'ha disposat anteriorment o no és adequat a la naturalesa o al conjunt d'activitats que du a terme l'entitat o el grup, la Comissió Nacional del Mercat de Valors el pot requerir perquè incorpori al reglament totes les modificacions o addicions que consideri necessàries.

Disposició addicional cinquena. *Modificació de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i fons de pensions.*

Es fa una nova redacció de la disposició final segona de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i fons de pensions:

«Disposició final segona. *Previsió social complementària del personal al servei d'administracions, entitats i empreses públiques.*

Les administracions públiques, incloses les corporacions locals, les entitats, els organismes que en depenen i les empreses participades per aquestes poden promoure plans de pensions d'ocupació i fer-hi aportacions, així com a contractes d'assegurances col·lectives, inclosos els formalitzats per mutualitats de previsió social empresarial, a l'empara de la disposició addicional primera d'aquesta Llei, a fi d'instrumentar els compromisos o les obligacions per pensions vinculats a les contingències de l'article 8è 6 d'aquesta Llei referits al seu personal funcionari o laboral o en relació de serveis regulada per normes administratives estatutàries.

El que s'ha esmentat s'entén sense perjudici de l'habilitació pressupostària corresponent de què disposi cada entitat o empresa, així com de les possibles autoritzacions prèvies a les quals puguin estar sotmeses aquestes aportacions tant de caràcter normatiu com administratiu, per destinar, si s'escau, recursos al finançament i la instrumentació de la previsió social complementària del personal.

Les prestacions abonades per mitjà de plans de pensions o contractes d'assegurances col·lectives, inclosos els formalitzats per mutualitats de previsió social empresarial, d'acord amb la disposició addicional primera d'aquesta Llei, no tenen la consideració de pensions públiques ni es computen als efectes de limitar l'assenyalament inicial o fixar la quantia màxima de les pensions públiques.»

Disposició addicional sisena. *Excepcions al deure de secret professional a l'àmbit de la supervisió de les assegurances privades i dels fons de pensions.*

Primer. S'afegeix un nou paràgraf f) a l'apartat 2 de l'article 75 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, amb la redacció següent:

«f) Les informacions requerides per les comissions parlamentàries d'investigació, en els termes que estableix la seva legislació específica. L'accés de les Corts Generals a la informació sotmesa al deure de secret professional es fa per mitjà del Ministeri d'Economia de la manera que estableix l'apartat 1 d'aquest article.»

Segon. Es crea un nou apartat 4 a l'article 24 de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i fons de pensions:

«4. Les dades, els documents i les informacions que estiguin en poder del Ministeri d'Economia en l'exercici de les seves funcions d'ordenació i supervisió dels fons de pensions, llevat dels que continguin els registres administratius de caràcter públic, tenen caràcter reservat.

Totes les persones que exerceixin o hagin exercit una activitat d'ordenació i supervisió en matèria de fons de pensions, així com aquelles a qui el Ministeri d'Economia hagi encomanat funcions respecte d'aquestes, estan sotmeses al deure de secret professional en els mateixos termes i amb les mateixes responsabilitats i excepcions que estableix l'article 75 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.»

Disposició addicional setena. *Modificació de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.*

Es fa la nova redacció següent del paràgraf b) del número 5 de l'article 40 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades:

«b) El compliment per part de l'entitat asseguradora de les normes imperatives que contenen els articles 3, 5, 8, 10, 12, 15, 18, 19, 20, 22, 76, 88, 94, 95, 96, 97 i 99 de la Llei 50/1980, de 8 de novembre, de contracte d'assegurança, si no atén en el termini d'un mes el requeriment que a l'efecte li formuli la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions quan consideri fundades les queixes i reclamacions a les quals es refereix la normativa sobre protecció de clients de serveis financers.»

Disposició addicional vuitena. *Subscripció de convenis per obtenir certificats electrònics.*

S'addicionen dos nous apartats, nou i deu, a l'article 81 de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, segons la redacció que en fa l'article 51 de la Llei 55/1999, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, amb el contingut següent:

«Nou. La Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre-Reial Casa de la Moneda pot subscriure con-

venis amb persones, entitats i corporacions que exerceixin funcions públiques en què s'estableixin les condicions en les quals aquestes puguin participar en els tràmits necessaris per obtenir certificats electrònics expedits per aquella, en particular, en la identificació i el registre dels sol·licitants d'aquests certificats.

Deu. L'acreditació de la identitat dels interessats en el procediment d'expedició de certificats electrònics pot requerir la compareixença dels ciutadans davant una oficina pública.»

Disposició addicional novena. *Modificació del Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de societats anònimes.*

S'introdueixen les modificacions següents al Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de societats anònimes:

U. Es fa una nova redacció a l'apartat 1 de l'article 64 del Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de societats anònimes, que passa a tenir la redacció següent:

«1. Les restriccions estatutàries a la transmissibilitat de les accions només són aplicables a les adquisicions a causa de mort quan ho estableixin expressament els mateixos estatuts. En aquest cas, per rebutjar la inscripció de la transmissió al llibre registre d'accions nominatives, la societat ha de presentar a l'hereu un adquiridor de les accions o oferir-se a adquirir-les la societat mateixa pel seu valor raonable en el moment en què es va sol·licitar la inscripció, d'acord amb el que preveu l'article 75.

S'entén com a valor raonable el que determini un auditor de comptes, diferent de l'auditor de la societat, que, a sol·licitud de qualsevol interessat, nomenin els administradors de la societat a aquest efecte.»

Dos. L'apartat 3 de l'article 68 del Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de societats anònimes, passa a tenir el tenor literal següent:

«3. Si les parts no arriben a un acord sobre l'import que cal abonar en els casos que preveuen els dos apartats anteriors, l'import l'ha de fixar, a petició de qualsevol d'aquelles i a costa d'ambdues, un auditor de comptes, diferent de l'auditor de la societat, que designa el Registre mercantil a aquest efecte.»

Tres. L'apartat 2 de l'article 147 del Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de societats anònimes, passa a tenir el contingut següent:

«2. Si les accions cotitzen en un mercat secundari oficial, el valor de reembossament és el del preu de cotització mitjana de l'últim trimestre. En un altre cas, i si no hi ha acord entre la societat i els interessats, el valor de les accions l'ha de determinar un auditor de comptes, diferent de l'auditor de la societat, que designa el Registre mercantil a aquest efecte.»

Quatre. L'article 159 del Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de societats anònimes, passa a tenir la redacció següent:

«Article 159. *Exclusió del dret de subscripció preferent.*

1. En els casos en què l'interès de la societat ho exigeixi, la Junta General, en decidir l'augment del capital, pot acordar la supressió total o parcial del dret de subscripció preferent. Per a la validesa d'aquest acord, que ha de respectar el que disposa l'article 144, és imprescindible:

a) Que a la convocatòria de la Junta s'hagin fet constar la proposta de supressió del dret de subscripció preferent i el tipus d'emissió de les noves accions.

b) Que en el moment de la convocatòria de la Junta es posin a disposició dels accionistes, d'acord amb el que preveu el paràgraf c) de l'apartat 1 de l'article 144, un informe elaborat pels administradors, on es justifiqui detalladament la proposta i el tipus d'emissió de les accions, amb indicació de les persones a les quals s'han d'atribuir les accions, i un informe elaborat, sota responsabilitat seva, per un auditor de comptes diferent de l'auditor dels comptes de la societat, nomenat a aquests efectes pel Registre mercantil, sobre el valor raonable de les accions de la societat, sobre el valor teòric dels drets de subscripció preferent l'exercici dels quals es proposa suprimir i sobre la raonabilitat de les dades que conté l'informe dels administradors.

c) Que el valor nominal de les accions que s'han d'emetre, més, si s'escau, l'import de la prima d'emissió, es correspongui amb el valor raonable que resulti de l'informe dels auditors de comptes a què es refereix el paràgraf b) precedent. Si es tracta d'una societat cotitzada, el valor raonable s'ha d'entendre com a valor de mercat i aquest, llevat que es justifiqui el contrari, es presumeix referit a la seva cotització borsària.

No obstant això, en el cas de societats cotitzades, la Junta d'Accionistes, una vegada que tingui l'informe dels administradors i l'informe de l'auditor de comptes requerits al paràgraf b) precedent, que, en aquest cas, també s'han de referir al valor net patrimonial de les accions, pot acordar l'emissió de noves accions a qualsevol preu, sempre que sigui superior al valor net patrimonial de les accions que resulti de l'informe de l'auditor esmentat, i la Junta d'Accionistes es pot limitar a establir el procediment per determinar-lo. El valor net patrimonial de les accions el determina l'auditor al qual es refereix el paràgraf b) precedent, sobre la base dels últims comptes anuals auditats de la societat o bé, si són de data posterior a aquests, sobre la base dels últims estats financers auditats de la societat conformes amb l'article 172, formulats, en qualsevol dels casos, pels administradors d'acord amb els principis de comptabilitat que recull el Codi de comerç, i s'han de tenir en compte en la determinació d'aquest valor les excepcions eventuais que l'auditor dels esmentats comptes anuals o dels esmentats estats financers pugui haver posat de manifest al seu informe. La data de tancament d'aquests comptes o d'aquests estats no pot ser anterior en més de sis mesos a la data en la qual la Junta d'Accionistes adopti l'acord d'ampliació, sempre que no es duguin a terme operacions signi-

ficatives. Si es tracta de societats cotitzades que siguin dominants d'un grup d'empreses, el valor net patrimonial es determina de conformitat amb les dades que per a la societat derivin de la comptabilitat consolidada del grup. El registre comptable de les operacions, a què fa referència aquest paràgraf, s'ha de dur a terme d'acord amb els principis i les normes de comptabilitat que estableix el Codi de comerç.

2. En el cas de societats cotitzades, quan la Junta General delegui en els administradors la facultat d'augmentar el capital social d'acord amb el que estableix l'apartat 1.b) de l'article 153, també els pot atribuir la facultat d'excloure el dret de subscripció preferent en relació amb les emissions d'accions que siguin objecte de delegació quan l'interès de la societat ho exigeixi. A aquests efectes, aquesta proposta d'exclusió ha de constar expressament a la convocatòria de Junta General i s'ha de posar a disposició dels accionistes un informe dels administradors on es justifiqui la proposta. Així mateix, amb ocasió de cada acord d'ampliació que es faci amb càrrec a aquesta delegació, s'ha d'elaborar l'informe dels administradors i l'informe de l'auditor de comptes que requereix l'apartat 1.b) anterior, referits a cada ampliació concreta, i el valor nominal de les accions que cal emetre, més, si s'escau, l'import de la prima d'emissió, s'ha de correspondre amb el valor raonable que resulti de l'informe de l'esmentat auditor de comptes. Aquests informes s'han de posar a disposició dels accionistes i s'han de comunicar a la primera Junta General que es faci després de l'acord d'ampliació.

3. Quan la societat tingui emeses obligacions convertibles amb relació de conversió fixa i els seus tenidors resultin afectats per l'exclusió del dret de subscripció preferent, s'ha de preveure una fórmula d'ajust de la dita relació que permeti compensar la dilució eventual de l'import del dret de conversió.

4. No es pot exercir el dret de subscripció preferent quan l'augment del capital es degui a la conversió d'obligacions en accions o a l'absorció d'una altra societat o de part del patrimoni escindit d'una altra societat.»

Cinc. L'apartat 2 de l'article 292 del Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de societats anònimes, passa a tenir el tenor següent:

«2. Els administradors, abans de la convocatòria de la Junta, han de redactar un informe que expliqui les bases i modalitats de la conversió, que ha de ser acompanyat per un altre d'un auditor de comptes, diferent de l'auditor de la societat, designat a aquest efecte pel Registre mercantil.»

Disposició addicional desena. *Modificació de la Llei 2/1995, de 23 de març, de societats de responsabilitat limitada.*

S'introdueixen les modificacions següents a la redacció de la Llei 2/1995, de 23 de març, de societats de responsabilitat limitada:

U. El segon paràgraf del paràgraf d) de l'apartat 2 de l'article 29 de la Llei 2/1995, de 23 de març, de societats de responsabilitat limitada, passa a tenir la redacció següent:

«En els casos en els quals la transmissió projectada sigui a títol oneros diferent de la compravenda o a títol gratuït, el preu d'adquisició és el

fixat de comú acord per les parts i, si no n'hi ha, el valor raonable de les participacions el dia en el qual s'hagi comunicat a la societat el propòsit de transmetre. S'entén per valor raonable el que determini un auditor de comptes, diferent de l'auditor de la societat, designat a aquest efecte pels administradors de la societat.»

Dos. L'article 100 de la Llei 2/1995, de 23 de març, de societats de responsabilitat limitada, passa a tenir el tenor literal següent:

«Article 100. 1. Si no hi ha acord sobre el valor raonable de les participacions socials o sobre la persona o les persones que les hagin de valorar i el procediment que cal seguir per valorar-les, les participacions les ha de valorar un auditor de comptes, diferent del de la societat, designat pel registrador mercantil del domicili social a sol·licitud de la societat o de qualsevol dels socis titulars de les participacions que s'hagin de valorar.

2. Per exercir la seva funció, l'auditor pot obtenir de la societat totes les informacions i els documents que consideri útils i procedir a totes les verificacions que consideri necessàries. En el termini màxim de dos mesos a comptar des del seu nomenament, l'auditor ha d'emetre el seu informe, que ha de notificar immediatament a la societat i als socis afectats per via notarial, adjuntant-hi una còpia, i ha de dipositar una altra en el Registre mercantil.

3. La retribució de l'auditor és a càrrec de la societat. No obstant això, en els casos d'exclusió, de la quantitat a reembossar al soci exclòs la societat pot deduir el que resulti d'aplicar als honoraris satisfets el percentatge que el soci exclòs tingui en el capital social.»

Disposició addicional onzena. *Modificació de la Llei 4/1997, de 24 de març, de societats laborals.*

S'introdueixen les modificacions següents a l'article 8 de la Llei 4/1997, de 24 de març, de societats laborals, que passa a tenir el contingut següent:

«Valor raonable. El preu de les accions o participacions, la forma de pagament i altres condicions de l'operació són les convingudes i comunicades a l'òrgan d'administració pel soci transmetent.

Si la transmissió projectada és a un títol oneros diferent de la compravenda o a títol gratuït, el preu d'adquisició és el fixat de comú acord per les parts o, si no, el valor raonable de les accions o participacions el dia en què hagi comunicat a l'òrgan d'administració de la societat el propòsit de transmetre. S'entén per valor raonable el que determini un auditor de comptes, diferent de l'auditor de la societat, designat a aquest efecte pels administradors.

Les despeses d'auditor són a càrrec de la societat. El valor raonable que es fixi és vàlid per a totes les alienacions que tinguin lloc dins de cada exercici anual. Si en les alienacions següents durant el mateix exercici anual el transmetent o adquiridor no accepten aquest valor raonable, es pot practicar una nova valoració a costa seva.»

Disposició addicional dotzena. *Règim de l'arrodoniment en determinades operacions de crèdit.*

En els crèdits i préstecs garantits mitjançant una hipoteca, caució, penyora o una altra garantia equivalent que,

a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, es formalitzin a tipus d'interès variable, es pot acordar l'arrodoniment del tipus esmentat. En el cas anterior, l'arrodoniment del tipus d'interès s'ha d'efectuar a l'extrem de l'interval pactat més pròxim, sense que aquest pugui excedir del vuitè de punt.

Disposició addicional tretzena. *Modificació dels límits màxims d'aportacions a la Mutualitat de Previsió Social d'Esportistes Professionals.*

La quantia de 15.025,30 euros a la qual es refereix la disposició addicional vint-i-tresena de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, puja a la que per a participants de seixanta-cinc anys o més fixen els articles 5.3.a) de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i fons de pensions, i 46.1.5è a) de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries.

Disposició addicional catorzena. *Transparència en la remuneració d'auditors.*

Els auditors de comptes han de comunicar anualment a l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes les hores i els honoraris facturats a cada client, amb la distinció de les que corresponen a auditoria de comptes i altres serveis prestats, així com qualsevol altra informació que l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes necessiti per exercir les seves funcions. L'import d'aquests honoraris anteriorment esmentats és públic i s'ha d'informar específicament a la memòria dels comptes anuals, amb desglossament dels abonats als auditors de comptes, així com dels abonats a qualsevol societat del mateix grup de societats a què pertanyi l'auditor de comptes, o a qualsevol altra societat amb la qual l'auditor estigui vinculat per propietat comuna, gestió o control.

Disposició addicional quinzena. *Règim transitori d'acomodació de determinats compromisos per pensions vinculats a la jubilació mitjançant plans d'ocupació de promoció conjunta.*

El termini per adaptar els compromisos per pensions de les empreses amb el personal a la disposició addicional primera de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i fons de pensions, estès fins al 16 de novembre de 2002 per la disposició addicional vint-i-cinquena de la Llei 14/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, s'amplia fins al 31 de desembre de 2004 per a la integració en plans de pensions d'ocupació de promoció conjunta dels compromisos, establerts en conveni col·lectiu d'àmbit supraempresarial vinculats a la permanència del treballador a l'empresa o el sector fins a la jubilació, que, sota la denominació «premis de jubilació» o altres, consisteixin en una prestació pagable per una sola vegada en el moment del cessament per jubilació.

Als efectes que preveu el paràgraf anterior, la representació de les empreses i dels treballadors a l'àmbit supraempresarial pot promoure un o diversos plans de pensions de promoció conjunta, on es poden incorporar les empreses afectades pel conveni, sense perjudici de les adaptacions necessàries que s'hagin d'acordar per ajustar la configuració dels compromisos esmentats als principis bàsics dels plans de pensions que estableix la normativa sobre plans de pensions.

A aquests plans de promoció conjunta es poden integrar altres compromisos de les empreses vinculats a altres contingències diferents de la jubilació.

Les empreses que s'incorporin a aquests plans de promoció conjunta dins el termini assenyalat es poden acollir al que preveuen les disposicions transitòries quinzena i setzena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, per al reconeixement de drets per serveis passats mitjançant els corresponents plans de reequilibri.

En tot cas, durant el termini que concedeix aquesta disposició, les empreses susceptibles d'acollir-s'hi poden adaptar el compromís per jubilació per mitjà de qualsevol dels instruments que preveu la disposició addicional primera de la Llei 8/1987.

Disposició addicional setzena. *Modificació de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, de mesures de prevenció del blanqueig de capitals.*

Es modifica l'apartat 2 de l'article 16 de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, de mesures de prevenció del blanqueig de capitals, al qual s'afegeix un segon paràgraf.

«2. Quan exerceixi les seves funcions en relació amb entitats financeres sotmeses a legislació especial, el Servei Executiu ha de demanar al Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors o la Direcció General d'Assegurances, o l'òrgan autònom corresponent, segons correspongui, tota la informació i col·laboració que calgui per dur-les a terme.

Sense perjudici del que disposa el paràgraf anterior, el Servei Executiu té accés directe a la informació estadística sobre moviments de capitals i transaccions econòmiques amb l'exterior comunicada al Banc d'Espanya d'acord amb el que disposa la legislació aplicable a aquestes operacions.»

Disposició addicional dissetena. *Nova disposició addicional de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit en relació amb el deure de guardar reserva sobre les informacions dels seus clients.*

S'afegeix una disposició addicional primera a la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, amb el contingut següent:

«Disposició addicional primera.

1. Les entitats i altres persones subjectes a l'ordenació i disciplina de les entitats de crèdit estan obligades a guardar reserva de les informacions relatives als saldos, les posicions, les transaccions i altres operacions dels seus clients sense que aquestes puguin ser comunicades a tercers o puguin ser objecte de divulgació.

2. S'exceptuen d'aquest deure les informacions respecte de les quals el client o les lleis permetin la comunicació o divulgació a tercers o que, si s'escau, els siguin requerides o hagin de trametre a les autoritats de supervisió respectives. En aquest cas, la cessió de la informació s'ha d'ajustar al que disposin el client mateix o les lleis.

3. Així mateix s'exceptuen del deure de confidencialitat els intercanvis d'informació entre entitats de crèdit pertanyents a un mateix grup consolidable.

4. L'incompliment del que disposa aquesta disposició es considera infracció greu i se sanciona en els termes i d'acord amb el procediment que preveu el títol I de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.»

Disposició addicional divuitena. *Exteriorització en plans de pensions de compromisos adquirits en conveni col·lectiu.*

Es modifica el paràgraf 6 de l'apartat 4 de la disposició transitòria quinzena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, que queda redactat de la manera següent:

«La quantia màxima dels serveis passats reconeguts corresponents als exercicis anuals iniciats a 1 de gener de 1988 fins al de formalització del pla de pensions no pot excedir, per a cada un d'aquests anys, l'import del límit financer anual vigent en cada un d'aquests exercicis. No obstant això, s'han d'integrar tots els serveis passats quan els compromisos per pensions que hagin assumit les empreses amb els seus empleats o treballadors derivin d'un conveni col·lectiu. A aquests efectes s'han de modificar, quan escaigui, els plans de reequilibri corresponents perquè la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions els aprovi o verifiqui.»

Disposició addicional dinovena. *Realització d'operacions d'arrendament financer per part d'entitats de dret públic autonòmiques.*

Les entitats que, en el marc dels respectius estatuts d'autonomia, hagin estat creades per les comunitats autònomes perquè exerceixin les competències que els correspon en relació amb la política financera i en matèria de crèdit públic, en els casos d'adquisició de béns per part de les administracions públiques, ens que en depenguin i societats participades majoritàriament, poden dur a terme les activitats que preveu l'apartat 8 de la disposició addicional setena de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

Disposició transitòria primera. *Règim transitori de la gestió dels sistemes de compensació i liquidació de valors.*

Primer. Mentre la nova societat a la qual es refereix l'apartat 1 de l'article 44 bis de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, assumeixi efectivament les funcions que se li atribueixen, el Servei de Compensació i Liquidació de Valors i el Banc d'Espanya, com a gestors dels sistemes de registre, compensació i liquidació dels valors negociats als mercats que tenen encomanats, continuen tenint les mateixes competències que tenien a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Segon. La Societat de Sistemes es crea mitjançant la transformació de la societat «Promotora para la Sociedad de Gestión de los Sistemas Españoles de Liquidación, S.A.», que s'hagi constituït amb la participació del Servei de Compensació i Liquidació de Valors i el Banc d'Espanya.

Tercer. L'assumpció efectiva per part de la Societat de Sistemes de les funcions que li encomana aquesta Llei s'ha d'efectuar d'acord amb el següent:

a) La «Promotora para la Sociedad de Gestión de los Sistemas Españoles de Liquidación, S.A.», ha de modificar el seu objecte i la seva denominació socials, adaptant-los al que estableix l'apartat 1 de l'article 44 bis de la Llei del mercat de valors, i passa a ser la Societat de Gestió dels Sistemes de Registre, Compensació i Liquidació de Valors que regula l'apartat 1 esmentat.

b) La modificació societària que preveu el paràgraf anterior comprèn igualment la distribució del capital social de la Societat de Sistemes entre els accionistes

del «Servicio de Compensación y Liquidación de Valores, S.A.», i el Banc d'Espanya, sense perjudici de les modificacions ulteriors que aquesta estructura accionarial pugui experimentar d'acord amb el règim legal aplicable a la Societat de Sistemes.

Per tal de possibilitar aquesta distribució inicial de capital entre els accionistes del «Servicio de Compensación y Liquidación de Valores, S.A.», i el Banc d'Espanya, la Societat de Sistemes esmentada ha d'ampliar o reduir capital en la mesura que calgui. Sense perjudici d'altres aportacions possibles, la subscripció i el pagament de les accions corresponents s'ha de fer mitjançant les aportacions no dineràries següents: el Banc d'Espanya ha d'aportar a la Societat de Sistemes els mitjans necessaris per exercir les funcions relatives al mercat de deute públic en anotacions que aquesta Llei li atribueix, i els accionistes del «Servicio de Compensación y Liquidación de Valores, Sociedad Anónima», han d'aportar a la Societat de Sistemes les seves accions d'aquell.

Aquestes aportacions no dineràries han de ser objecte de valoració per un expert designat a l'efecte de comú acord pel Servei de Compensació i Liquidació de Valors i el Banc d'Espanya. La valoració efectuada per aquest expert té els efectes que preveu l'article 38 de la Llei de societats anònimes.

No és aplicable a les operacions societàries anteriors el que disposen els articles 158, 166 i 169.1, segon paràgraf, de la Llei de societats anònimes.

c) Una vegada efectuades i inscrites en el Registre mercantil les operacions a les quals es refereix l'apartat anterior, i amb l'autorització prèvia de la Comissió Nacional del Mercat de Valors i del Banc d'Espanya, la Societat de Sistemes ha d'assumir les funcions que li atribueix aquesta Llei, en la data que determinin les autoritzacions esmentades, que s'han de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat», sense perjudici que la Societat de Sistemes absorbeixi eventualment el «Servicio de Compensación y Liquidación de Valores, Sociedad Anónima».

d) En tot cas, la Societat de Sistemes ha d'assumir les funcions a les quals es refereix la lletra anterior en el termini màxim de sis mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Quart. El nomenament dels membres del Consell d'Administració, els directors generals i assimilats de la Societat de Sistemes està subjecte a l'aprovació de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

Cinquè. Mentre la Societat de Sistemes no estableixi altres disposicions i decisions en l'exercici de les funcions de direcció, administració i ordenació que li atribueix la Llei del mercat de valors, continuen en vigor les disposicions i decisions que en la data en què la Societat de Sistemes assumeixi efectivament les funcions regeixin els sistemes de registre, compensació i liquidació de valors gestionats fins llavors pel Servei de Compensació i Liquidació de Valors i pel Banc d'Espanya.

La Societat de Sistemes i el Banc d'Espanya han de mantenir la deguda coordinació a fi de substituir la normativa vigent per les regles de la Societat de Sistemes que s'aprovin en el futur.

Sisè. Els actes i documents legalment necessaris per a les operacions societàries a què es refereix l'apartat tercer anterior estan exempts de tributs i exaccions de qualssevol classes. Així mateix, els esmentats actes i documents no reporten drets aranzelaris, notariais ni registrals.

Disposició transitòria segona. *Règim transitori de les funcions assumides per la Societat de Sistemes.*

L'article 54 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, queda derogat en el moment en què,

de conformitat amb el que disposa la disposició transitòria primera, es produeixi l'assumpció efectiva de les funcions que l'article 44 bis de la Llei esmentada confereix a la Societat de Sistemes, tot això sense perjudici del manteniment del que disposa l'apartat 2 de l'article 44 bis esmentat, respecte als serveis creats a les comunitats autònomes amb competències en la matèria.

Disposició transitòria tercera. *Règim transitori de la Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores.*

Primer. El Consorci de Compensació d'Assegurances succeeix la Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores en tots els seus drets i obligacions, i ha de continuar les liquidacions que aquesta té encomanades i mantenir totes les seves relacions jurídiques i el seu personal laboral.

Segon. Fins que el Govern dicti les disposicions reglamentàries a les quals es refereix la disposició final segona d'aquesta Llei, subsisteixen el Reglament de funcionament de la «Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores», aprovat pel Reial decret 2020/1986, de 22 d'agost; el Reial decret 2226/1986, de 12 de setembre, pel qual es confien a la Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores les funcions atribuïdes a la Comissió creada pel Reial decret llei 11/1981, de 20 d'agost; el Reial decret 312/1988, de 30 de març, pel qual se sotmeten les entitats de previsió social al que disposa el Reial decret llei 10/1984, d'11 de juliol, i l'Ordre del Ministeri d'Economia i Hisenda de 25 de març de 1988, per la qual es complementa el Reial decret 2020/1986, de 22 d'agost. Totes romanen en vigor exclusivament en el que no s'oposin a les disposicions que conté aquesta Llei, i s'entenen atribuïdes al Consorci de Compensació d'Assegurances i al seu Consell d'Administració les funcions que les disposicions reglamentàries esmentades encomanen a la «Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores» i a la seva Junta Rectora.

Tercer. Les quantitats que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei ja hagi recaptat el Consorci de Compensació d'Assegurances en concepte de recàrrec destinat a efectuar subvencions a la Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores i que encara no s'hagin transferit a l'organisme esmentat s'han de destinar, des del mateix moment que es produeixi l'entrada en vigor d'aquesta Llei, al compliment pel Consorci de les seves funcions de liquidador d'entitats asseguradores, de conformitat amb el que estableixen els articles 23 i 24 del seu Estatut legal, contingut a l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per adaptar el dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE, sobre llibertat de serveis en assegurances diferents de la de vida i d'actualització de la legislació d'assegurances privades.

Disposició transitòria quarta. *Nomenament per les entitats asseguradores autoritzades del representant per tramitar i liquidar sinistres, a què es refereixen el paràgraf g) de l'apartat 2 de l'article 6 i el paràgraf g) de l'apartat 1 de l'article 87 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.*

Primer. Les entitats asseguradores espanyoles que tinguin concedida una autorització administrativa en el ram de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils, exclosa la responsabilitat del transportista, han de nomenar representants per tramitar i liquidar sinistres en cada un dels estats membres diferent d'Espanya.

Aquest nomenament s'ha de comunicar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei i, en tot cas, abans del 19 de gener de 2003.

Segon. Les sucursals d'entitats asseguradores domiciliades en països tercers, no membres de l'Espai Econòmic Europeu, que tinguin concedida una autorització administrativa en el ram de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils, exclosa la responsabilitat del transportista, han de nomenar i comunicar els representants als quals es refereix el número anterior en el mateix termini.

Disposició transitòria cinquena. *Règim transitori del Servei Central d'Informació de Riscos del Banc d'Espanya.*

Mentre no s'aprovin les disposicions de desplegament del capítol VI d'aquesta Llei, que entra en vigor d'acord amb el que estableix la disposició final tercera, continuen en vigor les disposicions dictades en desplegament de l'article setzè del Decret llei 18/1962, de 7 de juny, de nacionalització i reorganització del Banc d'Espanya, sempre que no s'hi oposin.

Disposició transitòria sisena. *Règim transitori de creació i funcionament dels sistemes organitzats de negociació.*

Mentre no s'aprovi el reial decret que preveu l'article 4, l'autorització de mercats no oficials i sistemes organitzats de negociació de valors o instruments financers es regeix per la normativa aplicable abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria setena. *Règim transitori de determinades modificacions del règim jurídic de les institucions d'inversió col·lectiva.*

Les institucions d'inversió col·lectiva disposen d'un termini de dotze mesos per ajustar el seu funcionament a aquesta Llei, sense que el canvi eventual de dipositori produït en aquest termini per complir els nous requisits exigits confereixi als participants el dret de separació que preveu l'article 28 de la Llei 46/1984, de 26 de desembre, reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva.

Disposició transitòria vuitena. *Referències en matèria concursal.*

Totes les referències a suspensió de pagaments i fallida i, en general, a la matèria concursal, que conté aquesta Llei, s'han d'aplicar sense perjudici del que disposi la llei concursal que preveu la disposició final dinovena de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, a l'entrada en vigor de la qual cal atènyer-se al que estableixi.

Disposició transitòria novena.

Fins que es produeixi el nomenament dels comissionats per a la defensa del client de serveis financers que preveu l'article 22 d'aquesta Llei, els serveis de reclamacions o les unitats administratives equivalents del Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions han de continuar exercint les funcions que tinguin encomanades a l'entrada en vigor d'aquesta Llei d'acord amb la seva normativa aplicable.

Disposició transitòria desena. *Règim transitori de determinats aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvis.*

El nou règim d'irrevocabilitat dels consellers generals i els vocals dels consells d'administració de les caixes

d'estalvis, que estableixen els apartats sisè i onzè de l'article 8 d'aquesta Llei, pels quals es modifiquen els articles 10 i 18 de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis, és aplicable als càrrecs nomenats posteriorment a l'1 de juny de 2003.

Els consellers generals i els membres del Consell d'Administració que actualment exerceixin el càrrec, encara que hagin complert el període màxim que estableixen l'apartat 1 de l'article 9 i l'apartat 1 de l'article 17 de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis, que ha quedat modificat per l'apartat desè de l'article 8 d'aquesta Llei, o que el compleixin durant el període electoral vigent a 31 de desembre de 2003, poden romandre al càrrec durant aquest mandat i un més, sempre que en siguin elegits per la representació que exerceixen.

Els requisits que han de complir els consellers generals i els vocals del Consell d'Administració són aplicables des del dia de l'entrada en vigor d'aquesta Llei de conformitat amb el que estableix el paràgraf primer de la disposició final tercera.

Disposició transitòria onzena. *Adaptació dels estatuts de les caixes d'estalvis.*

En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les caixes d'estalvis han d'adaptar els seus estatuts a les modificacions introduïdes en la seva normativa bàsica aplicable.

Als efectes del que disposa el paràgraf anterior, les caixes d'estalvis han d'adaptar els seus estatuts al compliment del que estableix l'article 2.3 de la Llei 31/1985, de manera que la representació de les administracions públiques i les entitats i les corporacions de dret públic, inclosa la que correspongui a l'entitat fundadora quan aquesta tingui la mateixa naturalesa, no superi en conjunt el límit màxim del 50 per cent del total dels drets de vot de cada un dels òrgans. Quan aquesta representació sigui superior, la distribució de percentatges dins del referit màxim s'ha de fer proporcionalment entre totes les entitats i corporacions públiques representades d'acord amb la legislació autonòmica, i s'ha d'atribuir, si s'escau, el percentatge sobrant entre els altres grups de representació de l'entitat d'acord amb els intervals màxims i mínims que estableix l'article 2.3 de la Llei 31/1985.

Si cal, en aplicació del que s'ha disposat abans, la designació de nous membres del grup d'impositors a l'Assemblea General fins que se'n produeixi la renovació corresponent, la seva assignació s'ha de fer respectant els percentatges corresponents a cada demarcació territorial segons l'última elecció d'entre els suplents nomenats al grup esmentat en virtut del nombre més gran de vots obtinguts en l'elecció o, en el cas que s'hagin votat llistes o candidatures, de manera proporcional als resultats obtinguts per cada una i, dins d'aquesta, per l'ordre en què hi figurin. Si d'aquesta manera encara no es cobreixen totes els llocs vacants, els no coberts romanen vacants fins a la renovació corresponent del grup.

Transcorregut el termini al qual es refereix la disposició transitòria següent, i completada l'adaptació normativa que s'hi preveu, les caixes d'estalvis han d'ajustar els seus estatuts a les modificacions normatives autonòmiques, en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor.

En el cas de les caixes d'estalvis a què es refereix la disposició addicional segona de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis, la reforma dels seus estatuts ha de respectar el principi de representativitat de tots els grups.

Disposició transitòria dotzena. *Adaptació de la legislació de les comunitats autònomes en matèria de caixes d'estalvis.*

En el termini de sis mesos les comunitats autònomes han d'adaptar la seva legislació sobre caixes d'estalvis al que disposa aquesta Llei.

Disposició transitòria tretzena. *Règim transitori per a quotes participatives.*

Durant els dos anys següents a l'entrada en vigor de les disposicions relatives a quotes participatives que estableix l'article 14 d'aquesta Llei, el volum en circulació de les emeses per una caixa no pot superar el 25 per cent del seu patrimoni.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin a aquesta Llei, la contradiguin o resultin incompatibles amb el que disposa i, en especial, les següents:

a) L'apartat 3 de l'article 55, els apartats 6 i 7 de l'article 58, l'apartat 5 de l'article 98 i els paràgrafs n) i r) de l'article 100 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

b) L'article 54 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, en els termes que estableix la disposició transitòria segona d'aquesta Llei.

c) L'apartat 6 de la disposició addicional sisena i l'apartat 2 de la disposició addicional dotzena de la Llei 37/1998, de 16 de novembre, de reforma de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

d) La disposició addicional tercera de la Llei 46/1998, de 17 de desembre, sobre introducció de l'euro.

e) Els articles 29 a 34, constitutius de les subseccions 1a i 2a de la secció 3a del capítol III del títol II, l'apartat 5 de l'article 35, els paràgrafs segon, tercer i quart de l'apartat 2, l'apartat 3 i el paràgraf 4 de l'article 62 i l'article 63 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.

f) L'article 15 de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, contingut a l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per adaptar el dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE, sobre llibertat de serveis en assegurances diferents de la de vida i d'actualització de la legislació d'assegurances privades.

g) El paràgraf c) de l'article 38, apartat 2, de la Llei 1/1999, de 5 de gener, reguladora de les entitats de capital risc i de les seves societats gestores.

h) L'article 16 del Decret llei 18/1962, de 7 de juny, de nacionalització i reorganització del Banc d'Espanya, en els termes de la disposició final tercera, paràgraf c), d'aquesta Llei.

i) El paràgraf a) de l'apartat 1 de l'article 57 bis de la Llei d'ordenació bancària, de 31 de desembre de 1946.

Disposició final primera. *Caràcter bàsic.*

Aquesta Llei té caràcter bàsic a l'empara del que preveu l'article 149.1.11a i 13a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva sobre bases de l'ordenació del crèdit, banca i assegurances, i sobre bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

Disposició final segona. *Habilitació per al desplegament reglamentari.*

Sense perjudici de les habilitacions específiques a altres òrgans que preveuen els articles d'aquesta Llei, s'habilita el Govern perquè desplegui per reglament el que disposa aquesta norma.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Se n'exceptuen:

a) El que disposa l'article 1, apartat cinquè, que entra en vigor en el moment en què la Societat de Sistemes assumeixi les funcions que la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, li encomana, de conformitat amb la disposició transitòria primera d'aquesta Llei.

b) Les disposicions de la secció 2a del capítol V, relatives a l'assegurança de responsabilitat civil de circulació d'automòbils, que entren en vigor el 19 de gener de 2003.

c) El capítol VI, relatiu a la Central d'Informació de Riscos, que entra en vigor al cap de sis mesos de la publicació d'aquesta Llei en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

d) La cobertura de la pèrdua de beneficis derivada d'esdeveniments extraordinaris a què es refereix la nova redacció de l'article 6 de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, contingut a l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per adaptar el dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE, sobre llibertat de serveis en assegurances diferents de les de vida i d'actualització de la legislació d'assegurances privades, així com la inclusió com a ram d'assegurança amb recàrrec obligatori del de pèrdues pecuniàries diverses, que estableix l'article 7 de la mateixa norma, entren en vigor en la data que determini la disposició reglamentària a la qual es refereix el segon paràgraf de l'apartat 1 de l'article 6 esmentat.

Disposició final quarta. *Elaboració de textos refosos.*

Primer. S'autoritza el Govern perquè, en el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, elabori els textos refosos corresponents de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, i la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.

Segon. Aquesta delegació inclou la facultat de regularitzar, aclarir i harmonitzar els textos legals que han de ser refosos.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 22 de novembre de 2002.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern
en funcions,

MARIANO RAJOY BREY

22808 *CORRECCIÓ d'errada a la Llei 38/2002, de 24 d'octubre, de reforma parcial de la Llei d'enjudiciament criminal, sobre procediment per a l'enjudiciament ràpid i immediat de determinats delictes i faltes, i de modificació del procediment abreujat.* («BOE» 281, de 23-11-2002.)

Havent observat una errada a la Llei 38/2002, de 24 d'octubre, de reforma parcial de la Llei d'enjudiciament criminal, sobre procediment per a l'enjudiciament

ràpid i immediat de determinats delictes i faltes, i de modificació del procediment abreujat, publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 258, de 28 d'octubre de 2002, i en el suplement en català número 20 de 16 de novembre de 2002, es procedeix a fer-ne la rectificació oportuna referida a la versió en llengua catalana:

A la pàgina 2943, primera columna, a l'article 773.1, segon paràgraf, on diu: «...així com instar d'aquesta l'adopció...», ha de dir: «...així com instar d'aquest l'adopció...».

22809 *REIAL DECRET LLEI 7/2002, de 22 de novembre, sobre mesures reparadores en relació amb l'accident del vaixell «Prestige».* («BOE» 281, de 23-11-2002.)

Com a conseqüència de l'accident sofert pel vaixell «Prestige» el passat dia 13 de novembre, s'han dut a terme una sèrie d'actuacions excepcionals i urgents, dirigides a disminuir l'impacte mediambiental a les zones afectades per la contaminació d'hidrocarburs produïda.

La magnitud dels fets i els seus efectes perjudicials exigeixen, des del principi constitucional de solidaritat, una actuació immediata dels poders públics per a la posada en marxa d'un conjunt de mesures palliatives i reparadores, a fi de recuperar com més aviat millor la normalitat a la zona sinistrada.

Sense perjudici de les accions concretes que es duguin a terme en col·laboració amb altres administracions públiques afectades, aquest Reial decret llei adopta un conjunt de mesures de naturalesa molt diferent, encara que amb una finalitat idèntica, que consisteixen a reduir càrregues fiscals i de Seguretat Social i a obrir línies especials de crèdit per a les empreses, així com a minorar l'impacte negatiu de l'accident en l'economia dels treballadors afectats.

En virtut d'això, en ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució, a proposta del vicepresident primer del Govern i ministre de la Presidència i del vicepresident segon del Govern i ministre d'Economia, i dels ministres d'Hisenda, Foment, Treball i Afers Socials, Agricultura, Pesca i Alimentació, Medi Ambient i Ciència i Tecnologia, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 22 de novembre de 2002,

DISPOSO:

Article 1. *Àmbit d'aplicació.*

Aquest Reial decret llei té per objecte adoptar mesures destinades a paliar els efectes derivats de l'accident sofert pel vaixell «Prestige» el dia 13 de novembre de 2002.

Les mesures que s'estableixen en aquesta norma en cap cas no suposen reconeixement de responsabilitat de l'Estat pels danys esmentats i s'adopten sense perjudici del dret que assisteix l'Estat per reclamar dels responsables l'import de les indemnitzacions que corresponguin.

Per mitjà d'una ordre del vicepresident primer del Govern i ministre de la Presidència, a proposta del delegat del Govern a Galícia, s'ha de determinar, als efectes que preveu aquest Reial decret llei, l'àmbit territorial d'aplicació de les mesures per referència als termes municipals i nuclis de població afectats.